

Udskriftsdato: 27. december 2025

2024/1 LSF 12 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og forskellige andre love (Arbejdspligt for borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet)

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 2024-236

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og forskellige andre love

(Arbejdspligt for borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, nr. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a har kontaktforløbet også de formål, som fremgår af nr. 2.«

2. I § 30, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a skal dog have en indsats efter § 105 b.«

3. I § 30, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, skal indsatsen efter § 105 b fremgå af uddannelses-pålægget.«

4. I § 41, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »den uddannelsesrettede indsats«: », jf. dog § 30, stk. 3, 3. pkt.«

5. I § 53, stk. 1, ændres »stk. 2-8« til: »stk. 2-9«.

6. I § 53 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud uanset stk. 1 og 5 gives med henblik på, at personen opfylder arbejdspligten, og uanset stk. 4 kan tilbud efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering alene gives, hvis betingelserne i § 105 b, stk. 1 eller 2, er opfyldt.«

7. I § 58, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud også gives med et af de formål, som fremgår af stk. 1.«

8. I § 63, stk. 1, og § 77 udgår »i nytteindsats efter kapitel 13,« og »og nytteindsats«.

9. I § 83, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normer på det danske arbejdsmarked.«

10. Overskriften før § 85 ophæves.

11. § 85 ophæves.

12. Overskriften før § 87 affattes således:

»Inddragelse af tillidsrepræsentanten«.

13. § 87 affattes således:

»§ 87. I forbindelse med etablering af nytteindsats skal arbejdsgiveren orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 2. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten i stk. 1, finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 87 a.«

14. Efter § 87 indsættes:

»Særligt tilrettelagt nytteindsats

§ 87 a. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. dog § 87, stk. 2.«

15. Før § 88 indsættes:

»Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne«.

16. Efter § 88 indsættes før overskriften før § 89:

»§ 88 a. Såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.«

17. § 89, 2. pkt., ophæves.

18. I § 90, 2. pkt., indsættes efter »arbejdsmarkedet«: », jf. dog § 105 b«.

19. I § 91, stk. 1, indsættes efter »uddannelsesforløbet«: », jf. dog § 105 b«.

20. I § 93, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »bortset fra«: »personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a og«.

21. I § 93, stk. 2, indsættes efter »§ 6, nr. 2 og 3«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

22. I § 96, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »personer omfattet af § 6, nr. 2, som er fyldt 30 år«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

23. I § 97, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »personer omfattet af § 6, nr. 10-13«: », jf. dog § 105 b«.

24. I § 102, stk. 1, indsættes efter »§ 6, nr. 1-3«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

25. I § 105, stk. 1, indsættes efter »§ 6, nr. 4 og 5«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

26. Efter kapitel 16 indsættes før *afsnit V*:

»Kapitel 16 a

Arbejdspligt

§ 105 a. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106.

Stk. 2. Jobcenteret skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Jobcenteret kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Stk. 3. Jobcenteret skal igangsætte og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

§ 105 b. Indsatsen efter § 105 a kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan indsatsen efter § 105 a endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i følgende tilfælde:

- 1) Tilbud om danskundervisning.
- 2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.
- 3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter § 105 a medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i jobcenteret, jf. kapitel 7, i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. kapitel 22, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Bemyndigelsesbestemmelse om arbejdspligt

§ 105 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgnings-tid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.«

27. I § 151, stk. 1, § 155, stk. 1, og § 184, stk. 1, 1. pkt., udgår »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller«.

28. I § 175 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

29. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.««

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

30. Efter § 176 indsættes før overskriften før § 177:

»§ 176 a. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud efter kapitlerne 11-14. Det gælder dog ikke personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.«

31. I § 177 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a.«

32. I § 197, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »§ 198«: », samt hjælp til transportudgifter efter § 176 a«.

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024 og lov nr. 633 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2, 2. pkt.*, § 5, *stk. 2, nr. 1, § 5, stk. 4, 1. pkt.*, § 8, *stk. 2, § 11, stk. 1, § 13, stk. 2, nr. 6 og 9, § 13, stk. 4, 1. pkt.* og *stk. 5, 1. pkt.*, § 13 a, *stk. 3, 5. pkt.*, § 13 c, § 13 f, *stk. 10, nr. 2, § 25, stk. 7, 1. pkt.*, § 31, *1. pkt.*, § 36, *stk. 3*, to steder i § 39, *stk. 1, nr. 3, § 40 a, stk. 2, 1. pkt.*, § 68 a, *stk. 3, 1. pkt.*, § 69 j, *stk. 10, 1. pkt.*, § 93, *stk. 1, nr. 2, § 93, stk. 3*, og § 94, *stk. 2*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« til: »et program«.

2. I § 13, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »rehabiliteringsteamet«: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, *stk. 4*,«.

3. I § 13, *stk. 3, nr. 4*, indsættes efter »rehabiliteringsteamet«: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

4. § 13, *stk. 14*, affattes således:

»*Stk. 14.* For personer, der modtager overgangsydelse, er omfattet af arbejdspligten efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og har fået et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, *stk. 3 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 6-11* tilsvarende anvendelse.«

5. § 13, *stk. 15*, affattes således:

»*Stk. 15.* For personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af *stk. 14*, og som er omfattet af arbejdspligten efter integrationslovens § 20 d, finder *stk. 1, 1. og 3. pkt.*, *stk. 2 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 7-11* tilsvarende anvendelse.«

6. I § 13, *stk. 16, 2. pkt.*, og § 37, *stk. 3*, ændres »et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« til: »et program«.

7. I § 13 a, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »et introduktionsprogram« til: »et program«.

8. I § 22, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet« til: »et program«.

9. I § 36, *stk. 1*, indsættes efter »handicappede i erhverv m.v.«: »fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, *stk. 4*,«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« ændres til: »et program«.

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overalt* i loven ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram« til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer« til: »introduktionsprogrammer«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« til: »introduktionsprogrammet«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets« til: »introduktionsprogrammets«.

2. § 4 b affattes således:

»§ 4 b. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om suspension af fristerne for kommunalbestyrelsens tilvejebringelse af tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5 samt fristen for påbegyndelse af danskuddannelse, jf. § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsens arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge.«

3. I § 16, stk. 1, ændres »stk. 2 eller 3« til: »stk. 2-4«, og »stk. 10« ændres til: »stk. 9«.

4. § 16, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. For flygtninge og familiesammenførte udlændinge, jf. § 2, stk. 2-4, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, består introduktionsprogrammet af en arbejdspligt, jf. § 20 d.«

Stk. 4-10 bliver herefter stk. 3-9.

5. I § 16, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

6. I § 17, stk. 1, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

7. § 17 a affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, om at deltage i 37 timers indsats om ugen, hvis en udlænding deltager i praktik, uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen kan derudover fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, hvis en udlænding deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.«

8. I § 19, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Udarbejdelse af kontrakten skal ske på baggrund af en individuel samtale.«

9. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »2. og 3.« til: »3. og 4.«, i § 19, stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«, og »stk. 10« ændres til: »stk. 9«, og i § 19, stk. 9, 2. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«, og »stk. 3, 4 eller 10« ændres til: »stk. 2, 3 eller 9«.

10. I § 20, stk. 1, 4. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

11. Efter § 20 c indsættes før overskriften før § 21:

»Arbejdsplicht

§ 20 d. Udlændinge, der er omfattet af § 16, stk. 2, er i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, omfattet af en arbejdspligt, hvor udlændingen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 16, stk. 4. Arbejdsplichten omfatter

- 1) danskuddannelse, jf. § 21, og
- 2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation. Kommunalbestyrelsen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter stk. 1 medregnes desuden timer, hvor udlændingen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i beskæftigelsesrettede samtaler i kommunen eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. kapitel 4 og 5, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. kapitel 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om deltagelse i danskuddannelse, tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.«

12. I § 23, *stk. 1, nr. 1*, ændres: »herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a,« til: »vejledning og opkvalificering efter § 23 a, jf. dog stk. 4,«, i § 23, *stk. 1, nr. 2*, udgår: »herunder nytteindsats,«, og »eller«, og i § 23, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 23 c.« til: »§ 23 c, eller«.

13. I § 23, *stk. 1*, indsættes som *nr. 4*:

»4) nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. § 23 g.«

14. I § 23 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* For udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, kan tilbud efter stk. 1, nr. 1, alene gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 5, og § 23 a, stk. 1, nr. 5. Tilbud efter stk. 1, nr. 1, kan endvidere gives i form af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger.

Stk. 5. Udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, kan ikke modtage tilbud om højskoleophold efter stk. 2 og § 23 a, stk. 1, nr. 2.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 6-11.

15. § 23 a, *stk. 1, nr. 5*, affattes således:

»5) regne- og ordblindkurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job.«

16. § 23 b, *stk. 1, 2. pkt.*, *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 6*, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

17. I § 23 d, *stk. 1*, indsættes efter »§§ 23 a-23 c«: »og § 23 g«.

18. Efter § 23 f indsættes:

»§ 23 g. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at udlændingen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Stk. 2. Udlændinge omfattet af arbejdspligt, jf. § 20 d, kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. stk. 3.

Stk. 3. Reglerne i § 83, stk. 3, §§ 84, 88 og 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at nytteindsatstilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, om at udlændinge i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler m.v., om forbud mod konkurrenceforvridning og om overholdelse af statsstøttereglerne samt de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse for nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter denne lov. Reglerne i § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder anvendelse for nytteindsats efter denne lov.«

19. § 24 ophæves.

20. *Overskriften* før kapitel 4 a ophæves.

21. I § 27 b, nr. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

22. I § 45, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., to steder i stk. 9, nr. 1 og 2, i stk. 9, nr. 3 og nr. 4 og nr. 4, litra a, og i § 57, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 16, stk. 8« til: »§ 16, stk. 7«.

23. I § 45, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«, »§§ 23 a og 23 b« ændres til: »§§ 23 a, 23 b og 23 g«, og i 2. pkt., ændres »stk. 3, 3. pkt.« til: »stk. 1, 2. pkt.«

§ 4

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 c ændres »selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2,« til: »introduktionsprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1 og 2,«.

§ 5

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024 og § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024 og senest ved § 2 i lov nr. 684 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 9, ændres »§§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats« til: »§§ 162, 172-175, 176 a, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

§ 7

Stk. 1. Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden fra og med den 1. januar til og med den 31. maj 2025, jf. § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, og § 16, stk. 2, i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 30. juni 2025.

Stk. 2. Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden fra og med den 1. juli til og med den 30. november 2025, jf. § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 31. december 2025.

Stk. 3. § 16, stk. 2, og § 20 d i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4 og nr. 11, finder ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og som er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 6. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *En ny arbejdspligt*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.1. *Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats*
 - 2.1.1.2. *Integrationsloven*
 - 2.1.2. *Beskæftigelsesministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Arbejdspligtens indhold m.v.*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.1. *Indsatser og andre aktiviteter m.v.*
 - 2.2.1.1.1. *Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats*
 - 2.2.1.1.2. *Integrationsloven*
 - 2.2.1.2. *Nytteindsats*
 - 2.2.1.2.1. *Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats*
 - 2.2.1.2.2. *Integrationsloven*
 - 2.2.1.2.3. *Statsstøtte*
 - 2.2.2. *Beskæftigelsesministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2.2.1. *Indsatser og andre aktiviteter m.v.*
 - 2.2.2.2. *Nytteindsats*
 - 2.3. *Rådighed og sanktioner i forbindelse med arbejdspligten*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Ændringer afledt af aftalen*
 - 2.4.1. *Ændring af navnet på programmet efter integrationsloven*
 - 2.4.1.1. *Gældende ret*
 - 2.4.1.2. *Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4.2. *Ændring af bestemmelse om suspension af integrationslovens tidsfrister*
 - 2.4.2.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2.2. *Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4.3. *Ændring af målgruppe for højskoleophold*
 - 2.4.3.1. *Gældende ret*
 - 2.4.3.2. *Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.5. *Initiativer, der ikke kræver lovændringer*
 - 2.5.1. *Omlægning af Danskuddannelse 1 efter danskuddannelsesloven*
 - 2.5.2. *Monitorering og opfølgning på arbejdspligten*
 - 2.5.3. *Evaluerings*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*

6. *Klimamæssige konsekvenser*
7. *Miljø- og naturmæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne og Dansk Folkeparti har den 13. oktober 2023 indgået *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælps-systemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*. Aftalepartierne er enige om at indføre en ny arbejdspligt i op til 37 timer om ugen for alle borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder kravene om ophold i riget i mindst 9 ud af de seneste 10 år (opholdskravet) og fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2½ år ud af de seneste 10 år (beskæftigelseskravet).

Aftalepartierne er enige om, at arbejdspligten skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Med aftalen ønsker aftalepartierne at gøre op med, at mange indvandrere, især kvinder med ikke-vestlig baggrund, ikke er en del af det danske arbejdsmarked. Aftalepartierne er enige om, at i Danmark skal alle, der kan, arbejde og forsørge sig selv. Det er både rimeligt for samfundet og værdigt for den enkelte.

I arbejdspligten vil der blive stillet klare krav om, at man skal bidrage for sin ydelse, ligesom man gør på det danske arbejdsmarked. Det skal sikre, at flere børn oplever, at begge deres forældre står op om morgenen og går på arbejde. Arbejdspligten skal også være med til at bryde med den negative sociale kontrol, som aftalepartierne mener, at alt for mange kvinder med ikke-vestlig baggrund bliver udsat for. De skal i stedet aktiveres i meningsfulde fællesskaber og lære at stå på egne ben.

Som udgangspunkt skal alle personer i arbejdspligten bidrage i op til 37 timer om ugen i eksempelvis nyttejob, virksomhedspraktik eller småjobs. Der vil grundlæggende blive stillet større krav for at modtage ydelse end tidligere – ikke mindst for ledige borgere, der har været i landet i mange år, og som ofte har fået en meget begrænset beskæftigelsesindsats. Kommunen skal altid foretage en individuel vurdering, så arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Indsatsen i arbejdspligten kan bestå af eksisterende beskæftigelsesrettede tilbud som nytteindsats, virksomhedspraktik, løntilskud m.v. Nytteindsats vil udgøre en betydelig aktivitet i arbejdspligten. Tilbud om nytteindsats skal etableres som opgaver, der ellers ikke ville blive udført, og skal ligge ud over serviceniveauet og det normerede niveau for opgaveløsningen hos den enkelte offentlige arbejdsgiver. Det betyder, at nytteindsats f.eks. ikke kan bestå af pleje- og omsorgsopgaver, som løses af ordinært ansatte.

For at skabe et så fleksibelt system som muligt vil aftalepartierne afskaffe det såkaldte rimelighedskrav samt varighedsbegrænsningen for nytteindsats. Ved at afskaffe kravene bliver det muligt at etablere flere og længere forløb i nytteindsats på samme arbejdsplads. Det giver også den enkelte kommune en større frihed til at tilrettelægge forløbet i forhold til den enkelte borgers forudsætninger og situation. Aftalepartierne vil endvidere udvide formålet for tilbud om nytteindsats for målgruppen, så nytteindsats også kan tilbydes med det (nye) formål, at personen via nytteindsatsen bliver bekendt med arbejdslogik og får indblik i kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Endelig etableres et nyt tilbud kaldet *særligt tilrettelagt nytteindsats*, der er et kommunalt organiseret tilbud, hvor borgeren skal arbejde for sin ydelse til gavn for borgeren og samfundet.

Derudover kan danskundervisning, forberedelsestid til danskundervisning, jobsøgning og transport mel-

lem aktiviteter også tælle med i opgørelsen af arbejdspligten. Tilbud om vejledning og opkvalificering kan ligeledes tælle med, men brugen af tilbuddet begrænses i forhold til i dag, og det vil være et krav, at tilbuddet har et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Ordinære timer i f.eks. småjobs tæller også med i arbejdspligten.

Lovforslaget har til formål at udmønte aftalen om, at borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet, som udgangspunkt skal være i arbejdspligt i op til 37 timer om ugen.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 633 af 11. juni 2024 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, hvor reglerne om opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik skærpes fra den 1. juli 2025. Det vil betyde, at den nye arbejdspligt også vil gælde for personer, som er kommet til landet før 2008, og som modtager kontant- eller uddannelseshjælp og ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet.

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, ophævelse af 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet, fritidstillæg til børn, afklaring, rettighedsbaseret tilskud til medicin m.v.), hvor det bl.a. foreslås, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp afskaffes fra 1. juli 2025. Personer, som omfattes af arbejdspligt, vil herefter modtage kontanthjælp på henholdsvis en mindstesats og en hjemmeboende sats til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. En ny arbejdspligt

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

De målgrupper, der skal have en beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fremgår af lovens § 6.

Lovens § 6, nr. 2 og 3, omfatter job- og aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og job- og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven (job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet).

Lovens § 6, nr. 4 og 5, omfatter uddannelses- og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven (uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet).

Med hjemmel i lovens § 8 er der fastsat regler om visitation af personerne som henholdsvis job-, uddannelses- og aktivitetsparat i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats med senere ændringer.

Efter bekendtgørelsens § 4 anses kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet for at være jobparate, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder. Personen anses for

at være aktivitetsparat, hvis personen ikke vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

Uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet anses for at være uddannelsesparate, hvis personen vurderes – med den rette støtte og aktive indsats – at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogle barrierer, og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår, er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Personen anses for aktivitetsparat, hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

Hvis der sker væsentlige ændringer i personens forhold, eller fremkommer der nye oplysninger, der kan have betydning for vurderingen, foretages der en ny vurdering.

I lovens kapitel 10-14 er der regler om og betingelser for tilbud, som jobcenteret kan give som led i beskæftigelsesindsatsen.

Efter § 52, stk. 1, i loven, kan jobcenteret give tilbud om følgende:

- 1) Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11.
- 2) Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12.
- 3) Nytteindsats, jf. kapitel 13.
- 4) Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

De overordnede betingelser for tilbud fremgår af lovens § 53. Efter § 53, stk. 1, skal tilbud så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Der er dog en række undtagelser hertil i bestemmelsens stk. 2-8 og § 54. Det er bl.a. fastsat i bestemmelsens stk. 3, at jobcenteret for en række målgrupper kan fastsætte tilbud under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.

Betingelserne for de enkelte tilbud fremgår af lovens kapitler 11-14, herunder hvilke målgrupper, der kan få tilbuddene, formålene med og varigheden for de enkelte tilbud.

I kapitel 15 og 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om ret og pligt til tilbud for kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Efter lovens § 100 har bl.a. job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele ledighedsperioden. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, f.eks. fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats efter lovens § 106.

Efter lovens § 101 skal jobcenteret løbende vurdere og give tilbud til disse personer, hvis de har behov herfor.

Efter lovens § 102 har personerne efter senest 6 måneder ret og pligt til at påbegynde et tilbud efter kapitel 11-14. Et sådant tilbud skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Efter lovens § 104 har uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele ledighedsperioden. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, f.eks. fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats efter lovens § 106.

Efter lovens § 105 har disse personer hurtigst muligt og senest efter 1 måned ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 måneder mellem tilbud.

Efter lovens § 106 om en mindre intensiv indsats er personer, som inden for 6 uger f.eks. skal påbegynde ordinært job på fuld tid, eller som skal overgå til efterløn, fleksydelse, seniorpension, tidlig pension eller folkepension, ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende eller til at deltage i samtaler og tilbud.

Jobcenteret kan beslutte, at en person alligevel ikke skal omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis jobcenteret vurderer, at det vil være en fordel for personen fortsat at være omfattet af pligterne, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget.

2.1.1.2. Integrationsloven

Efter integrationslovens § 1, er lovens formål at sikre, at nyankomne udlændinge får mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive deltagende, selverhvervende og ydende medborgere på lige fod med samfundets øvrige borgere i overensstemmelse med grundlæggende værdier og normer i det danske samfund.

Integrationsloven omfatter flygtninge, familiesammenførte udlændinge og indvandrere, jf. integrationslovens § 2.

Med henblik på at realisere lovens formål om at gøre udlændinge selvforsørgede, tilbydes udlændinge et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram.

Efter integrationslovens § 16, stk. 1, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10.

Efter integrationslovens § 16, stk. 2, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 4 (andre familiesammenførte udlændinge), hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et introduktionsprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10.

For flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationslovens § 16, stk. 3,

- 1) danskuddannelse, jf. § 21, og
- 2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af lovens § 16, stk. 3, for at være jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. lovens § 17, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, jf. lovens § 17, stk. 2, 1. pkt.

Efter integrationslovens § 16, stk. 4, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet for andre flygtninge og familiesammenførte udlændinge end de i stk. 3 nævnte

- 1) danskuddannelse, jf. § 21, og

- 2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, stk. 6, hvis de pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne.

Efter integrationslovens § 16, stk. 5, har udlændinge, som får tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram, pligt til at deltage aktivt i programmets enkelte dele, idet § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en mindre intensiv indsats dog finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår udlændingens pligt til at deltage i beskæftigelsesrettede tilbud. Omfanget og indholdet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets enkelte elementer fastlægges i en kontrakt, som indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen, jf. § 19.

Efter integrationslovens § 16, stk. 6, skal selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet påbegyndes snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding. Selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet skal tilpasses den enkelte udlændings forudsætninger, således at udlændingen kan gennemføre programmet hurtigst muligt, og tilbuddene må ikke stille sig hindrende i vejen for udlændingens mulighed for at varetage et arbejde.

Efter integrationslovens § 16, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden for 2 uger og senest ved selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets påbegyndelse give en udlænding, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. § 23 b og § 23 c, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud.

Efter integrationslovens § 16, stk. 8, har selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet en varighed på 1 år og skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4 eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Opnår udlændingen ikke ordinær beskæftigelse eller uddannelse inden for 1 år, skal selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet forlænges. Det samlede selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram kan dog højst have en varighed på 5 år.

Efter integrationslovens § 26, stk. 1, har en udlænding, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder og tage imod tilbud som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet.

Efter integrationslovens § 16 a, skal kommunalbestyrelsen pålægge en udlænding over 18 år, men under 25 år, inden for en nærmere fastsat frist at foreslå en eller flere relevante uddannelser, jf. stk. 2, som udlændingen kan søge om optagelse på, hvis udlændingen

- 1) har ansøgt om eller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,
- 2) ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse,
- 3) ikke har forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn og
- 4) efter kommunalbestyrelsens vurdering vil være i stand til at gennemføre en uddannelse, jf. stk. 2, på almindelige vilkår.

Efter stk. 2 skal kommunalbestyrelsen ud fra en vurdering af udlændingens forudsætninger pålægge den pågældende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, hvor udlændingen under hele studieforløbet kan modtage SU, elevløn el.lign., der sikrer udlændingen et forsørgelsesgrundlag.

Efter stk. 3 har udlændingen pligt til at påbegynde og gennemføre uddannelsen, hvis udlændingen optages på en uddannelse.

Efter integrationslovens § 17, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen anse en udlænding omfattet af § 16, stk. 3 (flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage ydelse), for at være jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. §§ 23 b og 23 c.

Det fremgår videre af stk. 2, at kommunalbestyrelsen 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen skal visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat.

Efter integrationslovens § 19, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen udarbejde en kontrakt. Udlændingen og kommunalbestyrelsen skal underskrive kontrakten.

Det fremgår videre af stk. 4, at kontrakten skal beskrive udlændingens beskæftigelses- eller uddannelsesmål og fastlægge indholdet af de aktiviteter, der skal sikre, at de i kontrakten opstillede mål opfyldes. Af kontrakten skal det fremgå, i hvilket omfang udlændingen skal have tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, jf. § 16, stk. 3 og 4, og det nærmere indhold heraf, herunder hvorledes forholdet mellem danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, skal være. Er der givet tilbud efter § 16, stk. 10, eller meddelt pålæg efter § 16 a, skal dette fremgå af kontrakten.

Efter integrationslovens § 20, stk. 1, 1. pkt., har kommunalbestyrelsen pligt til at følge op på en udlændings kontrakt, indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat eller aftalt i kontrakten, jf. § 19, stk. 4, 1. pkt.

Det fremgår videre af stk. 8, at kontraktens opfølgning skal kunne danne grundlag for kommunalbestyrelsens beslutning om, hvorvidt udlændingen fortsat er berettiget til at modtage hjælp efter integrationsloven eller lov om aktiv socialpolitik, herunder om der skal ske nedsættelse i eller ophør af udlændingens selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. §§ 39, 40, 40 a og 41 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter integrationslovens § 21 skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 henvise den pågældende til danskuddannelse i henhold til danskuddannelsesloven.

Det fremgår videre af stk. 3, at tilbud om danskuddannelse som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kan have en varighed på op til 5 år fra det tidspunkt, hvor udlændingen kan påbegynde danskuddannelsen, og kan maksimalt udgøre gennemsnitligt 15 timer om ugen, jf. § 4, stk. 3, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Efter integrationslovens § 27 b skal kommunalbestyrelsen umiddelbart efter, at en udlænding, som uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse, som den pågældende har været forpligtet til at påbegynde, jf. § 16 a, stk. 3, ansøger om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,

- 1) bistå udlændingen med at finde beskæftigelse,
- 2) pålægge udlændingen at søge særligt angivne job på Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller
- 3) foretage opfølgning på udlændingens kontrakt, jf. § 20, og ud fra en vurdering af udlændingens situation og behov give udlændingen tilbud som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, jf. § 16, stk. 3.

Det følger af § 3, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen varetager beskæftigelsesindsatsen i jobcentre, og at beskæftigelsesindsatsen bl.a. omfatter beskæftigelsesrettede opgaver over for borgere og virksomheder efter integrationsloven.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at aftalepartierne er enige om, at i Danmark skal alle, der kan, arbejde og forsørge sig selv.

Aftalepartierne er derfor enige om at indføre en ny arbejdspligt for alle personer, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet. Det vil sige for personer, der ikke opfylder kravet om ophold i riget i mindst 9 ud af de seneste 10 år (opholdskravet), og som ikke har haft fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2½ år ud af de seneste 10 år (beskæftigelseskravet).

Det fremgår af aftalen, at alle personer, som bliver omfattet af arbejdspligten, som udgangspunkt vil skulle bidrage i op til 37 timer om ugen. Det kan eksempelvis være i nyttejob, virksomhedspraktik eller småjobs. Der vil grundlæggende blive stillet større krav om, at man skal bidrage for at kunne modtage sin ydelse end tidligere. Det gælder ikke mindst for ledige borgere, der har været i landet i mange år, og som ofte har fået en meget begrænset beskæftigelsesindsats. Kommunen skal dog altid foretage en individuel vurdering, så arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Det fremgår endelig af aftalen, at personer, som omfattes af den nye arbejdspligt, kan forlade arbejdspligten ved at afgå fra kontanthjælpssystemet til f.eks. ordinær beskæftigelse, SU, integrationsgrunduddannelsen (igu) eller voksenlærlingeforløb.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet.

Med forslaget vil personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet, og som er omfattet af et program efter integrationsloven og er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, blive omfattet af arbejdspligten.

Derudover vil personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet, som modtager overgangsydelse, og som er omfattet af en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, blive omfattet af arbejdspligten.

Med lov nr. 633 af 11. juni 2024 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, skærpes reglerne om opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik fra den 1. juli 2025, så personer, som er kommet til landet før 2008, også skal opfylde opholds- og beskæftigelseskravet.

Som følge af denne ændring vil kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, som på baggrund af de skærpede optjeningsregler ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik pr. 1. juli 2025, blive omfattet af arbejdspligten fra 1. juli 2025.

Med det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v. foreslås det derudover i lov om aktiv socialpolitik at erstatte selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp med kontanthjælp pr. 1. juli 2025. Der lægges med det samtidigt fremsatte lovforslag op til, at kontanthjælpen skal udgøre en mindstesats og en hjemmeboende sats til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik. Der vil dermed blive truffet afgørelse om,

hvorvidt en person opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i forbindelse med, at der træffes afgørelse om personens kontanthjælp, herunder satsindplacering i det nye kontanthjælpssystem.

For personer, der som følge af nærværende lovforslag bliver omfattet af arbejdspligt, medfører det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v., at disse personer vil overgå til at modtage kontanthjælp på mindstesats eller hjemmeboende sats til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik pr. 1. juli 2025.

Da arbejdspligten både vil skulle gælde for personer, der modtager en aktiv beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, lægges der med lovforslaget op til at indføre ensartet regulering i de to lovgivninger.

Det foreslås således i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og i integrationsloven, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, som udgangspunkt vil skulle deltage i 37 timers indsats om ugen. Det vil eksempelvis kunne være i nytteindsats eller i virksomhedspraktik. Dermed vil personerne fremover som udgangspunkt skulle deltage kontinuerligt i en beskæftigelsesrettet indsats i 37 timer om ugen.

Forslaget vil ikke ændre på visitationen af personerne som henholdsvis jobparate, uddannelsesparate eller aktivitetsparate.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten vil fortsat være, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor understøtter lovforslaget også, at en person omfattet af arbejdspligten vil kunne have ordinære løntimer, som vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten, idet ordinære løntimer kan være en vej til varig beskæftigelse.

Forslaget vil heller ikke ændre på, at nyankomne udlændinge omfattes af et program efter integrationsloven i op til 5 år efter, at kommunen har overtaget ansvaret for den enkelte. Det vil betyde, at den gældende struktur omkring modtagelsen af nyankomne udlændinge videreføres, herunder bl.a. varigheden af programmet og det entydige beskæftigelsesrettede fokus i programmet. Programmet vil dog for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som følge af forslaget fremover bestå af en arbejdspligt. Det vil sige, at udlændinge som udgangspunkt skal deltage i en indsats i 37 timer om ugen som led i programmet.

Det foreslås, at jobcenteret løbende skal tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten under hensyn til personens helbredsmæssige situation.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, vil skulle foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover skal der tages hensyn til, at personen skal deltage i flest mulige timer ud fra en vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn vil skulle indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte vil skulle tilbydes.

Det foreslås videre, at jobcenteret skal kunne nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Vurderingen vil afhænge af, hvilken indsats jobcenteret har vurderet, at den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk og psykisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

Der vil dermed skulle ske en samlet konkret faglig vurdering i jobcenteret af, hvilken indsats personen

skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Vurderingen af, hvor mange timer personen vil skulle deltage i indsats i arbejdspligten, vil også skulle ske under hensyn til de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen deltager i. Det kan f.eks. være lønnet ordinært arbejde, forberedelse til danskundervisning eller jobsøgning i op til 4 timer om ugen i alt uden for hjemmet og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også vil kunne medregnes i den samlede opgørelse af timetallet i indsatsen i arbejdspligten.

De indsatser, som personen vil kunne få som led i arbejdspligten, og de aktiviteter m.v., som vil kunne medregnes i timetallet, fremgår af pkt. 2.2.2.1 nedenfor. Det fremgår bl.a., at det foreslås at begrænse muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed lægges der op til, at den indsats, som vil kunne iværksættes, primært vil være virksomhedsrettede tilbud som f.eks. virksomhedspraktik eller nytteindsats.

Hvis en person f.eks. arbejder 10 timer om ugen i ordinært arbejde og er jobsøgende i 4 timer om ugen uden for hjemmet, vil jobcenteret skulle tage stilling til, hvor mange timer og i hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen derudover kan og skal deltage i.

Hvis jobcenteret i ovenstående eksempel vurderer, at den pågældende også skal deltage i tilbud om nytteindsats ud over de 10 timers ordinære arbejde og de 4 timers jobsøgning, skal jobcenteret i vurderingen af, hvilken nytteindsats og hvor mange timer personen skal deltage, tage hensyn til personens helbredsmæssige situation. Vurderingen vil også skulle tage højde for, at personen allerede skal deltage i ordinært arbejde i 10 timer om ugen og være jobsøgende i 4 timer om ugen svarende til i alt 14 timer om ugen.

Hvis jobcenteret herefter vurderer, at personen på grund af sin fysiske og psykiske helbredsmæssige situation – ud over de 10 ordinære timers arbejde og de 4 timers jobsøgning – alene vil kunne deltage 10 timer om ugen i nytteindsats, og herefter ikke vil kunne deltage i yderligere indsats, nedsættes arbejdspligten til 24 timer om ugen for personen. Det vil således betyde, at personen skal deltage i 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 10 timers nytteindsats om ugen for sin ydelse i arbejdspligten.

Hvis personens helbredsmæssige situation ikke har betydning for personens deltagelse i den konkrete nytteindsats, nedsættes arbejdspligten ikke, og personen vil i det konkrete eksempel skulle deltage 23 timer om ugen i nytteindsats. Dermed vil personen komme op på 37 timer om ugen svarende til 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 23 timers nytteindsats.

Der er i ovenstående eksempler ikke medregnet eventuel transporttid mellem aktiviteterne. For en nærmere beskrivelse af medregning af transporttid, henvises til pkt. 2.2.2.1 nedenfor.

Jobcenteret vil løbende skulle vurdere og eventuelt op- eller nedjustere indsatsen, f.eks. hvis personens helbredsmæssige situation ændres, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen m.v.

Med forslaget vil der således blive stillet større krav til at modtage ydelse end tidligere, ikke mindst for personer, der har været i landet i mange år, og som ofte har fået en meget begrænset beskæftigelsesindsats. Jobcenteret vil dog altid skulle foretage en individuel vurdering, så arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger, herunder helbredsmæssige situation.

Det foreslås endvidere, at jobcenteret skal igangsætte indsatsen, og at personen skal påbegynde indsatsen senest 1 måned efter, at personen er blevet omfattet af arbejdspligten.

For udlændinge, som med forslaget bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, vil det svare til reglerne for igangsættelse af tilbud, der allerede gælder i dag, hvorefter programmet skal påbegyndes snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen.

Med forslaget vil jobcenteret have tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten, og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen i arbejdspligten. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor jobcenteret skal vurdere, hvordan indsatsen i arbejdspligten skal tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v. Derudover vil jobcenteret have tid til f.eks. at finde en egnet nytteindsatsplads.

Forslaget vil ikke ændre på, at personer, der har ret til en forsørgelsesydelse i kontanthjælpssystemet, og som er uden for introduktionsprogrammet, omfattes af en indsats i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fra første henvendelse om hjælp, selvom ydelsen udbetales på et senere tidspunkt. Det vil betyde, at fristen for igangsættelsen af indsatsen i arbejdspligten for disse personer skal regnes fra den første henvendelse om hjælp.

Forslaget ændrer endvidere ikke på de gældende muligheder for, at personen kan blive fritaget helt eller delvist for indsats. Personer, som bliver omfattet af den foreslåede arbejdspligt, vil således fortsat kunne blive fritaget for indsats efter f.eks. lov om aktiv socialpolitik som følge af helbredsmæssige forhold, fordi jobcenteret vurderer, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom. Ligeledes vil personer, som bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal påbegynde job på fuld tid inden for 6 uger, ligesom i dag kunne blive fritaget for indsats.

Forslaget ændrer heller ikke på, hvornår jobcentre skal træffe afgørelser i forhold til personer, der bliver omfattet af arbejdspligten. De personer, som bliver omfattet af den foreslåede arbejdspligt, vil i overensstemmelse med gældende regler kunne klage over jobcenterets afgørelser.

For en nærmere beskrivelse af sanktionen for udeblivelse fra forberedelse til danskundervisning og jobsøgning, der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten, henvises til pkt. 2.3.2. Det fremgår heraf, at ved udeblivelse uden rimelig grund fra forberedelse til danskundervisning og jobsøgning skal kommunen foretage fradrag i hjælpen med en sanktionssats for de dage, hvor personen er udeblevet helt eller delvist. Da sanktionssatsen overstiger dagssatsen for hjælp, indebærer det, at personen ikke vil modtage hjælp for de pågældende dage.

Det foreslås, at der indføres overgangsordninger for indfasningen af arbejdspligten. For selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden 1. januar 2025 til 31. maj 2025, foreslås det, at personerne skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 30. juni 2025.

For kontanthjælpsmodtagere, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden 1. juli 2025 til 30. november 2025, foreslås det, at personerne skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 31. december 2025.

Dermed vil jobcentre have tid til at implementere arbejdspligten. Der henvises til lovforslagets § 7 og de tilhørende bemærkninger.

Det bemærkes afslutningsvist, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil

skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

2.2. Arbejdspligtens indhold m.v.

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Indsatser og andre aktiviteter m.v.

2.2.1.1.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, som er omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 2-5, dvs. job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, en række muligheder, rettigheder og pligter i loven.

Efter lovens kapitel 4-6 kan jobcenteret henvise personerne til et konkret job, og der skal registreres cv-oplysninger på Jobnet for personerne. For personer, der er jobparate og åbenlyst uddannelsesparate, gælder det endvidere, at de skal være tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret, være aktivt jobsøgende og dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog, og jobcenteret kan pålægge dem at søge konkrete job.

Efter lovens kapitel 7 skal både jobparate, uddannelsesparate og aktivitetsparate personer deltage i et kontaktførelse med jobsamtaler. Efter lovens § 28 er formålet med kontaktførelsen for personer, der modtager kontanthjælp og overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, at de skal opnå ordinært job hurtigst muligt eller bringes tættere på arbejdsmarkedet, f.eks. via ordinære timer, dvs. timer, hvor personen varetager et ordinært job. For uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med uddannelsespålæg er formålet hurtigst muligt at begynde på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, eller at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Efter lovens § 36 har aktivitetsparate personer ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Det følger af § 30 i loven, at for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som jobcenteret vurderer vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår, er formålet med indsatsen at bringe personerne i uddannelse. Jobcenteret skal give disse personer et uddannelsespålæg, som danner rammen for den uddannelsesrettede indsats. Personer, der ønsker det, kan dog i stedet tilbydes en jobrettet indsats, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate.

Med hjemmel i lovens § 39 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal deltage i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, som jobcenteret indkalder til. Beskæftigelsesfremmende aktiviteter kan f.eks. være jobmesser.

Efter lovens kapitel 8 skal der for personerne udarbejdes en »Min Plan«, som bl.a. skal indeholde oplysninger om tilbud efter lovens kapitel 11-14 og aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens tilstand, med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. For personer, der skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteam, skal der udarbejdes en rehabiliteringsplan. For personer, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for

indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«.

Lovens kapitel 10 indeholder generelle regler om tilbud efter kapitlerne 11-14. Efter lovens § 53 skal tilbuddene så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse. Der er i bestemmelsen en række undtagelser hertil. Der er bl.a. en undtagelse om, at for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med uddannelsespålæg skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet kan med enkelte undtagelser få beskæftigelsesrettede tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14.

Lovens kapitel 11 indeholder regler om tilbud om virksomhedspraktik, herunder om formålet med og varigheden af tilbud om virksomhedspraktik, ydelser under forløbet, forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning.

Efter lovens § 57, stk. 1, kan personerne få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere, hvis de kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud.

Efter § 57, stk. 2, kan uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Efter § 58 er formålet med tilbuddet at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på job- eller uddannelsesmål ved, at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Lovens kapitel 12 indeholder regler om tilbud om ansættelse med løntilskud, herunder om formålet med og varigheden af tilbud om ansættelse med løntilskud, løn- og arbejdsvilkår, udbetaling af tilskuddet, forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning.

Efter lovens § 66, stk. 1, kan personerne få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke for åbenlyst uddannelsesparate. Efter § 67 er formålet med tilbuddet oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Efter lovens § 57, stk. 3, og § 66, stk. 2, har personerne, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, hvis betingelserne for tilbuddet i øvrigt er opfyldt. Jobcenteret kan afvise at give tilbuddet, hvis jobcenteret f.eks. vurderer, at formålet med tilbuddet ikke er opfyldt. Formålet med henholdsvis tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om ansættelse med løntilskud fremgår af lovens §§ 58 og 67, jf. beskrivelsen ovenfor.

Lovens kapitel 13 indeholder regler om tilbud om nytteindsats. For en nærmere beskrivelse af reglerne om nytteindsats henvises til pkt. 2.2.1.2 nedenfor.

Lovens kapitel 14 indeholder regler om tilbud om vejledning og opkvalificering.

Efter lovens § 90 kan jobcenteret give tilbud om ordinær uddannelse til kontanthjælpsmodtagere, ud-

dannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Ordinær uddannelse omfatter bl.a. læse-, skrive-, regne- og ordblindeskurser, AMU-kurser og erhvervsuddannelser.

Efter lovens § 91 kan jobcenteret ligeledes give personerne tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Øvrig vejledning og opkvalificering omfatter bl.a. jobsøgningskurser, private kurser, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktikforløb.

Tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse, jf. lovens § 92.

I lovens § 93, stk. 1, er der fastsat regler om, at personerne har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindeskursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Med hjemmel i lovens § 39 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.

Efter lovens § 93, stk. 2, har kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er fyldt 30 år, ret til realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Efter lovens § 95 kan kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet som udgangspunkt ikke få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de er under 30 år. I § 95, stk. 2-4 er der dog visse undtagelser hertil.

I lovens § 96 er der fastsat regler om muligheden for uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje. Inden for puljen til uddannelsesløft kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse, få tilbud om uddannelse i form af tilbud om et grundforløb på en erhvervsuddannelse.

Inden for den regionale uddannelsespulje i lovens § 97 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet få tilbud om korte erhvervsrettede kurser, hvis kurserne fremgår af de regionale positivlister, der enten gælder for det område, hvor kommunen er beliggende, eller for de tilstødende områder. Derudover kan der gives tilbud om korte erhvervsrettede kurser ved arbejdsgivererklæring og ansættelse, når visse betingelser er opfyldt.

Efter lovens kapitel 22 og 23 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet blive ansat som jobrotationsvikarer eller voksenlærlinge hos arbejdsgivere, hvor arbejdsgiverne kan få jobrotationsydelse eller voksenlærlingetilskud, når lovens betingelser herfor er opfyldt. Efter disse kapitler er det også muligt for personer, der er omfattet af program i integrationsloven, at blive ansat som jobrotationsvikarer eller under voksenlærlingeordningen.

I jobrotationsordningen er der bl.a. betingelser i forhold til vikarens arbejdstid, ansættelsesperiode og arbejdsfunktion samt forudgående ledighedsperiode. I voksenlærlingeordningen er der bl.a. betingelser om, at der er indgået en uddannelsesaftale for voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, og at personen er fyldt 25 år.

Efter lovens kapitel 25 kan jobcenteret inden for en varslingspulje tilbyde en opkvalificeringsindsats i form af kurser i sammenlagt op til 10 uger i forbindelse med større afskedigelser. Indsatsen kan tilbydes til beskæftigede i opsigelsesperioden og kan i ledighedsperioden tilbydes til bl.a. kontanthjælpsmodtagere

og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. I ledighedsperioden gives indsatsen som tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Efter lovens kapitel 26 kan jobcenteret tilbyde mentorstøtte til bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med henblik på at fremme, at den enkelte f.eks. kan opnå eller fastholde tilbud eller ordinær ansættelse. Mentorstøtten kan tilbydes i en periode på op til 6 måneder, som efter en konkret vurdering kan forlænges med op til 6 måneder.

Efter lovens § 172 kan jobcenteret give tilskud til hjælpemidler til personer, der deltager i tilbud efter lovens kapitel 11-14, med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet. Der gælder en række betingelser i lovens § 172 og § 174 for at give tilskuddet.

Efter lovens § 175 har bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter lovens kapitel 11-14, ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og tilbudssted og retur er mere end 24 km. Der kan dog ikke ydes befordringsgodtgørelse ved tilbud om ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere. Befordringsgodtgørelsen udgør 1,12 kr. pr. kilometer (2024-niveau) og udbetales for kilometer ud over 24 km. Personerne kan dog få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter lovens § 176 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, endvidere efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet, hvis kommunen har fastsat retningslinjer herom. Denne godtgørelse kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km.

2.2.1.1.2. Integrationsloven

I medfør af integrationslovens § 16, stk. 3, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,

- 1) danskuddannelse efter integrationslovens § 21, og
- 2) beskæftigelsesrettede tilbud efter integrationslovens § 23.

Efter integrationslovens § 17 a, stk. 1, 1. pkt., skal tilbud i medfør af § 23 tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats for udlændinge omfattet af § 16, stk. 3. For en jobparat udlænding må der maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, jf. lovens § 17 a, stk. 1, 2. pkt. Tilbud om virksomhedspraktik efter § 23 b eller løntilskud efter § 23 c skal have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen for jobparate udlændinge omfattet af § 16, stk. 3, og i det første år af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 2. pkt., ikke medregnes i timekravet efter 1. pkt., mens timetallet for aktivitetsparate udlændinge fastsættes efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov, jf. lovens § 17 a, stk. 2.

Efter integrationslovens § 21, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 henvise den pågældende til danskuddannelse i henhold til danskuddannelsesloven. Tilbud om danskuddannelse kan som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet have en varighed på op til 5 år fra det tidspunkt, hvor udlændingen kan påbegynde danskuddannelsen, og kan maksimalt udgøre gennemsnitligt 15 timer om ugen, jf. lovens § 21, stk. 3.

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen til udlændinge, der er omfattet af et program og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, give tilbud om

- 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud,
- 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, eller
- 3) ansættelse med løntilskud.

Efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen give udlændinge tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af

- 1) korte vejlednings- og afklaringsforløb,
- 2) særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder højskoleophold, praktik under uddannelsesforløbet samt fagspecifik danskundervisning,
- 3) ordinære uddannelsesforløb,
- 4) særlige opkvalificerende forløb med henblik på anvendelse af uddannelseskvalifikationer på det danske arbejdsmarked eller
- 5) forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Det fremgår videre af stk. 2, at tilbud om vejledning og opkvalificering skal afdække og udvikle udlændingens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Tilbuddene kan bestå i en bred vifte af tilbud og emner, eksempelvis introduktion til danske forhold og arbejdsmarkedet, jobsøgningskurser afholdt af kommunen eller eksterne aktører og særlige AMU-forløb for flygtninge og indvandrere, der giver mulighed for at kombinere faglig opkvalificering med danskundervisning og introduktion til en branche og konkrete jobfunktioner. Vejledning og opkvalificering kan kombineres med virksomhedspraktik, hvis den ledige udlænding f.eks. har brug for truckførercertifikat eller et rengøringskursus for at varetage en bestemt arbejdsfunktion. Ligeledes kan vejledning og opkvalificering indgå i et sammenhængende, brancheorienteret forløb, som kombinerer bl.a. opkvalificering og virksomhedsrettede tilbud med en bestemt branche i lokalområdet med gode jobmuligheder.

Det fremgår videre af stk. 3, 1. pkt., at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, jf. stk. 1, nr. 2, sammenlagt kan have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode højst kan have en varighed på 1 måned.

Det fremgår videre af stk. 5, at særlige opkvalificerende forløb, jf. stk. 1, nr. 4, kan have en varighed på op til 3 måneder. En udlænding kan som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kun gennemføre et sådant forløb én gang.

Det fremgår videre af stk. 6, at til udlændinge, der er fyldt 30 år, og udlændinge under 30 år med forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn kan kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis udlændingen ikke i forvejen har en sådan uddannelse. Ved afgørelsen skal kommunalbestyrelsen med udgangspunkt i udlændingens ønsker og forudsætninger vurdere udlændingens uddannelsesønske i forhold til arbejdsmarkedets konkrete behov for arbejdskraft.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen give tilbud om virksomhedspraktik på en offentlig eller privat virksomhed til udlændinge, som enten har behov for en afklaring af beskæftigelsesmål, eller som på grund af manglende faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. For udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, kan tilbud om virksomhedspraktik gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, jf. integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår videre af stk. 2, at tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Tilbud om nytteindsats gives dog med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Det fremgår af stk. 6, at et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats, jf. stk. 1, 2. pkt., kan have en varighed på op til 13 uger.

Efter integrationslovens § 23 c, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen give udlændinge tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Det fremgår videre af stk. 2, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan gives i op til 1 år.

Efter integrationslovens § 23 d, stk. 1, kan der med henblik på at fremme, at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter §§ 23 a-23 c eller ansættelse uden løntilskud, ydes støtte til en mentorfunktion.

2.2.1.2. Nytteindsats

2.2.1.2.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Det fremgår af § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der er omfattet af lovens § 6, nr. 1-5, dvs. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Med hjemmel i lovens §§ 65, 81 og 89 er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 3, nr. 3, fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber,
- statsinstitutioner og
- organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Ifølge lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 83, stk. 1, gives tilbud om nytteindsats med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse, og opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det fremgår af lovens § 83, stk. 3, at opgaverne i tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, og der skal være tale om en ekstra arbejdsindsats, som ikke ellers ville blive udført. Et tilbud om nytteindsats kan derfor godt være på f.eks. kommunale plejehjem m.v., men det skal være med til at løfte serviceniveauet ved at løse opgaver, som ellers ikke ville være blevet løst.

Det fremgår af lovens § 84, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Personer i nytteindsats er dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Ifølge lovens § 85 kan et tilbud om nytteindsats have en varighed på op til 13 uger.

Ifølge lovens § 86 modtager personen den ydelse, som personen er berettiget til i henhold lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik, under deltagelse i tilbuddet om nytteindsats.

Det fremgår af lovens § 87, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12, i nytteindsats efter lovens kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Med hjemmel i lovens § 89 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om forholdet til virksomhedens ansatte og høring. Efter bekendtgørelsens § 101, stk. 2, skal det fremgå af arbejdsgiverens tilbud om etableringen af nytteindsats, at tillidsrepræsentanten er blevet hørt om ansøgningen. Videre følger det af bekendtgørelsens § 101, stk. 3, at der forud for etableringen af nytteindsats skal foreligge en skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten om, at tillidsrepræsentanten er blevet hørt om ansøgningen.

Ifølge lovens § 88 må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende.

Det fremgår af lovens § 89, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår rimelighedskravet efter lovens § 87 er opfyldt og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet. Med hjemmel i denne bestemmelse er der fastsat nærmere regler om nytteindsats i kapitel 12 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.2.1.2.2. Integrationsloven

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen give tilbud til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, om 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, jf. § 23 b, eller 3) ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen give udlændinge, som enten har behov for en afklaring af beskæftigelsesmål, eller som på grund af manglende faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, tilbud om virksomhedspraktik på en offentlig eller privat virksomhed. For udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, kan tilbud om virksomhedspraktik gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, jf. lovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 2, 1. pkt., gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Tilbud om nytteindsats gives dog med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt.

I henhold til integrationslovens § 23 b, stk. 3, 1 pkt., er udlændinge i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst. Udlændinge i virksomhedspraktik er dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v., jf. lovens § 23 b, stk. 3, 2. pkt.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 6, kan et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats have en varighed på op til 13 uger.

I medfør af integrationslovens § 23 b, stk. 7, finder reglerne i §§ 63 og 64 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v. samt de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilsvarende anvendelse over for udlændinge, der tilbydes virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

Efter integrationslovens § 17 a, stk. 1, skal tilbud i medfør af § 23 (vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, eller ansættelse med løntilskud) for en udlænding omfattet af § 16, stk. 3, (flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik) tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats. For en jobparat udlænding må der maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c, jf. dog stk. 3. For en aktivitetsparat udlænding tilrettelægges den kontinuerlige virksomhedsrettede indsats efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov. For en aktivitetsparat udlænding kan de virksomhedsrettede tilbud i de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for udlændingen omfatte forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 5.

Det fremgår videre af stk. 2, 1. og 2. pkt., at for en jobparat udlænding omfattet af § 16, stk. 3, skal tilbud om virksomhedspraktik eller løntilskud efter henholdsvis §§ 23 b og 23 c have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I det første år af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i timekravet efter 1. pkt.

Det fremgår videre af stk. 3, 1. pkt. at kommunalbestyrelsen kan fravige kravet efter stk. 1 om, at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c, hvis betingelserne for at tilbyde et særligt højskoleophold i medfør af § 24 er opfyldt.

2.2.1.2.3. Statsstøtte

Statsstøtte defineres i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, som støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Heraf kan udledes seks kumulative betingelser, der alle skal være opfyldt, før der er tale om statsstøtte.

- 1) Støtten tildeles direkte eller indirekte med statsmidler.
- 2) Støtten tildeles en virksomhed, som udøver økonomisk aktivitet.
- 3) Støtten giver modtageren en økonomisk fordel, som en virksomhed ikke kunne have opnået på normale markedsvilkår.
- 4) Støtten er selektiv – altså begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner.
- 5) Støtten fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene.
- 6) Støtten påvirker eller må antages at kunne påvirke samhandlen i det indre marked.

Statsstøttere reglerne skal sikre, at offentlige institutioner ikke påvirker konkurrencen mellem virksomheder ved at bruge offentlige midler til at støtte enkeltvirksomheder. Statsstøtte er reguleret i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Det følger derfor også af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 104, at hvis en person har været, eller skal i nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, så skal personens forsørgelsesydelse indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2.1. Indsatser og andre aktiviteter m.v.

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at der i arbejdspligten vil blive stillet klare krav om, at man skal bidrage for sin ydelse, ligesom man gør på det danske arbejdsmarked.

Det fremgår videre af aftalen, at aftalepartierne er enige om, at nyttejob som udgangspunkt vil udgøre en betydelig aktivitet i arbejdspligten, og at virksomhedspraktik og lønnede timer i småjobs også tæller med i arbejdspligten, og at danskundervisning, forberedelsestid til danskundervisning, jobsøgning og transport mellem aktiviteter også kan tælle med i opgørelsen af timetallet i arbejdspligten.

Af aftalen fremgår det endvidere, at tilbud om vejledning og opkvalificering ligeledes kan tælle med i de 37 timer om ugen, men at brugen af tilbuddet skal begrænses i forhold til i dag, og det vil være et krav, at tilbuddet har et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

Aftalepartierne er desuden enige om, at nyttilkomne udlændinge i arbejdspligten ligesom i dag vil have pligt til at følge danskuddannelse i op til de første fem år af deres ophold i Danmark.

Det foreslås på den baggrund, at indsatsen i arbejdspligten bl.a. vil kunne bestå af tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om ansættelse med løntilskud efter de samme regler, som der i dag gælder for disse tilbud i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven.

Det foreslås videre, at indsatsen vil kunne bestå af tilbud om nytteindsats samt særligt tilrettelagt nytteindsats med de ændringer af formål og varighed m.v., der følger af lovforslaget. For en nærmere beskrivelse af dette henvises til pkt. 2.2.2.2.

Det foreslås endvidere, at udlændinge, som bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, ligesom i dag skal have tilbudt et program, som skal bestå af danskuddannelse i op til gennemsnitligt 15 timer om ugen og beskæftigelsesrettede tilbud. Det vil betyde, at programmet vil skulle tilrettelægges sådan, at udlændingen skal deltage i indsats i programmet i op til 37 timer om ugen, hvoraf de 15 timer om ugen kan udgøre danskuddannelse.

Med forslaget vil personer, der bliver omfattet af arbejdspligten efter både lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven, kunne få virksomhedsrettede tilbud, herunder virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud samt nytteindsats med de ændringer af formål og varighed m.v., der følger af lovforslaget.

Personer, som bliver omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil have samme ret som i dag til at få tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud hos en

arbejdsgiver, som de selv har fundet. Jobcenteret vil også fortsat kunne afvise at give tilbuddet, hvis jobcenteret f.eks. vurderer, at formålet med tilbuddet ikke er opfyldt.

Det foreslås endvidere, at indsatsen i arbejdspligten for personer omfattet af både lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven fremover alene i begrænset omfang vil kunne bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering. Der lægges således op til, at tilbud om vejledning og opkvalificering alene vil kunne tilbydes til personer omfattet af arbejdspligten i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job.

Det vil være en betingelse, at kurset er af kort varighed og har et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som typisk er målrettet et eller flere konkrete job.

Herudover vil jobcenteret konkret skulle vurdere, at tilbuddet om vejledning og opkvalificering vil kunne føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen vil kunne søge eller kunne påbegynde, hvis personen får et truckcertifikat eller et hygiejnebevis. Det vil ikke være et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Forslaget vil således betyde, at jobcenterets mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering vil blive begrænset af en række betingelser i forhold til i dag.

Det foreslås dog, at jobcenteret fortsat vil kunne give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af danskundervisning til personer, som er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis jobcenteret vurderer, at personen har behov for dette. Tilbuddet vil skulle overholde samme krav til formål m.v. som i dag. Det vil f.eks. kunne være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Det foreslås dermed, at begrænsningerne for tilbud om vejledning og opkvalificering ikke skal gælde for tilbud om danskundervisning for personer, som er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås desuden, at jobcenteret også fortsat skal kunne give tilbud om regne- og ordblindkurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, hvis det vurderes, at disse kurser vil kunne føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen vil kunne søge eller kunne påbegynde, hvis personen får et regne- eller ordblindkursus. Det vil ikke være et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Personen skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omhandler som udgangspunkt kurser til personer, der er fyldt 25 år. Personer under 25 år vil dog også kunne få kurser, hvis jobcenteret vurderer, at personen ikke er i målgruppen for/ikke vil kunne påbegynde en forberedende grunduddannelse (FGU). Personer under 25 år skal – ligesom personer der er fyldt 25 år – have forudsætninger for at følge undervisningen med udbytte.

Det foreslås endelig, at jobcenteret kan give tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra

øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Baggrunden er, at disse tilbud forventes at være med til at reducere antallet af sygemeldinger og dermed understøtte, at flest mulige vil deltage i arbejdspligten i det omfang, de kan.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, vil bero på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil eksempelvis kunne være et tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad og dermed igen vil kunne deltage i indsatsen i arbejdspligten. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet vil der bl.a. kunne vejledes om håndtering af helbredsmæssige udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion).

Der vil derimod ikke kunne gives tilbud i form af motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb til personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil først kunne gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet vil skulle være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere efter de gældende regler, medmindre personen er for syg til at møde frem og dermed har en rimelig grund til ikke at deltage.

Med forslaget vil jobcentrene fortsat kunne give tilbud om sundhedsfaglig vejledning til personer med gentagne sygemeldinger, som kan medvirke til at reducere antallet af sygemeldinger. Forslaget forventes at kunne modvirke sygefravær fra aktiviteter og tilbud i arbejdspligten, og dermed medvirke til at sikre, at personerne bidrager mest muligt i arbejdspligten.

Forslaget om, at indsatsen i arbejdspligten fremover alene i begrænset omfang vil kunne bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering, vil medføre, at tilbud om vejledning og opkvalificering i andre tilfælde alene vil kunne gives, hvis de foreslåede betingelser er opfyldt.

Det vil eksempelvis gælde tilbud om sammenhængende brancheorienterede forløb, som kombinerer opkvalificering og virksomhedsrettede tilbud med en bestemt branche i lokalområdet med gode jobmuligheder efter integrationsloven, og tilbud inden for varslingsindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Disse tilbud vil således alene kunne gives, hvis de opfylder betingelserne om, at der er tale om et kursus af kort varighed med et beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Forslaget vil endvidere medføre, at der fremover ikke vil kunne gives tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

Forslaget vil derudover medføre, at unge, som har et uddannelsespålæg, vil få den indsats, der gives som led i arbejdspligten, indtil de påbegynder en uddannelse, dvs. at indsatsen hovedsageligt vil være jobrettet frem for uddannelsesrettet.

Udlændinge, som bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, vil som følge af den foreslåede begrænsning i adgangen til vejledning og opkvalificering fremover ikke kunne tilbydes højskoleophold, herunder særligt højskoleophold for jobparate udlændinge mellem 18 og 30 år.

For personer, som bliver omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil forslaget også medføre, at de fremover ikke vil kunne få tilbud om højskoleophold, og at de ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser eller test, realkompetencevurdering (RKV) eller have mulighed for grundforløb på erhvervsuddannelser.

De timer, der vil kunne indgå i indsatsen i arbejdspligten, vil være timer i tilbud om nytteindsats, virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og i begrænset omfang vejledning og opkvalificering. For udlændinge, som bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, vil timer med danskuddannelse efter danskuddannelsesloven tillige kunne indgå i indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås endvidere, at der i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten kan medregnes timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager.

Betingelsen om, at personen vil skulle være ansat ordinært som lønmodtager, for at timerne kan medregnes i indsatsen i arbejdspligten, vil bl.a. betyde, at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Det forslås derudover, at timer, hvor personen deltager i samtaler i jobcenteret, herunder ved deltagelse i cv- og jobsamtaler og samtaler i forbindelse med indgåelse af og opfølgning på kontrakten for udlændinge omfattet af integrationsloven, timer i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter samt timer som vikar i jobrotationsforløb, også skal kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter kan f.eks. være deltagelse i job- eller uddannelsesmesser.

Forslaget vil indebære, at cv-samtaler eller jobsamtaler og aktiviteter m.v., som ikke er tilbud, men som jobcenteret i dag kan give personerne i målgruppen, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget vil desuden indebære, at timer, hvor personen er ansat som vikar i en jobrotationsordning, ligeledes vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås desuden, at deltagelse i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen også skal kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Dermed vil den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling, kunne medregnes i antallet af timer, når jobcenteret tilrettelægger indsatsen i arbejdspligten.

Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministeren og udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning, og om at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Derudover foreslås det, at udlændinge- og integrationsministeren endvidere kan fastsætte nærmere regler om danskuddannelse.

Med hjemmel i bemyndigelserne vil der bl.a. blive fastsat regler om, at tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten, og at timetallet for øvrige tilbud i arbejdspligten ikke kan nedjusteres med timetallet for tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet kan medregnes i op til 4 timer i alt om ugen. Timer, der medregnes, vil skulle være dokumenterbare. Timerne kan f.eks. være dokumenterbare ved, at aktiviteterne foregår i jobcenteret eller andre steder, som jobcenteret har anvist, og hvor det er muligt at registrere personens fremmøde. Derimod vil f.eks. timer på en almindelig café, ikke kunne medregnes.

Udlændinge- og integrationsministeren vil derudover med hjemmel i bemyndigelsen fastsætte nærmere regler for en overgangsordning i forbindelse med omlægningen af Danskuddannelse 1 for kursister, der går på modul 6 ved lovens ikrafttræden.

For en nærmere beskrivelse af sanktion for udeblivelse fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning henvises til pkt. 2.3.2.

Der vil videre blive fastsat regler om, at transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten, at jobcenteret skal opgøre transporttiden mellem aktiviteterne, og at transporttid til og fra bopæl ikke vil kunne medregnes i antallet af timer i arbejdspligten. Hvis en person samme dag eksempelvis både skal til danskundervisning, deltage i tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats og i jobcenteret for at søge job, vil transporttiden mellem aktiviteterne kunne medregnes til antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, vil fortsat være omfattet af de gældende regler om bl.a. formidling af job, tilmelding og registrering af jobsøgning, cv-oplysninger og »Min Plan« på Jobnet, kontakt- eller opfølgingsforløb, uddannelsespålæg, tilbudsbetinger, beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jobrotation og voksenlærlingeordningen med enkelte mindre justeringer primært som følge af, at unge, som har et uddannelsespålæg, fremover vil skulle have en jobrettet indsats frem for en uddannelsesrettet indsats, indtil de påbegynder en uddannelse.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, må forventes at få øgede udgifter til transport, som følge af deres deltagelse i indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås derfor, at personer omfattet af arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats får samme mulighed for at få dækket rimelige og dokumenterede udgifter til transport i forbindelse med deltagelse i tilbud, som udlændinge omfattet af integrationsloven allerede har i dag efter gældende regler.

Forslaget vil betyde, at personer omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil kunne få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand, både til og fra tilbud samt mellem tilbud.

Det foreslås dog, at hjælpen til transportudgifter ikke skal gælde for personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Baggrunden for dette er, at de ligesom i dag vil kunne få befodringsfradrag efter skattelovgivningen.

Det foreslås videre, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om hjælp til transportudgifter. Med hjemmel i bemyndigelsen vil der bl.a. blive fastsat regler om, at hjælpen vil kunne forudbetales.

Det foreslås endvidere, at hjælpen til transportudgifterne skal være fritaget fra beskatning efter ligningsloven, ligesom det allerede i dag gælder for hjælp til transportudgifter efter integrationsloven.

Det foreslås endelig, at staten skal refundere 50 pct. af kommunernes udgifter til transportudgifterne på samme måde, som det allerede i dag gælder for hjælp til transportudgifter efter integrationsloven.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten efter både integrationsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil fortsat kunne få mentorstøtte og hjælpemidler m.v. efter gældende regler.

Forslaget ændrer ikke på, hvornår jobcentre skal træffe afgørelse i forhold til personer, der bliver omfattet af arbejdspligten. Det betyder, at jobcentre f.eks. skal træffe afgørelser om de tilbud, som indsatsen i arbejdspligten kan bestå af. Det betyder også, at jobcentre ikke skal træffe afgørelse om en række af de aktiviteter, som kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten, f.eks. jobsamtaler og jobsøgning og forberedelse til danskundervisning i op til 4 timer i alt om ugen, men i stedet eksempelvis vil skulle sende en indkaldelse herom.

Personerne vil i overensstemmelse med gældende regler kunne klage over jobcenterets afgørelser.

For en nærmere beskrivelse af sanktion for udeblivelse fra tilbud og aktiviteter i arbejdspligten, henvises til afsnit 2.3.2.

2.2.2.2. Nytteindsats

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at nyttejob som udgangspunkt vil udgøre en betydelig aktivitet i arbejdspligten.

Det fremgår videre af aftalen, at for at skabe et så fleksibelt system som muligt er aftalepartierne enige om at afskaffe det såkaldte rimelighedskrav samt varighedsbegrænsningen for nyttejobs.

Aftalepartierne er endvidere enige om at udvide formålet med tilbuddet for målgruppen, så nytteindsats også kan tilbydes med det (nye) formål, at personen via nytteindsatsen bliver bekendt med arbejdslogik og får indblik i kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Endelig fremgår det af aftalen, at aftalepartierne er enige om, at der skal etableres et nyt tilbud kaldet særligt tilrettelagt nytteindsats, der er et kommunalt organiseret tilbud, hvor borgeren skal arbejde for sin ydelse til gavn for borgeren og samfundet.

Det foreslås på den baggrund at fjerne rimelighedskravet og varighedsbegrænsningen ved tilbud om nytteindsats. Forslaget gælder både for personer i målgruppen for arbejdspligt og alle andre målgrupper, der kan få tilbud om nytteindsats.

Det vil betyde, at der for tilbud om nytteindsats ikke længere vil blive stillet krav om, at der hos en arbejdsgiver skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, i ansættelse med løntilskud, i nytteindsats, i ansættelse med løntilskud efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven. Ligeledes vil der ikke længere være en tidsmæssig begrænsning for, hvor længe et tilbud om nytteindsats kan vare.

De foreslåede ændringer vil gøre det muligt for kommunerne at etablere flere og længere forløb i tilbud om nytteindsats på samme arbejdsplads, ligesom det vil give den enkelte kommune en større frihed til at tilrettelægge forløbet i forhold til den enkelte persons forudsætninger og situation. Tilbud om nytteindsats vil fortsat skulle indeholde en beskrivelse af, hvor længe den enkelte person vil skulle deltage i tilbuddet.

Det foreslås desuden, at personer i nytteindsats ikke længere skal medregnes i opgørelsen, når rimelighedskravet for ansættelse med løntilskud og virksomhedspraktik efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ansættelse med løntilskud efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og virksomhedspraktik efter integrationslovens bestemmelser opgøres. Forslaget gælder både personer, der er i tilbud om nytteindsats som led i arbejdspligten, og alle andre målgrupper, der er i tilbud om nytteindsats.

Den foreslåede ændring vil betyde, at det forventede stigende antal nytteindsatspladser ikke kommer til at få indflydelse på, hvor mange personer arbejdsgiveren i øvrigt vil kunne have i virksomhedspraktik eller i ansættelse med løntilskud.

Idet rimelighedskravet fjernes, og der derfor ikke længere skal tages stilling til, om der er et rimeligt forhold mellem ansatte med og uden tilskud, foreslås det, at arbejdsgiveren fremadrettet skal orientere tillidsrepræsentanten for den relevante faggruppe om etableringen af nytteindsats og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal arbejdsgiveren inddrage en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget gælder for etablering af alle tilbud om nytteindsats. Det gælder dermed både for etablering af nytteindsats som led i arbejdspligten og for etablering af nytteindsats for alle andre målgrupper.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ikke længere vil være et krav om, at tillidsrepræsentanten eller medarbejderrepræsentanten skal høres inden etablering af nytteindsats. Forslaget vil dog samtidig sikre, at tillidsrepræsentanten eller medarbejderrepræsentanten er orienteret, når der etableres nytteindsatsforløb på den pågældende arbejdsplads.

Det foreslås endvidere at udvide formålet med at give tilbud om nytteindsats, således at nytteindsats også vil kunne tilbydes med det formål, at personen via nytteindsatsen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Forslaget gælder både for personer i målgruppen for arbejdspligt og alle andre målgrupper, der kan få tilbud om nytteindsats.

Med forslaget vil flere personer kunne tilbydes en nytteindsats og gøre nytte for deres ydelse, fordi nytteindsats som følge af forslaget, vil kunne gives med henblik på, at personen bliver bekendt med arbejdslogik. Det nye formål vil således betyde, at tilbud om nytteindsats vil være relevant for en større gruppe personer, som modtager ydelser i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås endvidere, at der oprettes et nyt tilbud kaldet særligt tilrettelagt nytteindsats, som skal være et kommunalt organiseret tilbud, hvor personen skal arbejde for sin ydelse til gavn for personen og samfundet. Forslaget gælder alene for personer i målgruppen for arbejdspligt.

Særligt tilrettelagt nytteindsats vil være et kommunalt organiseret tilbud, som kommunen kan oprette med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for eksempelvis lokalsamfundet.

Ordningen vil adskille sig fra den almindelige nytteindsats, hvor arbejdsopgaverne er forankret på en konkret arbejdsplads, og hvor instruktionsbeføjelsen ligger hos en konkret offentlig arbejdsgiver.

Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten vil ikke skulle finde anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats. Baggrunden er, at særligt tilrettelagt nytteindsats ikke foregår på arbejdsplads med ordinært ansatte, men er et kommunalt tilrettelagt projekt.

Kommunerne skal sikre, at nytteindsatserne, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, ikke udgør ulovlig statsstøtte, er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinær arbejdskraft.

Det foreslås derfor, at der i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes en bestemmelse om, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, vil statsstøttereglerne skulle overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det foreslås, at der i integrationsloven indsættes en bestemmelse, som henviser til bestemmelsen i lov om

en aktiv beskæftigelsesindsats, således at den også vil finde anvendelse for nytteindsats, som gives efter integrationsloven.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 16, for en nærmere beskrivelse af Kommissionens meddelelse om statsstøttebegrebet, hvornår der er tale om hhv. økonomisk aktivitet, myndighedsudøvelse, og eventuelt hvornår en støtte kun har lokale effekter.

Kommunerne skal også sikre, at nytteindsatserne, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, ikke er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinært ansatte.

Dette kan kommunen f.eks. gøre ved at sørge for, at der etableres nyttejobs i mange forskellige offentlige virksomheder, så der ikke kommer for mange personer i nytteindsats i den samme offentlige virksomhed.

Kommunen kan også være opmærksom på at finde offentlige virksomheder, der ikke udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår (økonomisk aktivitet), dvs. opererer på et marked, hvor der afsættes varer og tjenester, og hvor virksomheden dermed er i konkurrence med andre virksomheder.

Er eller har en person været i nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår personens forsørgelsesydelse i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne. De minimis-reglerne medfører, at der er et loft over det beløb, som jobcenteret kan bevillige i støtte til den enkelte offentlige virksomhed over en periode på tre regnskabsår.

Opgaverne under nytteindsats skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, hvilket bl.a. er med til at sikre, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte. Derudover skal deltagelse i nytteindsats ligge inden for virksomhedens normale arbejdstid og må ikke have et omfang, der overstiger normal, fuld arbejdstid pr. uge. Selvom der ikke længere er varighedsbegrænsning på nytteindsats, så kan kommunen godt sørge for, at der løbende sker variation i arbejdsfunktionen, således at den ledige kommer til at varetage opgaver inden for forskellige områder hos den offentlige arbejdsgiver.

2.3. Rådighed og sanktioner i forbindelse med arbejdspligten

2.3.1. Gældende ret

Efter § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik er det en betingelse for at få kontanthjælp m.v., at personen står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det indebærer bl.a., at personen skal stå til rådighed for rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen står til rådighed for uddannelse.

Dette medfører bl.a., at personen skal deltage i aktiviteter i et uddannelsespålæg, som er pålagt personen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 30, samt jobrettede aktiviteter efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er i integrationsloven fastsat regler om, at en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, ligeledes har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. §§ 26-26 b, i integrationsloven, herunder tage imod tilbud som led i programmet. Personer, der ikke opfylder rådighedsforpligtelsen, er omfattet af sanktionsreglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 13, stk. 2, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret. En person, der har en rimelig

grund til ikke at opfylde sin rådighedsforpligtelse, f.eks. på grund af sygdom, har ikke pligt til at stå til rådighed, jf. § 13, stk. 7, i loven.

Efter § 13, stk. 3, nr. 4, i loven har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret som led i kontaktfølgningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret.

Det følger af § 13, stk. 14, i loven, at for personer, der modtager overgangsydelse, ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven og er omfattet af reglerne om et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3-11 tilsvarende anvendelse.

Af § 13, stk. 15, i loven fremgår det, at for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af stk. 14, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 4, 5 og 7-11 tilsvarende anvendelse. Stk. 5, 3. og 4. pkt., finder ikke anvendelse, hvis personen er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Efter § 36, stk. 1, i loven skal kommunen foretage et fradrag i hjælpen, hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 13, stk. 5, 2.-4. pkt.

Efter § 36, stk. 2, i loven skal fradraget i hjælpen efter stk. 1 foretages for det antal dage, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvis. Fradrag efter § 36, stk. 2, sker med en sanktionssats pr. dag, hvor personen udebliver helt eller delvist i tilbuddet, på enten 200 kr., 450 kr., 650 kr. eller 750 kr. pr. dag (2024-niveau) afhængigt af personens ydelsesniveau, jf. § 35, stk. 4, i loven.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om at indføre en arbejdspligt for alle borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder kravene om ophold i riget i mindst 9 ud af de seneste 10 år (opholdskravet) og fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2½ år ud af de seneste 10 år (beskæftigelseskravet), jf. beskrivelsen i pkt. 2.1.2.

Det fremgår af aftalen, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, som udgangspunkt vil skulle deltage i 37 timers indsats om ugen. Hvis den enkelte borger ikke bidrager i den tid, man er forpligtet til, vil man blive sanktioneret i hjælpen efter gældende regler.

I pkt. 2.2.2.1 foreslås det, at arbejdspligten kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om ansættelse med løntilskud, tilbud om nytteindsats, særligt tilrettelagt nytteindsats, og tilbud om vejledning og opkvalificering i særlige tilfælde. Jobcenterets mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering begrænses således i forhold til i dag.

Herudover fremgår det af forslaget, at unge, der bliver omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil få den indsats, der gives som led i arbejdspligten, indtil de påbegynder en uddannelse, dvs. at indsatsen hovedsageligt vil være jobrettet frem for uddannelsesrettet.

Det foreslås endvidere i pkt. 2.2.2.1, at forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet i op til 4 timer i alt om ugen kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås på den baggrund, at det skal være et led i rådighedsforpligtelsen, at personer, der er omfattet af arbejdspligten, skal deltage i forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning i op til 4 timer i alt om ugen, når kommunen har vurderet, at de skal deltage, og at udeblivelser herfra uden rimelig grund skal sanktioneres på samme måde, som udeblivelser fra tilbud sanktioneres efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik.

Det er i dag ikke en del af rådighedsforpligtelsen, at en modtager af hjælp skal stå til rådighed for forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning, og at udeblivelser herfra uden rimelig grund sanktioneres.

Det foreslås derfor, at kommunen får pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af arbejdspligten, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligten.

Det foreslås endvidere, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten, vil personen skulle sanktioneres med et fradrag i hjælpen.

Forslaget medfører, at personen vil få et fradrag i hjælpen for det antal dage, hvor den pågældende uden rimelig grund udebliver helt eller delvist. Det indebærer, at hvis en person uden rimelig grund udebliver en del af dagen, f.eks. 2 timer, vil personen få fradrag i hjælpen for hele dagen med en sanktionssats. Dette vil også gælde i forhold til forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning. Fradraget i hjælpen vil således skulle ske med en sanktionssats pr. dag, hvor personen udebliver helt eller delvist, på enten 200 kr., 450 kr., 650 kr. eller 750 kr. (2024-niveau) pr. dag afhængigt af personens ydelsesniveau, jf. § 35, stk. 4, i loven. Forslaget betyder, at med de gældende satser for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og satsen for sanktioner vil personer i arbejdspligt få reduceret ydelsen til 0 kr. efter fravær i henholdsvis 14, 16, 21 og 22 dage. Fradraget i en kalendermåned kan ikke overstige den beregnede hjælp for måneden.

De øvrige regler om rådighed og sanktioner i lov om aktiv socialpolitik er fortsat gældende. Det indebærer bl.a., at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fortsat skal stå til rådighed for samtaler og tilbud samt beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder jobmesser m.v., og at personer, der uden rimelig grund udebliver herfra, sanktioneres efter gældende regler.

2.4. Ændringer afledt af aftalen

2.4.1. Ændring af navnet på programmet efter integrationsloven

2.4.1.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 16, stk. 1, skal flygtninge og familiesammenførte til flygtninge som defineret i lovens § 2, stk. 2, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram.

Efter integrationslovens § 16, stk. 2, skal familiesammenførte til andre udlændinge end flygtninge som defineret i lovens § 2, stk. 3, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et introduktionsprogram.

De to programmer består af danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud.

Indsatserne i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet samt introduktionsprogrammet er således ens, men intensiteten af indsatserne bestemmes ud fra, om udlændingen modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller om udlændingen ikke modtager ydelse.

2.4.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den foreslåede ordning om indførelse af en ny arbejdspligt vil indsatsen i integrationsprogrammet efter integrationsloven fremover bestå af en arbejdspligt i op til 37 timer om ugen. Arbejdspligten vil i medfør af integrationsloven bestå af beskæftigelsesrettede tilbud og danskuddannelse.

Som en afledt konsekvens af den foreslåede indførelse af en ny arbejdspligt og af hensyn til at forenkle navnet på programmerne i integrationsloven foreslås det, at der fremover alene skal være ét program under betegnelsen »introduktionsprogram«.

Den foreslåede ændring vil alene medføre en ændring af programmets navn. Udlændinge omfattet af integrationsloven vil således fortsat blive tilbudt et program, der er målrettet udlændinge. For de udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil programmet som følge af lovforslagets § 3, nr. 11, bestå af en arbejdspligt, mens andre udlændinge, såsom selvforsørgende flygtninge, som hidtil vil blive tilbudt et program, der er tilpasset de pågældende.

For de udlændinge, der allerede har påbegyndt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, vil forslaget medføre, at deres program vil ændre navn til introduktionsprogram. Med den foreslåede ordning vil de, som i dag er påbegyndt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, blive omfattet af den foreslåede arbejdspligt.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. For denne gruppe vil programmets navn således også fortsat være selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram.

Det bemærkes desuden, at det med *Aftale om Nyt kontanthjælpssystem – flere i arbejde, enklere regler og færre børn i lavindkomst* af oktober 2023 er aftalt, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse fremover skal hedde mindstesats, uanset hvilken personkreds der er tale om. Således vil betegnelsen »selvforsørgelse og hjemrejse« fremadrettet udgå af både programmets og ydelsens navn.

2.4.2. Ændring af bestemmelse om suspension af integrationslovens tidsfrister

2.4.2.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 4, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvar for boligplacering af flygtninge, der er visiteret til den pågældende kommune, selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, introduktionsforløb for indvandrere, udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse til udlændinge omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram, udbetaling af hjælp i særlige tilfælde og samordning heraf med den øvrige integrationsindsats i kommunen.

Det fremgår videre af stk. 2, 1. pkt., at ansvaret for flygtninge efter stk. 1 påhviler kommunalbestyrelsen fra udgangen af den første hele måned fra tidspunktet for afgørelsen om visitering.

Efter integrationslovens § 16, stk. 1, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 (flygtninge) eller stk. 3 (familiesammenførte udlændinge), hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er

fyldt 18 år, have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10. Efter integrationslovens § 16, stk. 6, skal selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet for flygtninge og familiesammenførte udlændinge være påbegyndt snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunerne har overtaget ansvaret for en udlænding. Hvis en udlænding modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, skal udlændingen endvidere så vidt muligt inden for 2 uger og senest ved programmets påbegyndelse have tilbudt et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud, jf. lovens § 16, stk. 7.

Efter integrationslovens § 4 b, stk. 1, suspenderes integrationslovens bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Integrationslovens § 4 b, stk. 1, betyder således, at de sædvanlige tidsfrister i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 aktuelt er suspenderet i tre måneder, således at tilbuddene skal gives inden for denne frist i stedet for inden for de sædvanlige frister. Reglen blev indsat ved lov nr. 324 af 16. marts 2022 som følge af den russiske invasion af Ukraine, som medførte, at Danmark inden for en kort periode modtog et stort antal fordrevne personer fra Ukraine.

§ 4 b, stk. 1, indebærer endvidere, at de anførte tidsfrister i integrationslovens § 17, stk. 2, om, at kommunalbestyrelsen tre måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen skal visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, § 17 a, stk. 1, om at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud, og § 19, stk. 1, om at kommunalbestyrelsen inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding i samarbejde med udlændingen, skal have udarbejdet en kontrakt, er suspenderet i tre måneder.

§ 4 b, stk. 1, indebærer tillige, at kommunalbestyrelsens frist efter integrationslovens § 20 til at følge op på en udlændings kontrakt, kommunalbestyrelsens pligt efter integrationslovens § 21, stk. 1, til at henvise en udlænding til danskuddannelse inden en måned efter at have overtaget ansvaret for udlændinge, samt jobcenterets pligt efter integrationsloven § 26 b, stk. 9, til at yde bistand til udlændinge, der skal registrere cv-oplysninger, hvis udlændingen anmoder herom, er suspenderet i tre måneder.

§ 4 b, stk. 1, indebærer desuden, at reglen i § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven om, at danskuddannelse for udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, skal kunne påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende, er suspenderet i tre måneder.

Det fremgår videre af § 4 b, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i stk. 1 for en bestemt periode, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge. Regler udstedt i medfør af bestemmelsen skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden.

Det fremgår af bemærkningerne til § 4 b, stk. 2, vedrørende forlængelse af suspensionsperioden, at formålet med bestemmelsen er at skabe yderligere fleksibilitet for de enkelte kommuner, hvis tilstrømningen stiger markant, og kommunerne af den grund ikke vil have kapacitet til at opfylde deres pligter over for de udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 145, som fremsat, side 88.

Efter § 4 b, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen beslutte ikke at suspendere eller at forkorte suspensionen af tidsfristerne som nævnt i stk. 1, såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune, ikke er til hinder for at give de omfattede tilbud inden for en kortere tidsfrist.

Suspensionsbestemmelsen i § 4 b bygger på Aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening (KL) om modtagelse af fordrevne ukrainere af 11. marts 2022, hvoraf fremgår følgende: »Regeringen og KL er samtidig enige om, at kommunerne sikres fleksibilitet i forhold til integrationsindsatsen. Det vil af særloven fremgå, at kommunerne i en periode kan udsætte eller berostille krav, regler m.v. i forhold til integrationslovens regler om program. Det skal være med til at sikre, at kommunerne kan håndtere modtagelsen af personer efter særloven, og at den lokale integration fortsat kan fungere godt og effektivt«.

Det bemærkes, at reglerne om suspension i integrationslovens § 4 b gælder i forhold til alle nyankomne udlændinge under integrationslovens program og ikke alene for ukrainere med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

2.4.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der på nuværende tidspunkt ikke er et særligt behov for en suspensionsperiode i integrationsloven, da antallet af nyankomne udlændinge aktuelt er væsentligt lavere end i 2022, hvor den gældende suspensionsbestemmelse blev indført.

Det foreslås derfor at ophæve den nuværende suspensionsregel i § 4 b i integrationsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at integrationslovens sædvanlige tidsfrister efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes i medfør af danskuddannelsesloven, igen vil gælde.

Det vil betyde, at kommunerne vil skulle påbegynde indsatserne i programmet efter integrationslovens § 16, herunder arbejdspligten, snarest muligt og senest én måned efter, at kommunen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Den nuværende situation med et lavere antal af nyankomne udlændinge kan imidlertid ændre sig med kort varsel. En akut stigning i tilstrømningen af udlændinge eller en stigning i tilstrømningen af udlændinge over en længere periode kan på ny medføre et stort pres på det kommunale modtagelsessystem og på kommunernes arbejde med at give nyankomne udlændinge de tilbud, som de skal have i medfør af integrationsloven.

Det foreslås derfor, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at kunne suspendere integrationslovens tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes efter danskuddannelsesloven, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsens arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge.

Udlændinge- og integrationsministeren vil kunne suspendere de nævnte tidsfrister, såfremt det måtte blive nødvendigt som følge af en større tilstrømning af udlændinge til landet. Hensynet vil være det samme som efter den hidtil gældende suspensionsbestemmelse som indsat ved lov nr. 324 af 16. marts 2022. Det vil sige, at det skal være nødvendigt at suspendere de omfattede frister for at sikre, at kommunerne kan håndtere modtagelsen af de nyankomne udlændinge, således at den lokale integration kan fungere godt og effektivt også i en situation med en stor tilstrømning af udlændinge.

Såfremt det måtte blive nødvendigt på ny at suspendere de sædvanlige frister efter integrationslovens

kapitel 3 a, 4 og 5, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes efter danskuddannelsesloven, vil forslaget for så vidt angår en udlænding, der omfattes af arbejdspligt i medfør af integrationslovens program, medføre, at den pågældende først vil blive forpligtet til at påbegynde indsatsen efter udløbet af den frist, som udlændinge- og integrationsministeren fastsætter.

En eventuel suspension af tidsfristerne i integrationsloven vil skulle afgrænses til en bestemt periode. Det vil på baggrund af en konkret vurdering skulle besluttes, i hvor lang en periode fristerne skal suspenderes. Fristerne vil eksempelvis kunne suspenderes i tre måneder som efter den hidtil gældende § 4 b eller længere, såfremt det konkret vurderes, at det vil være nødvendigt.

Der lægges med forslaget ikke op til at regulere en maksimal varighed af en eventuel suspensionsperiode. Det vil betyde, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne suspendere tidsfristerne over længere perioder, så længe kriteriet om nødvendighed vurderes at være opfyldt.

Regler om suspension skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for en suspensionsperiode. Det vil betyde, at regler om suspension af tidsfrister vil skulle ophæves, så snart det ikke længere vurderes nødvendigt at suspendere tidsfristerne. Når kommunerne igen kan følge med i modtagelsen af nyankomne udlændinge, eksempelvis fordi den større tilstrømning af udlændinge er ophørt, vil det ikke længere være nødvendigt at suspendere tidsfristerne.

Eventuelle regler, som udlændinge- og integrationsministeren måtte udstede i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, vil ikke være til hinder for, at en kommune vil kunne tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, kapitel 4 og 5 og danskuddannelseslovens § 5, stk. 1, inden for de sædvanlige frister, såfremt kommunen fortsat har kapacitet hertil.

2.4.3. Ændring af målgruppe for højskoleophold

2.4.3.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen til udlændinge, der er omfattet af et program og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, give tilbud om

- 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud,
- 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, eller
- 3) ansættelse med løntilskud.

Efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, nr. 2, kan kommunerne som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet give et tilbud om vejledning og opkvalificering i form af særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder eksempelvis højskoleophold.

For jobparate udlændinge, dvs. udlændinge, der vurderes at kunne komme i arbejde inden for en kortere periode, må der højst være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud. Da højskoleophold typisk har en varighed på over 6 uger, kan disse højskoleophold i praksis derfor alene tilbydes aktivitetsparate udlændinge.

Efter integrationslovens § 24, stk. 1, kan kommunerne efter en konkret vurdering give en jobparat udlænding over 18 år, men under 30 år, tilbud om et særligt højskoleophold med henblik på at forbedre udlændingens beskæftigelsesmuligheder. Det er en betingelse, at udlændingen forinden har gennemført et første virksomhedsrettet tilbud, jf. § 16, stk. 7, medmindre et særligt højskoleophold konkret vurderes at være mere egnet til at forbedre udlændingens muligheder for at komme i beskæftigelse eller ordinær uddannelse end de virksomhedsrettede tilbud, som kommunen kan tilbyde.

2.4.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som følge af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder optjeningsreglerne*, er aftalepartierne enige om, at vejledning og opkvalificering skal begrænses, så tilbud alene kan gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Begrænsningen indebærer efter Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at højskoleophold og særlige højskoleophold fremover ikke skal kunne tilbydes til arbejdspligtens målgruppe, da højskoleophold typisk har en længere varighed og som udgangspunkt ikke har et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det foreslås derfor at indsætte bestemmelse i integrationsloven om, at højskoleophold ikke skal kunne tilbydes til udlændinge omfattet af arbejdspligten.

Det foreslås endvidere helt at ophæve muligheden for at tilbyde jobparate udlændinge mellem 18 og 30 år et særligt højskoleophold efter integrationslovens § 24, idet særlige højskoleophold alene retter sig til udlændinge, der som følge af forslaget vil blive omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Den foreslåede ændring vil således betyde, at vejledning og opkvalificering fremover ikke vil kunne bestå af højskoleophold eller særlige højskoleophold for udlændinge omfattet af arbejdspligten.

For en nærmere beskrivelse af, hvilke indsatser det foreslås, at arbejdspligten vil kunne bestå af, henvises til pkt. 2.2.2.

Det bemærkes dog afslutningsvist, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

2.5. Initiativer, der ikke kræver lovændringer

2.5.1. Omlægning af Danskuddannelse 1 efter danskuddannelsesloven

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at Danskuddannelse 1 omlægges i forbindelse med indførelse af en ny arbejdspligt. Formålet med omlægningen er dels at opnå en besparelse, der kan bidrage til at finansiere andre elementer i arbejdspligten, dels at effektivisere Danskuddannelse 1, så niveauet sænkes, og kursistgruppen får bedre mulighed for at gennemføre uddannelsen.

Konkret vil modul 6 blive afskaffet, og den afsluttende Prøve i Dansk 1 vil blive tilpasset således, at niveauet på den afsluttende prøve passer med det niveau, danskuddannelsen afsluttes på efter modul 5.

Omlægningen vil ikke kræve lovændringer men vil blive udmøntet ved ændringer i bekendtgørelse om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

2.5.2. Monitorering og opfølgning på arbejdspligten

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at der løbende vil blive fulgt op på, at borgere i arbejdspligt også i praksis kommer til at bidrage for deres ydelse.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Udlændinge- og Integrationsministeriet vil på baggrund

af aftalen og som led i den almindelige opfølgning på reformimplementeringen monitorere og offentliggøre data vedrørende arbejdspligten. Der vil også kunne følges op over for enkelte kommuner ved behov. Dette vil ikke kræve lovændringer.

Der kan eksempelvis monitoreres og følges op på, om personer omfattet af arbejdspligten kontinuerligt har løntimer og/eller er i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, herunder nytteindsats, særligt tilrettelagt nytteindsats, virksomhedspraktik, jobsøgning og forberedelsestid uden for hjemmet, jobsamtaler i jobcenteret m.v. Data vedrørende andelen af borgere i målgruppen for arbejdspligt, som er fritaget eller sanktioneret, kan også monitoreres, og niveauet herfor sammenlignes kommunerne imellem.

Det vil ikke være muligt løbende at monitorere data om deltagelse i indsatser efter anden lovgivning, herunder social- og sundhedslovgivningen eller data om transporttid, som kan indgå i arbejdspligten, da data ikke registreres i jobcentrene.

Forslaget betyder, at kommunerne fremover pålægges at skulle registrere den nye aktivitet jobsøgning og forberedelsestid uden for hjemmet, som kan indgå i opgørelsen af arbejdspligten. Databekendtgørelsen tilpasses således, at disse oplysninger kan indsamles. Derudover giver forslaget ikke anledning til, at kommunerne pålægges nye registreringskrav.

2.5.3. Evaluering

Det fremgår af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at arbejdspligten skal evalueres, samt at aftalepartierne får en status for implementering af arbejdspligten 18 måneder efter fuld implementering, dvs. medio 2027.

De konkrete rammer for evalueringen af arbejdspligten vil blive forelagt aftalepartierne i særskilt proces i forlængelse af arbejdspligtens ikrafttrædelse. Status på implementering og den samlede evaluering vil på datasiden tage afsæt i de monitoreringsdata, der er tilgængelige for opgørelsen af arbejdspligten. Der lægges også op til, at der i den samlede evaluering vil indgå en undersøgelse af kommunernes implementering.

Som eksempel kan en fokusrevision via sagsgennemgang belyse, i hvilket omfang borgeren er i beskæftigelse, og hvilke tilbud borgeren deltager i, herunder tilbud der ikke er givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven. En sagsgennemgang kan også indgå som led i evalueringen af arbejdspligten.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser af forslaget består primært af merudgifter til beskæftigelsesrettede tilbud, fordi indsatsniveauet for målgruppen bliver øget. Målgruppen for arbejdspligten skønnes at være omkring 22.000 fuldtidspersoner i 2026 og består af alle, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet (optjeningskravet). Arbejdspligten indføres ved, at personer på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse overgår til arbejdspligten i løbet af 1. halvår 2025, mens personer, som i dag modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og ikke opfylder det skærpede optjeningskrav, overgår til arbejdspligten i løbet af 2. halvår 2025. Arbejdspligten skal være fuldt indført pr. 1. januar 2026.

Indsatsen i arbejdspligten forventes at bestå af de beskæftigelsesrettede tilbud, som gives i dag, samt den nye særligt tilrettelagte nytteindsats. Det indebærer merudgifter til særligt tilrettelagt nytteindsats. Desu-

den afgrænses tilbud om vejledning og opkvalificering, så tilbud som hovedregel alene kan gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Herved forventes mindreudgifter vedrørende tilbud om vejledning og opkvalificering. Danskuddannelse 1 omlægges som følge af arbejdspligten, hvilket medfører sparede udgifter til danskuddannelse, som bidrager til finansieringen af arbejdspligten.

Forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet i op til 4 timer om ugen i alt kan også medregnes i arbejdspligten, og aktiviteten medfører udgifter.

Forslaget medfører merudgifter til transport som følge af, at der for personer med indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indføres en ny hjælp til transportudgifter svarende til den, der gælder for personer med indsats efter integrationsloven.

Som følge af arbejdspligten skønnes forslaget strukturelt at have en positiv beskæftigelseseffekt på omkring 100 fuldtidspersoner i 2025, 300 fuldtidspersoner i 2026 og frem samt 300 fuldtidspersoner varigt, hvilket indebærer mindreudgifter til forsøgelse og tilbud.

Der skal oprettes og planlægges et væsentlig antal særligt tilrettelagte nytteindsatser. Administrationen forbundet med dette skønnes at udgøre 62 mio. kr. varigt.

Der er afsat 5,5 mio. kr. i 2024 til tilpasninger i statslige it-systemer.

Arbejdspligten skal evalueres, hvortil der er afsat 1 mio. kr. i hhv. 2026 og 2027.

Forslaget skønnes samlet set at medføre offentlige merudgifter før skat og tilbageløb på ca. 6 mio. kr. i 2024, 39 mio. kr. i 2025, 183 mio. kr. i 2026, 188 mio. kr. i 2027 og 185 mio. varigt.

Samlet skønnes staten at have merudgifter på i alt 5,5 mio. kr. i 2024 og mindreudgifter på 2,2 mio. kr. i 2025, 3,1 mio. kr. i 2026, 3,7 mio. kr. i 2027 og 4,8 mio. kr. varigt. Kommunerne skønnes samlet at få merudgifter på i alt 41,0 mio. kr. i 2025, 186,0 mio. kr. i 2026, 192,1 mio. kr. i 2027 og 189,8 mio. kr. varigt. Heraf er merudgiften på 15,3 mio. kr. i 2025, 123,6 mio. kr. i 2026, 130,0 mio. kr. i 2027 og 127,7 mio. kr. varigt omfattet af budgetgarantien, jf. tabel 1.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles med de kommunale parter.

Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Tabel 1: Økonomiske konsekvenser af arbejdspligten, merudgifter i mio. kr.

(2024-pl)	2024	2025	2026	2027	Varigt
I alt statslige udgifter	5,5	-2,2	-3,1	-3,7	-4,8
Heraf transportudgifter	0,0	2,0	5,4	5,6	5,6
Heraf ydelsesudgifter, adfærd	0,0	-2,9	-7,9	-8,5	-8,5
Heraf driftsudgifter, adfærd	0,0	-1,3	-1,6	-1,8	-1,9
Heraf IT	5,5	0,0	0,0	0,0	0,0
Heraf evaluering	0,0	0,0	1,0	1,0	0,0
I alt kommunale udgifter	0,0	41,0	186,0	192,1	189,8
Budgetgaranti	0,0	15,3	123,6	130,0	127,7
Heraf særligt tilrettelagt nytteindsats, jobsøgning m.v.	0,0	167,8	424,7	438,2	443,0

Heraf vejledning og opkvalificering	0,0	-132,4	-260,5	-266,7	-272,8
Heraf dansk	0,0	-9,2	-13,4	-13,5	-14,1
Heraf transportudgifter	0,0	2,0	5,4	5,6	5,6
Heraf ydelsesudgifter, adfærd	0,0	-9,9	-26,6	-27,3	-27,6
Heraf driftsudgifter, adfærd	0,0	-3,1	-6,0	-6,2	-6,4
Administration	0,0	25,7	62,3	62,1	62,1
I alt offentlige udgifter (før skat og tilbageløb, inkl. adfærd)	5,5	38,8	182,8	188,4	185,1
I alt (efter skat, tilbageløb, inkl. adfærd)	5,5	27,6	154,6	159,1	155,4

Note: Afvigelse skyldes afrundinger.

Lovforslaget forventes ikke at medføre øget administration i regioner og staten. Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede implementeringskonsekvenser i regionerne.

3.2. Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget forventes at medføre implementeringskonsekvenser i form af øget administration i kommunerne. Der vil bl.a. være øget sagsbehandling forbundet med implementeringen af en ny arbejdspligt med op til 37 timers indsats og udvidet rådighedsforpligtelse for en større målgruppe, hvor der vil skulle oprettes et betydeligt antal nytteindsatspladser til målgruppen m.v. og løbende vil kunne være behov for en revurdering af indsatsen.

Lovforslaget forventes også at medføre implementeringskonsekvenser i form af mindre ændringer i kommunikationen mellem jobcentrenes fagsystemer og det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG), således at bl.a. oplysninger om anvendelsen af særligt tilrettelagt nytteindsats og forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet i op til 4 timer om ugen kan indberettes fra jobcentrenes fagsystemer til DFDG.

Implementeringskonsekvenser for kommunerne i form af mindre tilpasninger i jobcentrenes fagsystemer og af behov for ændringer i it-understøttelse af sagsbehandling vurderes at være af begrænset karakter, idet der påtænkes tilretninger af VITAS, som er det digitale ansøgningssystem for virksomhedsrettede tilbud, og DFDG til understøttelse af sagsbehandlingen og opfølgningen på indsatsen.

Det vurderes, at lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslagets indhold i videst muligt omfang understøtter muligheden for digital administration af indsatsen i arbejdspligten, bl.a. ved brug af VITAS.

I forhold til princip 3 om automatisk sagsbehandling bemærkes det, at ændringerne i VITAS understøtter en fortsat delvis automatisering af sagsbehandlingen. Dog vil den løbende tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten i vidt omfang nødvendiggøre skønsmæssige afgørelser.

Lovforslaget vurderes videre at følge princip 4, da ændringerne i VITAS og DFDG understøtter sammenhæng på tværs ved genbrug af data og begreber, idet VITAS og DFDG understøtter sagsbehandlingen i alle landets kommuner og DFDG understøtter, at data følger borger ved bl.a. flytning mellem kommuner.

Lovforslaget sikrer endvidere, at udbetalinger af ydelser fortsat kan ske digitalt og under hensyntagen til

borgernes retssikkerhed og ved brug af de it-systemer, som kommunerne og Udbetaling Danmark allerede har i anvendelse.

Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, idet eksisterende it-systemer på beskæftigelsesområdet og snitflader mellem systemerne med mindre tilpasninger anvendes til understøttelse af forslaget. Det vurderes endvidere, at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Innovations- og iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant, fordi lovforslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger. At nytteindsats ikke længere skal tælle med i andre ordningers opgørelses af rimelighedskravet, påvirker ikke de allerede gældende ordningers forenelighed med statsstøttereglerne, fordi rimelighedskravet ikke er et EU-retligt krav.

Lovforslaget indeholder regler om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte, herunder Kommissionens forordning (EU) nr. 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

For nytteindsats forventes det videreført i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, vil forsørgelsesydelsen til personer i nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats indgå som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. juni 2024 til den 12. august 2024 (52 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Amnesty International, Arbejdsmarkedets Tillægspension, ASE, Asylret, BDO Danmark, Bedre Psykiatri, Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Cabi, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kasser, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Datatilsynet, De Danske Sprogcentre, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Det Nationale Integra-

tionsråd, Dansk Industri, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark (FFD), Kommunale Velfærdschefer, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Indvanderrådgivningen, HK Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, LAFS – Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen for Førtidspensionister, Mino Danmark, Refugees Welcome, Retssikkerhedsfonden, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, SIND, SOS Racisme og Udbetaling Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner: 2024: 0 kr. 2025: 154,6 mio. kr. 2026: 306,5 mio. kr. 2027: 313,7 mio. kr. Varigt: 320,9 mio. kr. Stat: 2024: 0 kr. 2025: 4,2 mio. kr. 2026: 9,5 mio. kr. 2027: 10,3 mio. kr. Varigt: 10,4 mio. kr.	Kommuner: 2024: 0 kr. 2025: 195,5 mio. kr. 2026: 492,4 mio. kr. 2027: 505,8 mio. kr. Varigt: 510,7 mio. kr. Stat: 2024: 5,5 mio. kr. 2025: 2,0 mio. kr. 2026: 6,4 mio. kr. 2027: 6,6 mio. kr. Varigt: 5,6 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Stat: 2024: 5,5 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

der er omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, skal have den indsats, arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises endvidere til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 2

Det fremgår af § 30, stk. 3, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret ved første jobsamtale, jf. § 31, stk. 5, skal pålægge uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, medmindre personen modtager en indsats efter § 30 a, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår.

Efter bestemmelsen skal jobcenteret således give alle uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet et uddannelsespålæg, medmindre personen vælger at få en jobrettet indsats efter reglerne i lovens § 30 a.

Det fremgår af lovens § 30, stk. 3, 2. pkt., at jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Efter bestemmelsen kan jobcenteret iværksætte eksempelvis tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14 for at hjælpe personer, der har et uddannelsespålæg, med at blive i stand til at komme med forslag til en uddannelse, som personen kan søge optagelse på.

Det foreslås i § 30, stk. 3, at der efter 2. pkt. indsættes et nyt punktum, hvorefter personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, dog skal have en indsats efter § 105 b.

Forslaget indebærer, at for personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, som har et uddannelsespålæg, vil jobcenteret skulle iværksætte den indsats, som arbejdspligten kan bestå af.

Forslaget indebærer også, at jobcenteret alene vil kunne give disse personer tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en uddannelse, som personen kan søge optagelse på, hvis tilbuddet vil kunne gives efter den foreslåede § 105 b.

Forslaget indebærer således, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, hovedsageligt vil få en jobrettet indsats i stedet for en uddannelsesrettet indsats, indtil de påbegynder en uddannelse.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens omfang og beskrivelse af hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 3

Det fremgår af § 30, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, skal de test- og prøveresultater vedrørende forberedende voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes, for at personen når sit uddannelsesmål, fremgå af uddannelsespålægget.

Efter bestemmelsen skal uddannelsespålægget for disse personer omfatte oplysninger om testresultaterne fra vejledende læsetests for voksne, prøveresultater i forbindelse med de enkelte trin i forberedende voksenundervisning og de aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der iværksættes for, at de kan nå deres uddannelsesmål.

Det foreslås i § 30, stk. 6, at indsætte et 2. pkt. om, at for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, skal indsatsen efter § 105 b fremgå af uddannelsespålægget.

Forslaget indebærer, at for personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, og som har et uddannelsespålæg, vil den indsats, som personen får som led i arbejdspligten, skulle fremgå af uddannelsespålægget. I tilfælde af, at personen har gennemført en eller flere test vedrørende forberedende voksenuddannelse, vil test- og prøveresultater fortsat kunne fremgå af uddannelsespålægget.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, skal have den indsats, arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af, hvilke tilbud, arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 4

Det fremgår af § 41, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked.

Det fremgår endvidere af lovens § 41, stk. 1, 2. pkt., at for personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats.

Det foreslås i § 41, stk. 1, 2. pkt., at der efter »uddannelsesrettet indsats« indsættes »jf. dog § 30, stk. 3, 3. pkt«.

Forslaget indebærer, at for personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, og som har et uddannelsespålæg, beskriver »Min Plan« den indsats, som personen får som led i arbejdspligten.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, skal have den indsats, arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26 for en nærmere beskrivelse af, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 5

Det fremgår af § 53, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. I bestemmelsens stk. 2-8 og § 54 findes en række undtagelser hertil eksempelvis om, at tilbud kan fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og at tilbud efter lovens kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse.

Det foreslås i § 53, stk. 1, at ændre henvisningen til stk. 2-8 til stk. 2-9.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at der i § 53 indsættes et stk. 9 om formål med tilbud m.v. for personer omfattet af arbejdspligt.

For en nærmere beskrivelse af dette forslag henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Det fremgår af § 53, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. I bestemmelsens stk. 2-8 og § 54 findes en række undtagelser hertil.

Efter lovens § 53, stk. 4, 1. pkt., kan tilbud for visse målgrupper uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse. Bestemmelsen omfatter bl.a. kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet uden et uddannelsespålæg.

Det fremgår af lovens § 53, stk. 5, at for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med et uddannelsespålæg, gives tilbud med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Det foreslås, at der i § 53 indsættes et stk. 9 om, at for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, kan tilbud uanset stk. 1 og 5, gives med det formål, at personen opfylder arbejdspligten, og uanset stk. 4 kan tilbud om vejledning og opkvalificering alene gives, hvis betingelserne i § 105 b, stk. 1 eller 2 er opfyldt.

Forslaget indebærer, at for personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, kan jobcenteret fravige betingelserne om, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, og om at tilbud for unge med uddannelsespålæg, gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Jobcenteret vil således også kunne give tilbud med det formål, at personen opfylder arbejdspligten. Det vil også gælde for personer, som har et uddannelsespålæg. Personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, og som har uddannelsespålæg, vil dermed skulle have de tilbud, der skal til for at opfylde arbejdspligten,

og for disse personer vil det således ikke være et krav, at tilbud gives med det formål, at personen påbegynder og gennemfører en uddannelse.

Forslaget ændrer ikke på, at betingelserne for, at de enkelte tilbud, der gives som led i arbejdspligt, vil skulle opfylde betingelserne om formål m.v. i lovens kapitel 11-14.

Forslaget indebærer endvidere, at for personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil tilbud om vejledning og opkvalificering alene kunne gives, hvis betingelserne i den foreslåede § 105 b i øvrigt er opfyldt.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om arbejdspligtens omfang og hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 og 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, skal have den indsats, arbejdspligten kan bestå af. Endelig henvises der til lovforslagets § 1, nr. 26 for en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens omfang og hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 7

Det fremgår af § 58, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Det fremgår af lovens § 58, stk. 2, at for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsyddelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som har et uddannelsespålæg, gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Det foreslås i § 58, stk. 2, at indsætte et 2. *pkt.* om, at for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud også gives med et af de formål, som fremgår af stk. 1.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, vil kunne gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare og bringe personen tættere på både personens uddannelsesmål og personens jobmål.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om, hvilke tilbud arbejdspligten kan bestå af.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som har et uddannelsespålæg, skal have den indsats, arbejdspligten kan bestå af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26 for en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens omfang og hvilke tilbud, arbejdspligten kan bestå af, herunder muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 8

Det fremgår af § 63, stk. 1, og § 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Med hjemmel i lovens §§ 65 og 81 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan rimelighedskravet i lovens § 63, stk. 1, og § 77 skal opgøres, dvs. hvor mange personer, der må være i tilbud i virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 63, *stk. 1*, og § 77, at henvisning til »nytteindsats efter kapitel 13,« og »og nytteindsats« udgår af bestemmelsernes ordlyd.

Den foreslåede ændring vil betyde, at nytteindsats ikke vil skulle indgå i opgørelsen af rimelighedskravet efter § 63, stk. 1 og § 77, og skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af rimelighedskravet for nytteindsats i lovens § 87, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Den foreslåede ændring vil medføre, at man ikke længere skal tælle personer i nytteindsats med, når man opgør rimelighedskravet for ansættelse med løntilskud og virksomhedspraktik efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ansættelse med løntilskud efter lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og virksomhedspraktik efter integrationslovens bestemmelser.

Med den foreslåede ændring må det forventes, at der vil kunne oprettes flere nytteindsatspladser end hidtil hos samme arbejdsgiver, fordi nytteindsatspladser fremover ikke vil blive medregnet i rimelighedskravet for personer, der skal ansættes med løntilskud eller i virksomhedspraktik hos samme arbejdsgiver. Derudover vil den forventede stigning i anvendelsen af tilbud om nytteindsats ikke komme til at få indflydelse på, hvor mange personer den samme arbejdsgiver må have i virksomhedspraktik eller have ansat med løntilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af § 83, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om nytteindsats give med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse.

Det foreslås i § 83, *stk. 1, 2. pkt.*, at tilbud om nytteindsats også kan gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normer på det danske arbejdsmarked.

Forslaget vil medføre, at nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats både vil kunne tilbydes med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse og med det formål, at personen via nytteindsats kan få mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normer på det danske arbejdsmarked.

Et tilbud om nytteindsats skal således holde den enkelte person aktiv og motivere til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job. Et tilbud om nytteindsats vil også kunne bruges til give personen et bedre kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked og derved bringe personen tættere på uddannelse eller job.

Med den foreslåede ændring vil flere personer kunne tilbydes nytteindsats og gøre nytte for deres ydelse, fordi nytteindsats som følge af forslaget vil kunne gives med henblik på, at den enkelte skal tilegne

sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked og dermed blive bekendt med arbejdslogik.

Alle, der er i målgruppen for tilbud om nytteindsats, kan få tilbuddet med det nye formål. Det gælder dog ikke for dagpengemodtagere. For dagpengemodtagere gælder det fortsat, at nytteindsats alene kan gives som rådighedsafprøvende tilbud, hvor formålet er at afprøve rådigheden for personer, der ikke medvirker aktivt i indsatsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der før § 85 en overskrift med teksten »Varighed«.

Efter lovens § 85 kan et tilbud om nytteindsats have en varighed på op til 13 uger.

Det foreslås, at *overskriften* før lovens § 85 ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af lovens § 85, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Overskriften er derfor ikke længere nødvendig.

Til nr. 11

Det fremgår af § 85 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

Det foreslås, at lovens § 85 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at varighedskravet for tilbud om nytteindsats ophæves, således at der ikke længere vil gælde den begrænsning, at et tilbud om nytteindsats alene kan have en varighed på op til 13 uger.

Med ændringen vil kommunerne kunne visitere personer til længere forløb i nytteindsats afhængigt af den enkelte persons forudsætninger og situation, hvilket vil mindske behovet for genvisitering til nytteindsatsforløb. Ændringen vil således også lette kommunernes administrative byrde ved det forventede øgede brug af tilbud om nytteindsats.

Den foreslåede ophævelse af varighedskravet vil medføre, at kommunerne selv vil kunne vurdere, hvor længe den enkelte person vil skulle deltage i nytteindsats. Tilbud om nytteindsats vil fortsat skulle indeholde en beskrivelse af, hvor længe personen vil skulle deltage i tilbuddet.

Til nr. 12

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der før § 87 en overskrift med teksten »Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning«.

Efter lovens § 87 skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, i ansættelse med løntilskud, i nytteindsats, i ansættelse med løntilskud og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven. Det følger desuden af bestemmelsen, at etableringen af nytteindsats skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten forud for etableringen.

Det foreslås, at *overskriften* før § 87 ændres til »Inddragelse af tillidsrepræsentanten«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter det foreslås, at tillidsrepræsentanten alene vil skulle orienteres om etablering af nytteindsatsstilbud på arbejdspladsen og vil sikre overensstemmelse mellem overskriften og indholdet af bestemmelsen.

Til nr. 13

Efter § 87, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Efter lovens § 87, stk. 2, skal etablering af nytteindsats – forud for etableringen – have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Med hjemmel i lovens § 89 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om forholdet til virksomhedens ansatte og høring. Efter bekendtgørelsens § 101, stk. 2, skal det fremgå af arbejdsgiverens tilbud om etableringen af nytteindsats, at tillidsrepræsentanten er blevet hørt om ansøgningen. Videre følger det af bekendtgørelsens § 101, stk. 3, at der forud for etableringen af nytteindsats skal foreligge en skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten om, at tillidsrepræsentanten er blevet hørt om ansøgningen.

Efter lovens § 87, stk. 3, kan det regionale arbejdsmarkedsråd dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

Det foreslås, at § 87 nyaffattes.

Nyaffattelsen af § 87 vil medføre, at der ikke længere vil skulle være et rimeligt forhold mellem ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven, når der etableres nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats.

Det betyder, at det bliver muligt at etablere flere forløb i nytteindsats på samme arbejdsplads.

Nyaffattelsen vil også medføre, at de regionale arbejdsmarkedsråd ikke længere vil kunne dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

Det foreslås i den nye § 87, *stk. 1, 1. pkt.*, at i forbindelse med etablering af nytteindsats skal arbejdsgiveren orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet.

Med ændringen vil tillidsrepræsentanten få mulighed for at følge med i, hvorvidt der etableres nytteindsatsforløb på den pågældende arbejdsplads.

Forslaget indebærer, at når der etableres nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, så vil arbejdsgiveren skulle orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Det betyder, at en arbejdsgiver skal orientere tillidsrepræsentanten for den relevante faggruppe på det pågældende P-nr., hvis der etableres nytteindsats hos arbejdsgiveren. Derudover skal arbejdsgiveren inddrage tillidsrepræsentanten i drøftelsen af, hvordan den enkelte nytteindsats skal gennemføres, herunder hvilke opgaver personen skal varetage.

Forslaget indebærer også, at der ikke længere vil være krav om, at tillidsrepræsentanten skal høres inden etablering af nytteindsats.

Det foreslås i den nye § 87, stk. 1, 2. *pkt.*, at såfremt der ikke er en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget indebærer, at hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, så vil arbejdsgiveren i stedet skulle inddrage en medarbejderrepræsentant.

Såfremt der ikke er ansatte i virksomheden, f.eks. hvis det er en enkeltmandsvirksomhed, er der i sagens natur ikke krav om, at en medarbejder- eller tillidsrepræsentant inddrages i etablering af nytteindsats.

Der påtænkes med hjemmel i lovens § 89 udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at det er tillidsrepræsentanten for den relevante faggruppe på det pågældende P-nr., som arbejdsgiver skal orientere om etablering af nytteindsats og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet med, og om i hvilken rækkefølge arbejdsgiveren skal inddrage tillids- og medarbejderrepræsentanterne, herunder hvordan arbejdsgiveren skal forholde sig, hvis repræsentanterne er fraværende fra arbejdet på grund af sygdom, ferie eller andre forhold. Reglerne vil harmonere med de regler, der i dag gælder for høring af tillids- og medarbejderrepræsentanter i forbindelse med rimelighedskravet.

Det foreslås i den nye § 87, *stk. 2*, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten i den foreslåede § 87, stk. 1, ikke finder anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter den foreslåede § 87 a.

Forslaget betyder, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten ikke vil gælde for særligt tilrettelagt nytteindsats, fordi der ikke vil være tale om en arbejdsplads med ordinært ansatte – men derimod et kommunalt tilrettelagt projekt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14

Efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer omfattet af § 6, nr. 1-5, få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Med hjemmel i lovens §§ 65, 81 og 89 er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 3, nr. 3, fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås: Kommuner, regioner, kommunale fællesskaber, statsinstitutioner samt organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis driftsudgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Det foreslås, at der efter § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes en ny overskrift med titlen »Særligt tilrettelagt nytteindsats«.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny § 87 a, hvorefter personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. dog § 87, stk. 2.

Forslaget medfører, at kommunerne vil kunne oprette et nytteindsatstilbud som et kommunalt organiseret tilbud med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for f.eks. lokalsamfundet. Det vil betyde, at beføjelsen til at finde, lede og fordele de arbejdsopgaver, som tilbuddet består af, vil ligge hos ansatte i tilbuddet.

Et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats vil for eksempel kunne bestå af et projekt, hvor et hold af personer i arbejdspligten vil kunne udføre ekstra tilsyn og mindre vedligehold af borde og bænke, skraldespande, stier, busškure m.m. på offentlige arealer. Arbejdet vil blive ledet og fordelt af en ansat i projektet, der også vil tilrettelægge arbejdsopgaverne og varetage samarbejdet udadtil. Selve arbejdsopgaven med at køre ud og udføre mindre vedligehold vil blive udført af personer, der er henvist til tilbuddet, og som således opfylder deres arbejdspligt. Opgaverne i tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, og der skal være tale om en ekstra arbejdsindsats, som ikke ellers ville blive udført.

Det vil fortsat være kommunernes ansvar at sikre, at indsatserne ikke udgør ulovlig statsstøtte, er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinær arbejdskraft. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 16.

Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten vil ikke finde anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats. Baggrunden er, at særligt tilrettelagt nytteindsats ikke er en arbejdsplads med ordinært ansatte, men et kommunalt tilrettelagt projekt.

Til nr. 15

Efter § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende.

Det foreslås, at der før § 88 indsættes en *overskrift* med titlen »Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 88 a i lovforslagets § 1, nr. 16, hvor det foreslås at indsatte en ny bestemmelse om, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Med forslaget vil det således tydeligt fremgå, hvor bestemmelserne om konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne i relation til nytteindsats står i loven.

Til nr. 16

Statsstøtte defineres i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, som støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Statsstøttereglerne skal sikre, at offentlige institutioner ikke påvirker konkurrencen mellem virksomheder ved at bruge offentlige midler til at støtte enkeltvirksomheder. Statsstøtte er reguleret i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Med hjemmel i § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det i § 104 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, at hvis en person har været eller skal i nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, skal personens forsørgelsesydelse indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 2023/2831 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

Det foreslås at indsatte en ny § 88 a om, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes.

Formålet med bestemmelsen er at adressere i selve loven, at statsstøttere reglerne skal overholdes, hvis der etableres nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats hos en arbejdsgiver, der udøver økonomisk aktivitet.

Kommunerne vil ligesom i dag skulle overholde statsstøttere reglerne i forbindelse med etableringen af nytteindsats. Den foreslåede bestemmelse i § 88 a vil dog medføre, at dette tydeliggøres i loven.

Kommunerne vil således i forbindelse med etablering af nytteindsats, skulle påse, om den offentlige arbejdsgiver udøver økonomisk aktivitet. Såfremt dette er tilfældet, skal statsstøttere reglerne overholdes. Dette kan f.eks. gøres med EU-retten som de minimis-støtte efter Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Kommissionen har i meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01), præciseret nøglebegreberne i TEUF artikel 107, stk. 1, og foretaget en sontring af, hvornår Kommissionen mener, at der ikke er tale om økonomisk aktivitet, og hvornår der ikke er tale om påvirkning af konkurrencen eller samhandlen.

Det følger videre af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 6, at statsstøttere reglerne kun finder anvendelse, hvis støttemodtageren er en »virksomhed«.

Det følger endvidere af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 7, at Domstolen konsekvent har defineret virksomheder som enheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset deres retlige form og finansieringsmåde.

Det følger også af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 12, at enhver aktivitet, der består i at udbyde varer og tjenesteydelser på et marked, er en økonomisk aktivitet. Modsat vil der ikke være tale om økonomisk aktivitet, hvis der er tale om myndighedsudøvelse, som ikke udføres i konkurrence med private aktører og påvirker samhandlen op mod det indre marked.

Det følger endelig af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) punkt 2.3-2.6, at hvis der tildeles statsstøtte til en aktivitet, der udelukkende udbydes på baggrund af et solidaritetsprincip eller omfordelingspolitik, dvs. er offentligt finansieret uden brugerbetaling, vil der ofte heller ikke været tale om økonomiske aktiviteter, som er omfattet af det EU-retslige statsstøttebegreb. Det samme gælder for støtte til aktiviteter, der naturligt indgår i offentlige myndigheders prærogativer f.eks. for store dele af sundhedsvæsenet.

De regler, der med hjemmel i lovens § 89 er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om muligheden for at yde støtte efter de minimis reglerne, såfremt den offentlige arbejdsgiver udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, vil fortsat være gældende. Efter disse regler vil personens forsørgelsesydelse indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne efter Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Til nr. 17

Efter § 87, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter dette kapitel, i ansættelse med

løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Efter lovens § 87, stk. 2, skal etablering af nytteindsats – forud for etableringen – have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Efter lovens § 87, stk. 3, kan det regionale arbejdsmarkedsråd dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

Efter lovens § 89, 2. pkt., fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt, og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Det foreslås, at lovens § 89, 2. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil indebære, at beskæftigelsesministeren ikke længere vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt, og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med ophævelsen af rimelighedskravet i lovforslagets § 1, nr. 13.

Den foreslåede ændring vil medføre, at reglerne herom vil blive ophævet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ændringen påvirker ikke de allerede gældende ordningers forenelighed med statsstøttereglerne, fordi rimelighedskravet ikke er et EU-retligt krav.

Til nr. 18

Det fremgår af § 90 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 11, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen omfatter personer i en af målgrupperne i lovens § 6, bortset fra personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed efter lovens kapitel 20 og førtidspensionister.

Efter bestemmelsen kan jobcentrene dermed bevilge tilbud om vejledning og opkvalificering i form af ordinær uddannelse til bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det foreslås i § 90, 2. pkt., at der efter »arbejdsmarkedet« indsættes », jf. dog § 105 b«.

Forslaget indebærer, at der indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 105 b, hvorefter der til personer, som med lovforslaget bliver omfattet af arbejdspligt, alene i særlige tilfælde kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herunder § 90.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 19

Det fremgår af § 91 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af målgrupperne i lovens § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Bestemmelsen omfatter personer i en af målgrupperne i lovens § 6, bortset fra personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed efter lovens kapitel 20.

Efter bestemmelsen kan jobcentrene bevilge disse tilbud om vejledning og opkvalificering i form af øvrig vejledning og opkvalificering til bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det foreslås i § 91, stk. 1, at der efter »uddannelsesforløbet« indsættes », jf. dog § 105 b«.

Forslaget indebærer, at der indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 105 b, hvorefter der til personer, som med lovforslaget bliver omfattet af arbejdspligt, alene i særlige tilfælde kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herunder § 91.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 20

Det fremgår af § 93, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har ret til et sådant kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

Bestemmelsen omfatter personer i en af målgrupperne i lovens § 6, bortset fra personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed efter lovens kapitel 20.

Efter bestemmelsen har bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet ret til disse kurser, hvis en test har vist behov for et sådant kursus, og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har ret til et sådant kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

Med hjemmel i lovens § 39, nr. 5, er der fastsat regler om ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter bekendtgørelsens § 48 har bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogram-

met, ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor.

Det foreslås i § 93, stk. 1, 1. pkt., at der efter »bortset fra« indsættes »personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a og«.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, fremover ikke vil have ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Med hjemmel i lovens § 39, nr. 5, forventes det som konsekvens heraf fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personerne heller ikke vil have ret til testen.

For personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil det fremover fremgå af den foreslåede § 105 b, i hvilke tilfælde der kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herunder læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 21

Det fremgår af § 93, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det foreslås i § 93, stk. 2, at der efter »§ 6, nr. 2 og 3« indsættes », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, fremover ikke vil have ret til tilbud om en realkompetencevurdering efter bestemmelsen.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 22

Det fremgår af § 96 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, få tilbud om en hel eller en del af en erhvervsuddannelse efter lov om

erhvervsuddannelser, og personer omfattet af § 6, nr. 2, som er fyldt 30 år, kan få tilbud om et grundforløb på en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser i følgende tilfælde:

- 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.
- 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er fyldt 30 år, og som enten er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse. Dagpengemodtagerne kan få tilbud om en hel eller dele af en erhvervsuddannelse, mens jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, kan få tilbud om et grundforløb på en erhvervsuddannelse.

Det foreslås i § 96, stk. 1, 1. pkt., at der efter »personer omfattet af § 6, nr. 2, som er fyldt 30 år« indsættes », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, fremover ikke vil kunne få et grundforløb på en erhvervsuddannelse efter bestemmelsen.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 23

Det fremgår af § 97, stk.1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1-8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10-13, få tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

- 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.
- 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Efter bestemmelsen kan jobcentre bevilge disse tilbud om vejledning og opkvalificering i form af korte kurser inden for puljen til bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det foreslås i § 97, stk. 1, 1. pkt., at der efter »personer omfattet af § 6, nr. 10-13« indsættes », jf. dog § 105 b«.

Forslaget indebærer, at der indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 105 b, hvorefter der til personer, som med lovforslaget bliver omfattet af arbejdspligt, alene i særlige tilfælde kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herunder § 97.

Forslaget skal ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv

socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten, herunder begrænsninger for tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten.

Til nr. 24

Det fremgår af § 102, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14. Der er dog opregnet en række undtagelser hertil i bestemmelsens stk. 3, 4 og 6 og § 83, stk. 2.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og indebærer, at disse personer senest efter 6 måneders ledighed skal være påbegyndt et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering.

Det foreslås i § 102, stk. 1, at der efter »§ 6, nr. 1-3« indsættes », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, fremover ikke skal påbegynde tilbud efter § 102, stk. 1, da disse personer i stedet vil blive omfattet af den kontinuerlige arbejdspligt i det foreslåede kapitel 16 a.

Forslaget skal dermed ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af tilbud og øvrige aktiviteter, som kan medregnes i timetallet i arbejdspligten.

Til nr. 25

Det fremgår af § 105, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, hurtigst muligt og senest efter 1 måned har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse eller bliver selvforsørgende, herunder ved beskæftigelse. Der er dog opregnet visse undtagelser hertil i bestemmelsens stk. 4 og 5.

Bestemmelsen omfatter uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og indebærer, at disse personer senest efter 1 måneders ledighed skal være påbegyndt et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, og herefter skal fortsætte med tilbud kontinuerligt, indtil de begynder på en ordinær uddannelse eller bliver selvforsørgende.

Efter lovens § 105, stk. 2, må der højst være 4 måneder mellem hvert tilbud.

Det foreslås i § 105, stk. 1, at der efter »§ 6, nr. 4 og 5« indsættes », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter den foreslåede § 105 a, fremover

ikke skal påbegynde og deltage kontinuerligt i tilbud efter § 105, stk. 1, da disse personer i stedet vil blive omfattet af den kontinuerlige arbejdspligt i det foreslåede kapitel 16 a.

Forslaget skal dermed ses i lyset af, at der foreslås indsat et nyt kapitel 16 a i loven, hvor det foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, og hvor der bl.a. fastsættes regler om tilbud m.v. i arbejdspligten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, for en nærmere beskrivelse af tilbud og øvrige aktiviteter, som kan medregnes i timetallet i arbejdspligten.

Til nr. 26

Der er i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke regler om arbejdspligt for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at der i loven efter kapitel 16 før afsnit V indsættes et nyt *kapitel 16 a* med overskriften Arbejdspligt.

Det foreslås videre, at der indsættes nye §§ 105 a-105 c, der fastlægger persongruppen, der bliver omfattet af arbejdspligt, og arbejdspligtens omfang, tilrettelæggelse, tidspunkt og indhold samt timer i aktiviteter og indsatser, som kan medregnes i arbejdspligten.

Med forslaget vil de regler, der fremover vil skulle gælde for arbejdspligtens indhold m.v., være samlet i et kapitel i loven.

(Til § 105 a)

Det fremgår af §§ 100, stk. 2, og 104, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering) i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, medmindre pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106.

I lovens §§ 102, stk. 1, og 105, stk. 1, er der fastsat regler om, hvornår kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, senest har ret og pligt til at påbegynde tilbud, varighed m.v.

Efter lovens § 106 er personerne omfattet af en mindre intensiv indsats, hvis de inden for 6 uger f.eks. skal påbegynde fuldtidsarbejde. I disse tilfælde skal personen som udgangspunkt ikke deltage i tilbud m.v.

For en nærmere beskrivelse af gældende regler henvises til pkt. 2.1.1.1 og 2.2.1.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 105 a, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106.

Bestemmelsen omfatter personer, som er omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 2-5, dvs. personer i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen vil ved lovens ikrafttrædelse den 1. januar 2025 omfatte overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Med lov nr. 633 af 11. juni 2024 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, skærpes reglerne om opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik fra den 1. juli 2025, så personer, som er kommet til landet før 2008 også skal opfylde opholds- og beskæftigelseskravet.

Med det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v. afskaffes selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp og erstattes af kontanthjælp pr. 1. juli 2025 i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår af lovforslaget, at kontanthjælpen til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik, vil udgøre en mindstesats og en hjemmeboende sats. Der vil dermed blive truffet afgørelse om, hvorvidt en person opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i forbindelse med, at der træffes afgørelse om personens kontanthjælp.

Bestemmelsen vil – som følge af de skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp og det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v. – fra den 1. juli 2025 omfatte kontanthjælpsmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet.

Forslaget indebærer, at personerne vil blive omfattet af en arbejdspligt, hvor personen som udgangspunkt skal deltage kontinuerligt i 37 timers indsats om ugen.

For en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens indhold henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 105 b nedenfor.

I den foreslåede § 105 a, stk. 1, foreslås der visse undtagelser til udgangspunktet om, at personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, idet der i bestemmelsen er indsat en henvisning til stk. 2 om tilrettelæggelse og nedsættelse af timetallet som følge af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, jf. beskrivelsen nedenfor, og en henvisning til lovens § 106 om fritagelse for indsats, hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Med de foreslåede undtagelser vil personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, dermed ikke skulle være i 37 timers indsats om ugen, hvis jobcenteret enten konkret vurderer, at timetallet skal nedsættes efter stk. 2, eller hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 106.

Forslaget ændrer ikke på, at en person kan være fritaget for at stå til rådighed og dermed også fritaget for indsats efter regler i lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af denne lov, f.eks. i tilfælde hvor jobcenteret har vurderet, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom.

For en nærmere beskrivelse af hvilke personer, der med lovforslaget bliver omfattet af arbejdspligten i integrationsloven, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 11.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at jobcenteret løbende skal tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til personens helbredsmæssige situation.

Forslaget indebærer, at jobcenteret ved tilrettelæggelsen af indsatsen for den enkelte, skal tage hensyn til personens helbredsmæssige situation, således at personen vil kunne deltage i indsatsen, selvom personen har helbredsmæssige udfordringer eller begrænsninger. Ved vurderingen og tilrettelæggelsen af indsatsen vil jobcenteret både skulle tage hensyn til fysiske og psykiske helbredsforhold.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten vil fortsat være, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse, eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, vil skulle foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover vil der skulle tages hensyn til, at personen skal deltage i flest mulige timer ud fra en

vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn vil skulle indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte vil skulle tilbydes.

At jobcenteret løbende vil skulle tilrettelægge indsatsen under hensyn til personens helbredsmæssige situation vil indebære, at jobcenteret løbende skal vurdere, om personens forhold har ændret sig på en måde, der giver jobcenteret anledning til at genvurdere, om indsatsen skal tilrettelægges på en anden måde, eller om antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten eventuelt skal op- eller nedjusteres.

Det vil eksempelvis være relevant at genvurdere tilrettelæggelsen af indsatsen, hvis personens helbredsmæssige situation ændrer sig, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- og sundhedslovgivningen.

Det foreslås videre i stk. 2, 2. pkt., at jobcenteret endvidere kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Forslaget indebærer, at jobcenteret skal foretage en konkret faglig vurdering af, hvor mange timer den enkelte kan bidrage, herunder vil vurderingen afhænge af, hvilken indsats den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

I vurderingen vil også indgå de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen eventuelt deltager i, f.eks. lønnet ordinært arbejde, forberedelse til dansk eller jobsøgning i op til 4 timer i alt om ugen uden for hjemmet, og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også vil kunne medregnes i timetallet for indsatsen i arbejdspligten, jf. den foreslåede § 105 b nedenfor.

Der vil dermed skulle ske en samlet konkret faglig vurdering i jobcenteret af, hvilken indsats personen skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Hvis en person f.eks. arbejder 10 timer om ugen i ordinært arbejde og er jobsøgende i 4 timer om ugen uden for hjemmet, vil jobcenteret skulle tage stilling til, hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen derudover kan og skal deltage i og i hvor mange timer.

Hvis jobcenteret vurderer, at personen også skal deltage i tilbud om nytteindsats ud over de 10 timers ordinære arbejde og de 4 timers jobsøgning, skal jobcenteret i vurderingen tage hensyn til personens helbredsmæssige situation set i forhold til det konkrete nytteindsatsjob, som personen skal deltage i. Vurderingen vil også skulle tage højde for, at personen allerede skal deltage i ordinært arbejde i 10 timer om ugen og være jobsøgende i 4 timer om ugen svarende til i alt 14 timer om ugen.

Hvis jobcenteret herefter vurderer, at personen på grund af pågældendes helbredsmæssige situation – ud over de 10 ordinære timers arbejde og de 4 timers jobsøgning – alene vil kunne deltage 10 timer om ugen i nytteindsats, og herefter ikke vil kunne deltage i yderligere indsats, nedsættes arbejdspligten til 24 timer om ugen for personen.

Det vil således betyde, at personen skal deltage i 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 10 timers nytteindsats om ugen for sin ydelse i arbejdspligten.

Hvis personens helbredsmæssige situation ikke har betydning for personens deltagelse i den konkrete nytteindsats, nedsættes arbejdspligten ikke, og personen vil skulle deltage 23 timer om ugen i nytteindsatsen. Dermed vil personen komme op på 37 timer om ugen svarende til 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 23 timers nytteindsats.

Der er i ovenstående eksempler ikke medregnet eventuel transporttid mellem aktiviteterne. For en nærmere

re beskrivelse af medregning af transporttid, henvises til den foreslåede § 105 c og bemærkningerne hertil nedenfor.

Forslaget indebærer videre, at jobcenteret løbende vil skulle vurdere og eventuelt op- eller nedjustere indsatsen, f.eks. hvis personens helbredsmæssige situation ændres, hvis personen skal deltage i et andet tilbud, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen.

Fordi indsatsen vil kunne nedsættes under hensyn til personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, vil forslaget indebære, at to personer med nogenlunde samme helbredsmæssige situation vil kunne få et forskelligt timetal i arbejdspligten.

Med forslaget vil der blive stillet større krav for at modtage ydelse end tidligere. Kommunen vil dog altid skulle foretage en individuel vurdering, så arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret skal igangsætte og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

Forslaget indebærer, at jobcenteret vil skulle igangsætte indsatsen senest 1 måned efter, at personen omfattes af arbejdspligten. Fristen vil skulle regnes fra første henvendelse om hjælp ligesom det gælder for andre frister for indsats m.v. i loven.

Med forslaget vil jobcenteret have tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor jobcenteret vurderer, hvordan arbejdspligten tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v. Derudover vil der f.eks. skulle findes en egnet nytteindsatsplads.

I lovforslagets § 7, stk. 1 og 2, er der dog foreslået overgangsregler om indfasning af arbejdspligten.

Efter disse bestemmelser skal personer, som omfattes af arbejdspligten i perioden fra og med den 1. januar til og med den 31. maj 2025, være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 30. juni 2025, og personer, som omfattes af arbejdspligten i perioden fra og med den 1. juli til og med den 30. november 2025, skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 31. december 2025. For en nærmere beskrivelse af overgangsreglerne henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 105 b)

Efter lovens kapitel 11 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet få tilbud om virksomhedspraktik, når betingelserne herfor er opfyldt. Personerne har endvidere ret til selvfunden virksomhedspraktik, medmindre de vurderes åbenlyst uddannelsesparate, hvis betingelserne i kapitel 11 i øvrigt er opfyldt.

Efter lovens kapitel 12 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, få tilbud om ansættelse med løntilskud, når betingelserne herfor er opfyldt. Personerne har endvidere ret til selvfundet tilbud om ansættelse med løntilskud, hvis betingelserne i kapitel 12 i øvrigt er opfyldt.

Efter lovens kapitel 13 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsy-

delsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Efter lovens kapitel 14 kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, få tilbud om vejledning og opkvalificering, når betingelserne er opfyldt. Personerne kan efter § 90 få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af ordinær uddannelse, og efter § 91 kan de få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, som ikke anses for ordinær uddannelse, f.eks. korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Efter lovens § 93, stk. 1, 1. pkt., har bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er fyldt 30 år, har endvidere ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, jf. lovens § 93, stk. 2.

Der er i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke regler om arbejdspligt for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 lov om aktiv socialpolitik, og dermed heller ikke regler om indsatsen i arbejdspligten.

Det følger af den foreslåede § 105 a, at der indføres en ny arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik. For en nærmere beskrivelse henvises der til bemærkningerne til § 105 a ovenfor.

Det foreslås, at der efter den foreslåede § 105 a indsættes en ny bestemmelse i § 105 b om indholdet af indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås i § 105 b, stk. 1, 1. pkt., at indsatsen i arbejdspligten efter § 105 a kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud som led i arbejdspligten efter lovens gældende regler herom. Det vil sige, at de gældende regler om formålet med tilbuddet om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, varighed m.v. fortsat vil skulle være opfyldt.

Forslaget indebærer endvidere, at personerne vil have samme ret som efter de gældende regler til at få tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, de selv har fundet. Jobcenteret vil fortsat kunne afvise at give tilbuddet, hvis jobcenteret f.eks. vurderer, at formålet med tilbuddet ikke er opfyldt.

Forslaget indebærer herudover, at personerne som led i arbejdspligten vil kunne få tilbud om nytteindsats efter lovens kapitel 13 med de ændringer af formål og varighed m.v., der følger af lovforslagets § 1, nr. 9, og tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslås endvidere i § 105 b, stk. 1, 2. pkt., at indsatsen i særlige tilfælde også kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, som udgangspunkt alene vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten, hvis der er tale om korte kurser

med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som er målrettet et eller flere konkrete job.

Herudover indebærer forslaget, at det også vil være en betingelse, at jobcenteret konkret vurderer, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne begynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er en række opslåede job, som personen vil kunne søge eller kunne påbegynde, hvis personen f.eks. får et truckcertifikat eller hygiejnebevis.

Det vil ikke være en betingelse, at personen på forhånd har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Det vil endvidere ikke være en betingelse, at personen kan nå at søge eller påbegynde et bestemt konkret job, som er opslået inden tilbuddet afgives. Det vil således være tilstrækkeligt, at der enten hyppigt eller med jævne mellemrum er opslået konkrete job inden for det geografiske område, som personen står til rådighed for. Det vil herudover ikke være en betingelse, at det konkrete job er på fuld tid.

Som udgangspunkt vil det være en betingelse, at det enkelte kursus i sig selv kan føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job. Der vil dog efter en konkret vurdering kunne gives eksempelvis både et AMU-kursus i grundlæggende rengøringshygiejne og et AMU-kursus i rengøringsudstyr- og metoder, hvis kurserne tilsammen vil kunne føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job.

Forslaget indebærer endvidere, at der fremover ikke vil kunne gives tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

Forslaget indebærer herudover, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser eller test, realkompetencevurdering (RKV) eller have mulighed for grundforløb på erhvervsuddannelser.

Forslaget indebærer således, at der kun vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten i et begrænset omfang.

Det foreslås i § 105 b, *stk. 2, nr. 1*, at uanset stk. 1, kan indsatsen efter § 105 a endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, når der er tale om tilbud om danskundervisning.

Forslaget indebærer, at jobcenteret uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 105 b, *stk. 1*, vil kunne give tilbud om danskundervisning som led i arbejdspligten, hvis jobcenteret vurderer, at personen har behov for det, og at tilbuddet vil udvikle personens sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse. Tilbuddet vil således skulle overholde samme krav til formål m.v., som efter de gældende regler.

Tilbud om danskundervisning vil f.eks. kunne være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Det foreslås endvidere i § 105 b, *stk. 2, nr. 2*, at indsatsen kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, når der er tale om tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Forslaget indebærer, at jobcenteret uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 105 b, stk. 1, vil kunne give tilbud om regne- og ordblindeskurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt. Det vil dog ligesom efter den foreslåede § 105 b, stk. 1, være en betingelse, at jobcenteret vurderer, at tilbuddet kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Personen skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omhandler som udgangspunkt kurser til personer, der er fyldt 25 år. Personer under 25 år vil dog også kunne få kurser, hvis jobcenteret vurderer, at personen ikke er i målgruppen for eller ikke vil kunne påbegynde en forberedende grunduddannelse (FGU). Personer under 25 år skal – ligesom personer der er fyldt 25 år – have forudsætninger for at følge undervisningen med udbytte.

Ligesom i dag vil personens behov og forudsætninger for disse regne- og ordblindeskurser (FVU-matematik og OBU) skulle afklares via den obligatoriske test, som Børne- og Undervisningsministeriet udarbejder, jf. bekendtgørelse nr. 249 af 11. marts 2024 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Det foreslås herudover i § 105 b, stk. 2, nr. 3, at indsatsen kan bestå af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Forslaget indebærer, at jobcenteret uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 105 b, stk. 1, vil kunne give disse tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, hvis jobcenteret vurderer, at det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Det vil således betyde, at der for disse tilbud ikke vil blive stillet krav om, at de vil skulle begrænse sig til at være korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at det ikke vil være en betingelse, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson.

Der vil eksempelvis kunne være tale om tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet vil der bl.a. kunne vejledes om håndtering af helbredsrelevante udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion).

Der vil derimod ikke kunne gives tilbud i form af motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb til personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil først kunne gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet vil skulle være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Det vil være en betingelse for at give tilbuddet, at personen gentagne gange har sygemeldt sig fra et tilbud eller en aktivitet i arbejdspligten, som personen har pligt til at deltage i som led i arbejdspligten. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, vil bero på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger. Det vil ikke være en betingelse, at personen har sygemeldt sig flere gange fra samme tilbud.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere efter de gældende regler, medmindre personen er for syg til at møde frem og dermed har en rimelig grund til ikke at deltage.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har udarbejdet en guide: »Guide om mulige tiltag til nedbringelse af sygefraværet blandt borgere der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik«. Guiden kan findes på www.star.dk. I guiden findes gode råd og forslag til, hvorledes kommunerne kan tilrettelægge administrationen med henblik på at håndtere helbredsudfordringer og nedbringe antallet af sygemeldinger fra borgere i aktive beskæftigelsestilbud.

Det foreslås i § 105 b, *stk.* 3, at der i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten efter § 105 a medregnes timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i jobcenteret, jf. lovens kapitel 7, eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af lovens § 39, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. lovens kapitel 22, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget indebærer, at timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Betingelsen om, at personen skal være ansat ordinært som lønmodtager, betyder bl.a., at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Forslaget indebærer endvidere, at den tid, hvor personen deltager i samtaler og aktiviteter m.v., der ikke er tilbud efter lovens kapitel 11-14, som gives som led i arbejdspligten, men som jobcenteret fortsat vil kunne give personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget indebærer herudover, at timer, hvor personen er ansat som vikar i en jobrotationsordning efter lovens kapitel 22 og modtager overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn, men hvor arbejdsgiveren modtager en jobrotationsydelse, vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget indebærer desuden, at den tid, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, også vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Dermed vil den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling, kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Til § 105 c

Der er i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke regler om arbejdspligt for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 lov om aktiv socialpolitik, og dermed heller ikke regler om indsatsen i arbejdspligten.

Det foreslås, at der efter den foreslåede § 105 b indsættes en ny *overskrift* med titlen: Bemyndigelsesbestemmelse om arbejdspligt, samt en bemyndigelsesbestemmelse i § 105 c.

Det foreslås i § 105 c, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af

arbejdspgigten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspgigten.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der bl.a. fastsat regler om, at tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspgigten, og at timetallet for øvrige tilbud i arbejdspgigten ikke kan nedjusteres med timetallet for tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet kan medregnes i op til 4 timer i alt om ugen. Timer, der medregnes, vil skulle være dokumenteret, f.eks. ved at det foregår i jobcenteret eller andre steder, som jobcenteret har anvist, og hvor det er muligt at registrere personens fremmøde.

Der forventes videre fastsat regler om, at transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i timetallet i indsatsen i arbejdspgigten, at jobcenteret opgør transporttiden mellem aktiviteterne, og at transporttid til og fra bopæl ikke kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspgigten. Hvis en person samme dag eksempelvis både skal til danskundervisning, deltage i tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats og i jobcenteret for at søge job, så vil transporttiden mellem aktiviteterne kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspgigten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 27

Det fremgår af § 151, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, er omfattet af § 6, nr. 6 eller 7, og ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, er omfattet af § 6, nr. 8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- eller hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, st. 2.

Det fremgår af § 155, stk. 1, i loven, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse, er omfattet af § 6, nr. 10, eller 11, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller er ledig selvforsørgende og opfylder betingelserne om uddannelsesniveau i nr. 1 eller betingelserne om forudgående ledighed i nr. 2.

Det fremgår af § 184, stk. 1, 1. pkt., i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter loven eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås i § 151, stk. 1, § 155, stk. 1, og § 184, stk. 1, 1. pkt., at »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller«, udgår.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og introduktionsprogrammet i integrationsloven fremover ændrer navn til introduktionsprogrammet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, for en nærmere beskrivelse heraf.

Til nr. 28

Det fremgår af § 175, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Personerne kan dog ikke få befordringsgodtgørelse ved ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted.

Hvis personerne er i privat løntilskudsansættelse, har de dog ikke ret til befordringsgodtgørelse. Baggrunden er, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og de er dermed omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Efter bestemmelsens stk. 2, udgør godtgørelsen 1,12 kr. pr. kilometer (2024-niveau), og kilometersatsen følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Med hjemmel i lovens § 177 er der fastsat nærmere regler om befordringsgodtgørelse i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, at befordringsgodtgørelsen udbetales bagudrettet på baggrund af dokumentation.

Det foreslås, at der i § 175 efter stk. 4, indsættes et nyt stykke 5.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at stk. 1-4 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, fremover ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse efter § 175.

Forslaget skal ses i lyset af, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fremover vil få mulighed for at få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter den foreslåede § 176 a i lovforslagets § 1, nr. 30.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Forslaget indebærer en henvisning til, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, fremover vil kunne få befordringsgodtgørelse efter den foreslåede § 176 a i lovforslagets § 1, nr. 30.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der med den foreslåede § 176 a, i lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås en udvidelse af målgruppens muligheder for at få dækket transportudgifter og en ensretning med

de regler om hjælp til transportudgifter, der gælder for personer, der bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Med forslaget sikres det, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke vil kunne få dobbeltdækning for deres transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30, for en nærmere beskrivelse af muligheden for hjælp til transportudgifter for personer omfattet af arbejdspligt.

Til nr. 29

Det fremgår af § 176, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, efter jobcenterets vurdering kan få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelse kan ikke anvendes til befordring ud over de første 24 km., jf. § 175, stk. 1.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelse, og at kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Det foreslås, at der i § 176 efter stk. 1, indsættes et nyt stykke 2.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at stk. 1 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a.

Forslaget indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, fremover ikke vil kunne få merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Forslaget skal ses i lyset af, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fremover vil få mulighed for at få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter den foreslåede § 176 a i lovforslagets § 1, nr. 30.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Forslaget indebærer en henvisning til, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, fremover vil kunne få befordringsgodtgørelse efter den foreslåede § 176 a i lovforslagets § 1, nr. 30.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der med den foreslåede § 176 a i lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås en udvidelse af målgruppens muligheder for at få dækket transportudgifter og en ensretning med de regler om hjælp til transportudgifter, der gælder for personer, der bliver omfattet af arbejdspligten i integrationsloven.

Med forslaget sikres det, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke vil kunne få dobbeltdækning for deres transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30, for en nærmere beskrivelse af muligheden for hjælp til transportudgifter for personer, der bliver omfattet af arbejdspligt.

Til nr. 30

Det fremgår af § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Personerne kan dog ikke få befordringsgodtgørelse ved ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.

Efter § 176, stk. 1, i loven, kan bl.a. kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelse kan ikke anvendes til befordring ud over de første 24 km., jf. § 175, stk. 1. Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter kommunen nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelse, og kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

For en nærmere beskrivelse af gældende regler henvises til bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 28 og 29.

Det foreslås, at der efter § 176 før overskriften før § 177 indsættes en ny bestemmelse § 176 a.

Det foreslås i § 176 a, 1. pkt., at personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14.

Bestemmelsen vil gælde for personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, og vil betyde, at disse personer fremover vil kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som led i arbejdspligten.

Baggrunden for forslaget er, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, må forventes at få øgede udgifter til transport, som følge af deres deltagelse i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget indebærer, at personer omfattet af arbejdspligt vil kunne få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand – både mellem bopælen og tilbud samt mellem tilbud.

Forslaget indebærer videre, at der ikke vil gælde en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbudene eller mellem de forskellige tilbud, og at der ikke vil gælde en kilometertakst for de transportudgifter, der kan dækkes. Der vil heller ikke gælde et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 177, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 31, hvor det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Med forslaget indføres der samme hjælp til transportudgifter for personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som bliver omfattet af arbejdspligten, som allerede gælder for personer omfattet af integrationsloven.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 28 og 29 foreslås, at personerne fremover ikke kan få befordringsgodtgørelse og merudgiftsgodtgørelse efter §§ 175 og 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at de ikke vil kunne få dobbeltdækning for deres transportudgifter i forbindelse med tilbud.

Det foreslås i § 176 a, 2. pkt., at det dog ikke gælder for personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.

Forslaget indebærer, at personer omfattet af arbejdspligt ikke vil have mulighed for at få hjælp til transportudgifter, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter lovens kapitel 12.

Baggrunden er, at personerne under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de dermed er omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Med forslaget indføres der samme hjælp til transportudgifter for personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som bliver omfattet af arbejdspligten, som allerede gælder for personer omfattet af integrationsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Det fremgår af § 177 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen, og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om befordringsgodtgørelse efter lovens § 175.

Der er bl.a. fastsat regler om, at befordringsgodtgørelsen udbetales bagudrettet på baggrund af personens ansøgning, at den samlede godtgørelse ved udbetaling afrundes til nærmeste hele kronebeløb, og at ansøgningen kan indgives løbende og skal indgives senest 4 måneder efter tilbuddets ophør.

Det foreslås, at der i § 177 indsættes et nyt stk. 3 om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der bl.a. fastsat regler om, at hjælpen vil kunne forudbetales.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Det fremgår af § 197, stk. 1, nr. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten bl.a. refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198.

Undtagelsen i lovens § 198, omhandler udbetaling af befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere, da det er a-kasserne, der udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. A-kasserne modtager efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. 100 pct. refusion fra staten for disse udgifter. I disse tilfælde skal kommunen i stedet bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse. Kommunens bidrag udgør 50 pct. af statens udgifter.

Det foreslås, at der i § 197, stk. 1, nr. 5, efter »§ 198« indsættes », samt hjælp til transportudgifter efter § 176 a«.

Forslaget vil gælde for kommunernes udbetaling af hjælp til transportudgifter til personer, som er omfat-

tet af arbejdspligt efter § 105 a, og vil betyde, at kommunerne for disse udgifter får 50 pct. refusion efter loven.

Forslaget harmonerer med, at kommunerne for befordringsgodtgørelse efter § 175 for andre målgrupper samt for hjælp til transportudgifter efter integrationsloven får 50 pct. refusion.

Med forslaget bliver refusionsreglerne for transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligten dermed ens.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at i § 1, stk. 2, 2. pkt., § 5, stk. 2, nr. 1, § 5, stk. 4, 1. pkt., § 8, stk. 2, § 11, stk. 1, § 13, stk. 2, nr. 6 og 9, § 13, stk. 4, 1. pkt. og stk. 5, 1. pkt., § 13 a, stk. 3, 5. pkt., § 13 c, § 13 f, stk. 10, nr. 2, § 25, stk. 7, 1. pkt., § 31, 1. pkt., § 36, stk. 3, to steder i § 39, stk. 1, nr. 3, § 40 a, stk. 2, 1. pkt., § 68 a, stk. 3, 1. pkt., § 69 j, stk. 10, 1. pkt., § 93, stk. 1, nr. 2, § 93, stk. 3, og § 94, stk. 2, ændres selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet til et program.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at navnet på selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås ændret til »introduktionsprogram«. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af Ukraine-særloven, idet de fortsat skal kunne få et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Det foreslås derfor, at der fremadrettet henvises til et program efter integrationsloven, da det vil omfatte begge programmer.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, og § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 2

Det fremgår af § 13, stk. 2, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret.

Det foreslås i § 13, stk. 2, nr. 2, at efter »rehabiliteringsteamet« indsættes: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, stk. 4«. Forslaget omfatter således personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 1, nr. 26 og § 3, nr. 11, foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget får kommunen pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af arbejdspligt, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning. Ændringen medfører, at det bliver en del af rådighedsforpligtelsen, at personer, der omfattes af arbejdspligten, skal møde til forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning, hvis det indgår som en aktivitet i personens deltagelse i arbejdspligten.

Forslaget medfører endvidere, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten, vil personen skulle sanktioneres med et fradrag i hjælpen, jf. forslaget til ændring af § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 13, stk. 3, nr. 4, i loven, har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret som led i kontaktførelsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,

Det foreslås i § 13, stk. 3, nr. 4, at efter »rehabiliteringsteamet« indsættes: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«. Forslaget omfatter således personer, der modtager overgangsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik, som ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven.

Forslaget skal ses i lyset af, at der i lovforslagets § 1, nr. 26 og § 3, nr. 11, foreslås, at der indføres arbejdspligt for personer, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget får kommunen pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af arbejdspligt, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning. Ændringen medfører, at det bliver en del af rådighedsforpligtelsen, at personer, der omfattes af arbejdspligten, skal møde til forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning, hvis det indgår i som en aktivitet i personens deltagelse i arbejdspligten.

Forslaget medfører endvidere, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten, vil personen skulle sanktioneres med et fradrag i hjælpen, jf. forslaget til ændring af § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik er det en betingelse for at få kontanthjælp m.v., at personen står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det indebærer bl.a., at personen skal stå til rådighed for rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen står til rådighed for uddannelse, herunder uddannelsespålæg, som er pålagt personen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 13, stk. 3, i loven, har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen f.eks. afslår et arbejde.

Personer, der modtager overgangsydelse eller uddannelseshjælp, skal endvidere stå til rådighed for tilbud m.v. Der henvises til pkt. 2.3.1 i de almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at § 13, stk. 14, i loven, affattes således, at for personer, der modtager overgangsydelse, er omfattet af arbejdspligten efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og har fået et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i

lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder § 13, stk. 1, 2. og 3. pkt., stk. 3 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt. og stk. 6-11 tilsvarende anvendelse.

Med forslaget skal personer, der er omfattet af arbejdspligten og har et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som led i rådighedspligten, både stå til rådighed for en uddannelsesrettet og en jobrettet indsats. Forslaget svarer til de gældende regler om rådighedsforpligtelsen for disse personer, idet de både vil skulle stå til rådighed for en uddannelsesrettet indsats og en jobrettet indsats. Dette følger af §§ 30 og 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Arbejdspligten, jf. § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan bl.a. bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og i særlige tilfælde vejledning og opkvalificering med korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med, at personer, der er omfattet af arbejdspligten, og som har et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal have den indsats, arbejdspligten består af, hvilket hovedsageligt vil være en jobrettet indsats, indtil de påbegynder en uddannelse.

Forslaget om, at henvisningen til stk. 5 ændres til en henvisning til stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, og har et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke har ret til en læse- skrive- regnetest som led i rådighedsforpligtelsen.

Baggrunden for forslaget er, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten efter forslaget til § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke vil have ret til en læse-, skrive- og regnetest.

En person, som modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, men som er omfattet af arbejdspligten, jf. den foreslåede § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil ikke have ret til en læse-, skrive- og regnetest, da den foreslåede nyaffattelse ikke henviser til den gældende § 13, stk. 5, 3 og 4. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 2.3.2.

Til nr. 5

Det fremgår af § 13, stk. 15, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af stk. 14, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 4, 5 og 7-11 tilsvarende anvendelse. Stk. 5, 3. og 4. pkt., finder ikke anvendelse, hvis personen er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Efter § 13, stk. 1, 1. og 3. pkt., i loven er det en betingelse for at få kontanthjælp m.v., at personen står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det indebærer bl.a., at personen skal stå til rådighed for rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Dette gælder også for personens ægtefælle.

Det følger af § 13, stk. 2, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen f.eks. afslår et arbejde.

Personer, der modtager overgangsydelse eller uddannelseshjælp skal endvidere stå til rådighed for tilbud m.v. Der henvises til pkt. 2.3.1 i de almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at § 13, stk. 15, i loven, affattes således, at for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af stk. 14, og som er omfattet af arbejdspligten efter integrationslovens § 20 d, finder stk. 1, 1. og 3. pkt. og stk. 2 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 7-11 tilsvarende anvendelse«.

Den foreslåede ændring indebærer, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse, herunder personer, der er omfattet af rådighedsreglerne i integrationslovens § 26-26 b, og som er omfattet af arbejdspligten i henholdsvis § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, som led i rådighedsforpligtelsen, aktivt skal søge at udnytte deres arbejdsmuligheder, herunder være aktivt jobsøgende og møde til samtaler eller aktiviteter, som jobcenteret indkalder til eller tilbyder den ledige.

Samtidig tydeliggøres det, at personer, der er omfattet af arbejdspligten skal stå til rådighed for den indsats, som de har fået som led i arbejdspligten, jf. § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilket bl.a. kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og i særlige tilfælde vejledning og opkvalificering med korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

I forhold til personer, der er omfattet af arbejdspligten i integrationslovens § 20 d, kan indsatsen bestå af danskuddannelse efter integrationslovens § 21 eller beskæftigelsesrettede tilbud efter integrationslovens § 23. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 3, nr. 11.

Den foreslåede ændring indebærer også, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationslovens § 20 d, ikke vil få ret til en læse-, skrive- og regnetest som led i rådighedspligten i lighed med, hvad der gælder i dag, da der ikke henvises til § 13, stk. 5, 3. og 4. pkt., hvor retten til læse-, skrive- og regnetesten fremgår.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 2.3.2.

Til nr. 6

Det foreslås i § 13, stk. 16, 2. pkt., og § 37, stk. 3, at »et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« ændres til: »et program«.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at navnet på selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet foreslås ændret til »introduktionsprogram«. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af Ukraine-særloven, idet de fortsat skal kunne få et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Det foreslås derfor, at der fremadrettet henvises til et program efter integrationsloven, da det vil omfatte begge programmer.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, og § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 7

Det foreslås i § 13 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 2. pkt., at »et introduktionsprogram« ændres til: »et program«.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at navnet selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet foreslås ændret til »introduktionsprogram«. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af Ukraine-særloven, idet de fortsat skal kunne få et selvforsørgelses- og

hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Det foreslås derfor, at der fremadrettet henvises til et program efter integrationsloven, da det vil omfatte begge programmer.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, og § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 8

Det foreslås, i § 22, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet til et program.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at navnet på selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås ændret til »introduktionsprogram«. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af Ukraine-særloven, idet de fortsat skal kunne få et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Det foreslås derfor, at der fremadrettet henvises til et program efter integrationsloven, da det vil omfatte begge programmer.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af bestemmelsen.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, og § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 9

Det fremgår af § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 13, stk. 5, 2.-4. pkt., skal kommunen foretage et fradrag i hjælpen.

Det foreslås i § 36, *stk. 1*, at efter »handicappede i erhverv m.v.« indsættes: »fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, stk. 4, i integrationsloven« og »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« ændres til: »et program«.

Med forslaget til ændring af § 36 stk. 1, i loven, vil personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, og som uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten få et fradrag i hjælpen. Fradraget vil skulle foretages for det antal dage, hvor personen er udeblevet helt eller delvist fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning efter gældende regler i § 36, stk. 2, i loven. Der vil kun skulle ske fradrag i hjælpen for de dage, hvor personen har haft mødepligt, og hvis modtagere af hjælpen udebliver delvist på en dag, hvor den pågældende har mødepligt i arbejdspligten, skal der således ske fradrag i hjælpen for hele den dag, hvor personen er udeblevet delvist. Udeblivelser efter § 36 omfatter også forsinkelser.

Der foreslås endvidere en konsekvensændring af § 36, stk. 1, idet navnet på selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet foreslås ændret til »introduktionsprogram«. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af Ukraine-særloven, idet de fortsat skal kunne få et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram. Det foreslås derfor, at der fremadrettet henvises til et program efter integrationsloven, da det vil omfatte begge programmer.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af bestemmelsen.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 3, nr. 1, og § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til § 3

Til nr. 1

Flygtninge og familiesammenførte til flygtninge og til andre udlændinge end flygtninge tilbydes i medfør af integrationslovens § 16, stk. 1, 2 og 4, et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram.

Det foreslås *overalt* i loven, at »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« ændres til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram« ændres til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer« ændres til: »introduktionsprogrammer«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« ændres til: »introduktionsprogrammet«, og at »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets« ændres til: »introduktionsprogrammets«.

De foreslåede ændringer vil betyde, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogram og introduktionsprogram fremover vil blive samlet under betegnelsen »introduktionsprogram«.

Den foreslåede ændring vil alene medføre en ændring af programmets navn. Udlændinge omfattet af integrationsloven vil således fortsat blive tilbudt et program, der er målrettet udlændinge.

For de udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil programmet som følge af lovforslagets § 3, nr. 11, bestå af en arbejdspligt, mens andre udlændinge, såsom selvforsørgende flygtninge, som hidtil vil blive tilbudt et program, der er tilpasset de pågældende. Introduktionsprogrammet vil således fortsat bestå af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og af beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23.

Der lægges med lovforslaget op til, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og introduktionsprogrammet skal ændre navn med virkning fra 1. januar 2025.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. For denne gruppe vil programmets navn således også fortsat være selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram.

Der henvises til lovforslagets § 3 nr. 11, 14 og 18, for en nærmere beskrivelse af den nye arbejdspligt for borgere i et program efter integrationsloven, som er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Der henvises endvidere til pkt. 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af gældende ret.

Til nr. 2

Af integrationslovens § 15 d (helbredsmæssig vurdering), kapitel 4 (selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram for flygtninge og familiesammenførte udlændinge) og kapitel 5 (pligt til tilmelding som arbejdssøgende, rådighedsvurdering m.v.) fremgår en række tidsfrister for, hvornår kom-

municipalbestyrelsen efter integrationsloven skal tilvejebringe de nævnte tilbud til nyankomne udlændinge, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet.

Efter integrationslovens § 4 b er tidsfristerne for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven, aktuelt suspenderet i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen, jf. § 4, stk. 2, i integrationsloven og § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Det foreslås, at § 4 b, stk. 1, affattes således, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om suspension af fristerne for kommunalbestyrelsens tilvejebringelse af tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5 samt fristen for påbegyndelse af danskuddannelse, jf. § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsens arbejde med modtagelse af nyankomne udlændinge.

Med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil den nuværende bestemmelse om suspension af integrationslovens tidsfrister blive ophævet.

Det vil betyde, at de almindelige tidsfrister i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 ikke længere vil være suspenderet, ligesom tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes efter § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven, heller ikke længere vil være suspenderet.

Med den foreslåede ændring vil introduktionsprogrammet, og den heri indlagte arbejdspligt for udlændinge omfattet af den foreslåede § 20 d i integrationsloven, skulle påbegyndes snarest muligt og senest én måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. integrationslovens § 16, stk. 6, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, bliver til stk. 5.

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil endvidere betyde, at udlændinge- og integrationsministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om en fornyet suspension af tidsfristerne i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 og danskuddannelsesloven § 5, stk. 1, når det som følge af en større tilstrømning af udlændinge til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsens arbejde med modtagelsen af de nyankomne udlændinge.

Det vil eksempelvis kunne være nødvendigt at suspendere tidsfristerne, hvis Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at kommunerne ikke vil kunne tilrettelægge integrationsindsatsen inden for tidsfristerne i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 og danskuddannelsesloven § 5, stk. 1, fordi en større tilstrømning af udlændinge til landet lægger et stort eller ekstraordinært stort pres på kommunernes modtagelse af de pågældende.

Med forslaget vil udlændinge- og integrationsministeren således kunne suspendere de omfattede tidsfrister i integrationsloven i en periode. Ved en udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil det skulle afgrænses nærmere for hvor lang en periode, de nævnte frister skal kunne suspenderes i.

Der lægges ikke op til at fastsætte nærmere regler om suspensionsperiodens længde. Suspensionsperiodens længde vil således skulle fastlægges på baggrund af en konkret vurdering af de konkrete forhold, herunder under hensyntagen til hvor mange udlændinge der er ankommet eller forventes at ankomme til landet inden for en given periode.

Der vil skulle foretages en afvejning af hensynet til at sikre, at kommunerne vil få bedre tid til at modtage udlændingene end sædvanligt, over for hensynet til at sikre, at udlændingene vil blive tilbudt et introduktionsprogram så hurtigt, som det efter de konkrete omstændigheder vil være muligt.

Det vil være udlændinge- og integrationsministeren, der vil skulle træffe beslutning om suspensionsperiodens længde.

Såfremt udlændinge- og integrationsministeren suspenderer de omfattede frister, vil det indebære, at de tidsfrister, der efter integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 gælder for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud, vil blive sat i bero i den periode, som udlændinge- og integrationsministeren beslutter, at suspensionsperioden skal vare.

Beslutter udlændinge- og integrationsministeren eksempelvis at suspensionsperioden skal vare i tre måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende udlænding er overgået til kommunalbestyrelsen, vil de anførte tidsfrister i integrationsloven først begynde at løbe tre måneder efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Overtager kommunalbestyrelsen eksempelvis ansvaret for en udlænding den 1. april, vil fristen for, hvornår introduktionsprogrammet efter integrationslovens § 16, stk. 1, og den foreslåede § 16, stk. 2, senest vil skulle påbegyndes, være den 1. august (3+1 måneder).

Suspenderes de omfattede frister, vil en udlænding, der er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, også først blive forpligtet til at påbegynde introduktionsprogrammet senere end én måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende.

Såfremt udlændinge- og integrationsministeren suspenderer de omfattede tidsfrister, vil kommunalbestyrelsen fortsat være forpligtet til at anvise en udlænding, der er omfattet af integrationslovens regler om et introduktionsprogram, et midlertidigt opholdssted, ligesom den foreslåede § 4 b heller ikke vil suspendere kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udbetale selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Regler om suspension af tidsfristerne i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 og danskuddannelsesloven § 5, stk. 1, vil skulle ophæves, når der ikke længere vil være grundlag for en suspensionsperiode.

Som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, skal personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine (Ukraine-særloven), fortsat have tilbud om program efter de hidtil gældende regler. Det vil sige, at de hidtil gældende regler for programmets indhold og tilrettelæggelse vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter Ukraine-særloven. Ved en eventuel udmøntning af suspensionsbestemmelsen vil suspensionen også omfatte suspension af fristerne for tilbud om program efter disse regler.

Eventuelle regler, som udlændinge- og integrationsministeren måtte udstede i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, vil ikke være til hinder for, at en kommune vil kunne tilvejebringe tilbud efter integrationslovens kapitel 3 a, kapitel 4 og 5 og danskuddannelseslovens § 5, stk. 1, inden for de sædvanlige frister, såfremt kommunen fortsat har kapacitet hertil.

Den foreslåede ændring omfatter ikke § 17 a, stk. 2, som efter gældende regler er omfattet af suspensionsbestemmelsen i integrationslovens § 4 b. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås at ophæve integrationslovens § 17 a, stk. 2.

For personer med opholdstilladelse efter Ukraine-særloven vil den hidtil gældende § 17 a, stk. 2, i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, dog fortsat finde anvendelse. Ved en eventuel udmøntning af suspensionsbestemmelsen vil fristerne i den hidtil gældende § 17 a, stk. 2, således også blive suspenderet for denne gruppe.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af gældende ret.

Til nr. 3

Integrationslovens § 2, stk. 2, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved en flygtning.

Integrationslovens § 2, stk. 3, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved en familiesammenført udlænding til en flygtning.

Integrationslovens § 2, stk. 4, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved andre familiesammenførte udlændinge.

Det fremgår af integrationslovens § 16, stk. 1, at udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, skal have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, jf. dog stk. 10.

Det fremgår af integrationslovens § 16, stk. 2, at udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, skal have tilbudt et introduktionsprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10.

Det foreslås i § 16, stk. 1, at »stk. 2 eller 3« ændres til »stk. 2-4«, og »stk. 10« ændres til: »stk. 9«.

Den foreslåede ændring, hvorefter henvisningen i § 16, stk. 1, ændres fra stk. 2 eller 3, til stk. 2-4, er en konsekvens af lovforslagets § 3 nr. 1, hvori det foreslås at samle selvforsørgelses- og hjemrejseprogram og introduktionsprogram under betegnelsen »introduktionsprogram«.

Som følge af denne ændring vil udlændinge omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2-4, i modsætning til efter gældende regler, alle skulle have tilbudt et introduktionsprogram.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4 og nr. 11, for en nærmere beskrivelse af indholdet i introduktionsprogrammet for udlændinge, der som følge af lovforslaget bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Selvforsørgende flygtninge og familiesammenførte vil ligesom i dag blive tilbudt et introduktionsprogram efter integrationslovens § 16, stk. 4, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, bliver til stk. 3.

Programmet vil for denne gruppe som hidtil bestå af et tilbud om danskuddannelse, jf. § 21, og af beskæftigelsesrettede tilbud, hvis de pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne.

Den foreslåede ændring, hvorefter henvisningen i § 16, stk. 1, ændres fra stk. 10, til stk. 9, er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 16, stk. 1, i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, nr. 1 og nr. 4.

Til nr. 4

Integrationslovens § 2, stk. 2, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved en flygtning.

Integrationslovens § 2, stk. 3, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved en familiesammenført udlænding til en flygtning.

Integrationslovens § 2, stk. 4, definerer, hvad der efter integrationsloven forstås ved andre familiesammenførte udlændinge.

Efter integrationslovens § 16, stk. 1, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, jf. dog stk. 10.

Efter integrationslovens § 16, stk. 2, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, have tilbudt et introduktionsprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, jf. dog stk. 10.

Efter integrationslovens § 16, stk. 3, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Det foreslås, at § 16, stk. 2 og 3, ophæves, og at der som nyt stk. 2, indsættes, at for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, jf. § 2, stk. 2-4, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, består introduktionsprogrammet en arbejdspligt, jf. § 20 d.

Den foreslåede ændring vil betyde, at flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, fremover vil skulle tilbydes et introduktionsprogram, og at introduktionsprogrammet fremover vil bestå af en arbejdspligt i overensstemmelse med den foreslåede § 20 d i integrationsloven.

At introduktionsprogrammet fremover vil skulle bestå af en arbejdspligt vil betyde, at indsatsen i introduktionsprogrammet skal sammensættes i overensstemmelse med den foreslåede § 20 d i integrationsloven. Udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, vil således som udgangspunkt skulle deltage i en indsats i 37 timer om ugen. Arbejdspligten efter integrationsloven vil bestå af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og af beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23.

Der lægges op til, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. januar 2025. For udlændinge, der allerede er påbegyndt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram den 1. januar 2025, vil forslaget betyde, at de vil blive omfattet af arbejdspligten i medfør af den foreslåede § 20 d i integrationsloven, og at programmet også på dette tidspunkt vil ændre navn til »introduktionsprogram«.

Det følger dog af *Aftale om en ny arbejdspligt med klare krav til borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder optjeningsreglerne*, at kommunerne skal have frem til den 1. juli 2025 til at implementere arbejdspligten for de personer, der pr. 1. januar 2025 er i program efter integrationsloven, og som på dette tidspunkt er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Det vil således betyde, at der vil være en implementeringsperiode fra den 1. januar 2025 til den 1. juli 2025, hvor kommunerne vil skulle tage stilling til den indsats, den enkelte borger får, således at alle borgere, som er i program efter integrationsloven, og som er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, omfattes af den nye arbejdspligt senest den 1. juli 2025.

For en nærmere beskrivelse af, hvordan indsatsen i arbejdspligten efter integrationsloven vil skulle tilrettelægges, herunder hvilke beskæftigelsesrettede tilbud arbejdspligten efter integrationsloven vil kunne bestå af, henvises til lovforslagets § 3, nr. 11, nr. 14 og nr. 17.

Selvforsørgende flygtninge og familiesammenførte vil ligesom i dag blive tilbudt et introduktionsprogram efter integrationslovens § 16, stk. 4, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, bliver til stk. 3.

Programmet vil for denne gruppe som hidtil bestå af et tilbud om danskuddannelse og af beskæftigelsesrettede tilbud, hvis de pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne.

En flygtning eller en familiesammenført udlænding, som ikke er berettiget til at modtage ydelse, vil således ikke blive omfattet af arbejdspligten, og det vil ligesom i dag være frivilligt for denne gruppe at deltage i danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 5

Efter integrationslovens § 16, stk. 4, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet for andre flygtninge og familiesammenførte udlændinge end de i stk. 3 nævnte

1) danskuddannelse, jf. § 21, og

2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, stk. 6, hvis de pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne.

Det foreslås i § 16, stk. 4, der bliver til stk. 3, at »stk. 3« ændres til »stk. 2«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 16, stk. 4, der med forslaget bliver til stk. 3, i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, nr. 4.

Til nr. 6

Det fremgår af integrationslovens § 17, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af § 16, stk. 3, for at være jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre at det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. §§ 23 b og 23 c.

Det foreslås i § 17, stk. 1, at »stk. 3« ændres til »stk. 2«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 17, stk. 1, i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, nr. 4.

Til nr. 7

Det fremgår af integrationslovens § 17 a, stk. 1, at for en udlænding omfattet af § 16, stk. 3, (flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse) skal tilbud i medfør af § 23 (virksomhedsrettede tilbud) tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats. For en jobparat udlænding må der maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23

b og 23 c, jf. dog stk. 3. For en aktivitetsparat udlænding tilrettelægges den kontinuerlige virksomhedsrettede indsats efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov. For en aktivitetsparat udlænding kan de virksomhedsrettede tilbud i de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for udlændingen omfatte forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 5.

Det fremgår videre af stk. 2, at for en jobparat udlænding omfattet af § 16, stk. 3, skal tilbud efter §§ 23 b og 23 c have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I det første år af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i timekravet efter 1. pkt. For en aktivitetsparat udlænding fastsættes timetallet efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov.

Det fremgår af integrationslovens § 17 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan fravige kravet efter stk. 1 om, at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c, hvis betingelserne for at tilbyde et særligt højskoleophold i medfør af § 24 er opfyldt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere fravige kravet efter stk. 1, hvis en udlænding deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen kan derudover fravige kravet efter stk. 1, hvis en udlænding deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

Det foreslås, at § 17 a affattes således, at kommunalbestyrelsen kan fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, om at deltage i 37 timers indsats om ugen, hvis en udlænding deltager i praktik, uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen kan derudover fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, hvis en udlænding deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 11, om at indføre en ny arbejdspligt, hvorefter udlændinge omfattet af arbejdspligten skal deltage i 37 timers indsats om ugen. Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 3, nr. 14, som led i arbejdspligten foreslås at begrænse adgangen til vejledning og opkvalificering i forhold til i dag.

Med den foreslåede indførelse af en ny arbejdspligt i integrationsloven vil de udlændinge, som er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, som udgangspunkt skulle deltage i en indsats i 37 timer om ugen.

Det nuværende indhold i § 17 a, stk. 1, 1. pkt., hvorefter virksomhedsrettede tilbud skal tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, vil således være en integreret del af den foreslåede arbejdspligt i integrationsloven.

Med den foreslåede ændring af § 17 a vil kommunalbestyrelsen kunne fravige kravet i arbejdspligten om, at udlændinge skal deltage i 37 timers indsats om ugen, hvis fravigelsen skyldes, at udlændingen deltager i praktik, uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Den foreslåede ændring vil også betyde, at kommunalbestyrelsen vil kunne fravige kravet i arbejdspligten om, at udlændinge skal deltage i 37 timers indsats om ugen, hvis udlændingen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a med henblik på at kunne understøtte eller forberede tilbagevenden til hjemlandet, et tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning.

Forslaget vil derudover betyde, at der ikke længere vil være et krav i integrationsloven om, at der for en jobparat udlænding maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter § 23 b og § 23 c. I stedet vil indsatsen i arbejdspligten som udgangspunkt skulle tilrettelægges som en kontinuerlig indsats i 37 timer om ugen.

Den foreslåede nyaffattelse af § 17 a, hvorefter det nuværende stk. 1 samtidig ophæves, vil ikke ændre på, at indsatsen fortsat vil skulle tilrettelægges efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov. Integrationslovens § 23, stk. 3, vil således fortsat finde anvendelse, hvorefter tilbud i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet for udlændinge, som er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, så vidt muligt skal målrettes beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra udlændingens ønsker og forudsætninger med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Derudover vil indsatsen i arbejdspligten ligeledes skulle tilrettelægges under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation, jf. den foreslåede § 20 d, stk. 2.

Med ophævelsen af § 17 a, stk. 1, vil en aktivitetsparat udlænding ikke længere kunne få tilbud om forbedrende forløb til virksomhedsrettede tilbud de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for udlændingen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 23, stk. 4, i integrationsloven, hvorefter vejledning og opkvalificering vil blive begrænset i forhold til i dag. Det følger således af den foreslåede § 23, stk. 4, 1. pkt., at vejledning og opkvalificering alene vil kunne gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet vil kunne føre til, at udlændingen vil kunne påbegynde et konkret job.

Derudover lægges der med forslaget i § 23, stk. 4, 2. pkt., op til, at vejledning og opkvalificering skal kunne gives i form af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagende sygemeldinger.

Den foreslåede nyaffattelse vil samtidig medføre, at den nuværende § 17 a, stk. 2, også ophæves. Derved vil der ikke længere være et krav i integrationsloven om, at tilbud om virksomhedspraktik og løntilskud efter integrationslovens §§ 23 b og 23 c, skal have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I stedet vil indsatsen i den foreslåede arbejdspligt efter integrationsloven som udgangspunkt skulle tilrettelægges som indsats på 37 timer om ugen, medmindre udlændingens helbredsmæssige situation efter en konkret vurdering er til hinder herfor.

Med ophævelsen af § 17 a, stk. 2, vil der endvidere ikke længere være regler i integrationsloven om, at tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke kan medregnes i timekravet i det første år af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet. Det foreslås i stedet, at kommunerne fremover skal kunne medregne tilbud om nytteindsats i arbejdspligten allerede fra det første år af programmet.

Indsatsen i arbejdspligten vil fortsat skulle tilrettelægges under hensyn til udlændingens forudsætninger og behov i medfør af gældende regler herom, herunder under hensyntagen til udlændingens helbredsmæssige situation, jf. den foreslåede § 20 d, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 11 og nr. 14, for en nærmere beskrivelse af den foreslåede arbejdspligt i integrationslovens § 20 d, samt for en nærmere beskrivelse af de foreslåede krav til tilbud om vejledning og opkvalificering i integrationslovens § 23, stk. 4.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 3, nr. 13, hvori det foreslås, at der i integrationslovens § 23, stk. 1, som nyt nummer indsættes, at nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, kan være et af de beskæftigelsesrettede tilbud, der kan gives i arbejdspligten efter integrationsloven.

Den foreslåede nyaffattelse af § 17 a vil derudover betyde, at en jobparat udlænding ikke længere vil kunne få et tilbud om et højskoleophold.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget i § 3, nr. 14, hvori det i integrationslovens § 23, stk. 4, foreslås, at der alene kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering til udlændinge omfattet af arbejdspligten i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydelig beskæftigelsesrettet fokus, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job, eller hvis der er tale om tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, der kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 8

Det fremgår af integrationslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen skal udarbejde en kontrakt. Det fremgår videre af 2. pkt., at udlændingen og kommunalbestyrelsen skal underskrive kontrakten.

Det fremgår videre at stk. 4, 1. pkt., at kontrakten bl.a. skal beskrive udlændingens beskæftigelses- eller uddannelsesmål og fastlægge indholdet af de aktiviteter, der skal sikre, at de i kontrakten opstillede mål opfyldes.

Integrationslovens § 19 fastsætter ikke i dag udtrykkelige regler om, at udarbejdelse af kontrakten skal ske på baggrund af eller samtidig med, at kommunalbestyrelsen afholder en samtale med udlændingen. § 19, stk. 1, fastsætter alene, at udarbejdelse af kontrakten skal ske i et samarbejde mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen. Heri ligger et implicit krav om, at kommunalbestyrelsen skal have en samtale med udlændingen om kontrakten.

Det foreslås i § 19, stk. 1, at der efter 1. pkt. som nyt punktum indsættes, at udarbejdelse af kontrakten skal ske på baggrund af en individuel samtale.

Med den foreslåede ændring vil det blive præciseret i bestemmelsens ordlyd, at det forudsættes, at udarbejdelsen af kontrakten skal ske på baggrund af en individuel samtale mellem kommunalbestyrelsen og udlændingen.

Ændringen vil betyde, at det vil blive præciseret, at kommunalbestyrelsen skal afholde en samtale med udlændingen som led i samarbejdet om at udarbejde kontrakten.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Til nr. 9

Det fremgår af integrationslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen skal udarbejde en kontrakt. Det fremgår videre af 2. pkt., at udlændingen og kommunalbestyrelsen skal underskrive kontrakten.

Integrationslovens § 19 fastsætter derudover de nærmere regler for bl.a. indgåelse af kontrakten, kontraktens indhold og opfølgning på kontrakten.

Det foreslås i § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., at »2. og 3.« ændres til »3. og 4.«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 8, om at indsætte et nyt punktum i § 19, stk. 1.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 19, stk. 1, 5. pkt., der med forslaget bliver til 6. pkt., i forhold til gældende ret.

Det foreslås i § 19, stk. 4, at »stk. 3 og 4« ændres til »stk. 2 og 3«, og at »stk. 10« ændres til »stk. 9«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer af § 19, stk. 4, i forhold til gældende ret.

Det foreslås i § 19, stk. 9, 2. pkt., at »stk. 8« ændres til »stk. 7«, og at »stk. 3, 4 eller 10« ændres til »stk. 2, 3 eller 9«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer af § 19, stk. 9, i forhold til gældende ret.

Til nr. 10

Det fremgår af integrationslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen skal udarbejde en kontrakt.

Det fremgår af integrationslovens § 20, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har pligt til at følge op på en udlændings kontrakt, indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat eller aftalt i kontrakten.

Det foreslås i § 20, stk. 1, 4. pkt., at »stk. 4« ændres til: »stk. 3«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 20, stk. 1, i forhold til gældende ret.

Til nr. 11

Efter integrationslovens § 16, stk. 1 og 2, skal udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 (flygtninge) eller 3 (familiesammenførte udlændinge til en flygtning) have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, og udlændinge omfattet af § 2, stk. 4 (andre familiesammenførte udlændinge) skal have tilbudt et introduktionsprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, jf. dog stk. 10.

Det fremgår videre af stk. 3, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet omfatter danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Beskæftigelsesrettede tilbud består efter integrationslovens § 23, stk. 1, af 1) vejledning og opkvalificering, 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, eller 3) ansættelse med løntilskud.

Efter integrationslovens § 17 a, stk. 1, 1. pkt., skal tilbud i medfør af § 23 tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats for udlændinge omfattet af § 16, stk. 3 (flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik).

Det foreslås efter § 20 c før overskriften før § 21 at indsætte en ny *overskrift* med titlen »Arbejdspligt«.

Det foreslås i § 20 d, stk. 1, at udlændinge, der er omfattet af § 16, stk. 2, er i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, omfattet af en arbejdspligt, hvor udlændingen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 16, stk. 4. Arbejdspligten omfatter

- 1) 1) danskuddannelse, jf. § 21, og
- 2) 2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, vil blive omfattet af en arbejdspligt, hvor udlændingen som udgangspunkt vil skulle deltage kontinuerligt i en indsats i 37 timer om ugen.

Udlændinge omfattet af den foreslåede § 16, stk. 2, vil være flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Denne gruppe vil med den foreslåede ordning ligesom i dag skulle tilbydes et program efter integrationsloven.

I lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet samles under betegnelsen »introduktionsprogram«.

Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 1, for en nærmere beskrivelse af dette.

Introduktionsprogrammet vil for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, fremover bestå af en arbejdspligt i introduktionsperioden, hvor udlændingen som udgangspunkt vil skulle deltage i en indsats i 37 timer om ugen.

Introduktionsperioden efter integrationslovens § 16, stk. 8, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, bliver til § 16, stk. 7, vil forblive uændret i forhold til gældende regler. Det vil betyde, at introduktionsprogrammet fremover også højst vil kunne have en varighed på 1 år med mulighed for at forlænge med et år ad gangen, hvis udlændingen ikke opnår ordinær beskæftigelse eller uddannelse inden for dette år. Introduktionsprogrammet vil også fremover højst kunne have en varighed på 5 år. Hvis udlændingen efter introduktionsperioden på 5 år fortsat ikke er i beskæftigelse eller uddannelse og fortsat er berettiget til at modtage ydelse, vil udlændingen ligesom i dag overgå til beskæftigelsesindsatsen efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil således betyde, at udlændingen fortsat vil være omfattet af arbejdspligten, dog efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i stedet.

Med den foreslåede ordning vil introduktionsprogrammet for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov

om aktiv socialpolitik, bestå af en arbejdspligt. Indsatsen i arbejdspligten vil bestå af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23.

Danskuddannelse efter integrationslovens § 21 vil som hidtil kunne tilbydes som led i introduktionsprogrammet i op til 5 år fra det tidspunkt, hvor udlændingen kan påbegynde danskuddannelsen, og vil også fremover maksimalt kunne udgøre gennemsnitsligt 15 timer om ugen beregnet inden for det igangværende modul, jf. integrationslovens § 21, stk. 3, og § 4, stk. 3, i danskuddannelsesloven.

Beskæftigelsesrettede tilbud efter integrationslovens § 23 vil som hidtil kunne bestå af vejledning og opkvalificering efter integrationslovens § 23 a, jf. § 23, stk. 1, nr. 1, virksomhedspraktik efter integrationslovens § 23 b, jf. § 23, stk. 1, nr. 2, eller ansættelse med løntilskud efter integrationslovens § 23 c, jf. § 23, stk. 1, nr. 3.

Det bemærkes dog i forhold til tilbud om vejledning og opkvalificering efter integrationslovens § 23 a, at der med lovforslagets § 3, nr. 7, 12 og 14, lægges op til at fjerne muligheden for at give forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 7, 12 og 14 for en nærmere beskrivelse af dette.

Det bemærkes endvidere i forhold til vejledning og opkvalificering efter integrationslovens § 23 a, at der med lovforslaget lægges op til at begrænse anvendelsen af vejledning og opkvalificering for udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Tilbud herom vil således som følge af den foreslåede bestemmelse i integrationslovens § 23, stk. 4, fremover alene kunne gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job, eller hvis der er tale om tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, der kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 14, for en nærmere beskrivelse af mulighederne for give tilbud om vejledning og opkvalificering til udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Det bemærkes endvidere, at kommunalbestyrelsen vil kunne give en udlænding, som vil blive omfattet af den foreslåede arbejdspligt, et tilbud om nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats. Særligt tilrettelagt nytteindsats vil udgøre et nyt beskæftigelsesrettet tilbud i integrationsloven.

Det er allerede i dag muligt at give en udlænding omfattet af program efter integrationsloven et tilbud om nytteindsats efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt. Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 16, hvori det foreslås at ophæve det nugældende krav i integrationslovens § 23 b, stk. 6, om, at et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats højst kan have en varighed på op til 13 uger, vil nytteindsats kunne udgøre en betydelig indsats i arbejdspligten efter integrationsloven.

Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 18, vil kommunalbestyrelsen endvidere kunne give et tilbud om nytteindsats med det nye formål, at udlændingen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere som noget nyt kunne give et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats, som er et kommunalt organiseret tilbud, der oprettes med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for eksempelvis lokalsamfundet.

Der henvises til den foreslåede § 23 g i lovforslagets § 3, nr. 18, for en nærmere beskrivelse af nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter integrationsloven.

En udlænding, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil fortsat have pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder og tage imod tilbud som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 26.

Det vil således også betyde, at en udlænding, som omfattes af den foreslåede arbejdspligt, og som ikke efterlever sin forpligtelse efter integrationslovens § 26, vil kunne sanktioneres efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter udeblivelse fra disse aktiviteter vil blive sanktioneret med en sanktionssats pr. dag, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvist uden rimelig grund.

Der foreslås visse undtagelser til deltagelse i arbejdspligten i 37 timer om ugen.

Kommunebestyrelsen vil således kunne nedsætte antallet af timer i arbejdspligten efter en konkret vurdering af udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i, jf. henvisningen til stk. 2.

En udlænding, som efter integrationslovens § 16, stk. 4, er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil være helt undtaget fra at deltage i arbejdspligten efter integrationsloven. Det vil sige udlændinge, som inden for 6 uger f.eks. skal påbegynde ordinært job på fuld tid, som skal overgå til efterløn, fleksydelse, seniorpension, tidlig pension eller folkepension, ikke vil være omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven. Det vil svare til de regler, der også gælder i dag i medfør af den nuværende § 16, stk. 5, i integrationsloven, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 3, bliver til stk. 4.

Udlændinge, som bliver omfattet af den foreslåede arbejdspligt, vil i overensstemmelse med gældende regler kunne klage over jobcenterets afgørelser om tilbud m.v. i arbejdspligten, både i forhold til indholdet og antallet af timer i tilbud m.v.

Det bemærkes, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Det foreslås i § 20 d, stk. 2, at kommunalbestyrelsen løbende skal tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation. Kommunalbestyrelsen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i.

Med den foreslåede ordning i § 20 d, stk. 2, 1. pkt. skal kommunalbestyrelsen løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation.

Kommunalbestyrelsen vil således ved tilrettelæggelsen af indsatsen skulle tage hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation, således at udlændingen vil kunne deltage i indsatsen, selvom den pågældende har helbredsmæssige udfordringer eller begrænsninger. Ved vurderingen og tilrettelæggelsen af indsatsen vil kommunalbestyrelsen både skulle tage hensyn til fysiske og psykiske helbredsforhold. Den enkeltes forudsætninger vil ligeledes, ligesom i dag, skulle indgå i vurderingen.

Kommunalbestyrelsen vil ud over at skulle tage stilling til hvilken indsats eller hvilke aktiviteter, arbejdspligten skal bestå af for den enkelte, skulle foretage en vurdering af, hvor mange timer den enkelte vil kunne bidrage i arbejdspligten.

Udgangspunktet i arbejdspligten vil i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 1, være, at udlændingen vil skulle deltage i en indsats i 37 timer om ugen, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

At kommunalbestyrelsen løbende vil skulle tilrettelægge indsatsen under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation vil indebære, at kommunalbestyrelsen løbende skal vurdere, om udlændingens forhold har ændret sig på en måde, der giver kommunalbestyrelsen anledning til at genvurdere, om indsatsen skal tilrettelægges på en anden måde, eller om antallet af timer i arbejdspligten eventuelt skal op- eller nedjusteres.

Det vil eksempelvis være relevant at genvurdere tilrettelæggelsen af indsatsen, hvis udlændingens helbredsmæssige situation ændrer sig, eller hvis udlændingen ophører med eller påbegynder et ordinært arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen.

Der lægges i § 20 d, stk. 2, 2. pkt., op til, at kommunalbestyrelsen endvidere kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i.

Udgangspunktet i arbejdspligten vil i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 1, være, at udlændingen skal deltage i en indsats i 37 timer om ugen. Kommunalbestyrelsen vil dog som følge af den foreslåede § 20 d, stk. 2, 2. pkt. kunne nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af den enkeltes helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen vil skulle deltage i.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret faglig vurdering af, hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten. Vurderingen vil afhænge af, hvilken indsats udlændingen skal deltage i. Der vil således eksempelvis være kunne forskel på, hvor mange timer en udlænding vil kunne deltage i et fysisk krævende nytteindsatsjob eller et mere skånsomt tilbud som eksempelvis danskundervisning eller en særligt tilrettelagt nytteindsats.

Hensynet til at tilbyde den mest relevante indsats i forhold til at bringe den pågældende i ordinær beskæftigelse og hensynet til, at udlændingen kan deltage flest mulige timer i arbejdspligten, vil skulle indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte vil skulle tilbydes.

I vurderingen af hvilken indsats, den enkelte skal tilbydes, og i hvor mange timer udlændingen skal deltage, vil skulle indgå de øvrige aktiviteter og indsatser, udlændingen eventuelt deltager i, herunder eksempelvis lønnet ordinært arbejde, forberedelse til dansk eller jobsøgning i op til 4 timer i alt om ugen uden for hjemmet og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen m.v.

Hvis en udlænding eksempelvis arbejder 10 timer om ugen i ordinært arbejde og er jobsøgende i 4 timer om ugen uden for hjemmet, vil jobcenteret skulle tage stilling til, hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen derudover skal og kan deltage i og i hvor mange timer.

Hvis jobcenteret eksempelvis vurderer, at den pågældende ud over de 10 timers ordinært arbejde og de 4 timers jobsøgning om ugen skal deltage i tilbud om nytteindsats, skal jobcenteret i vurderingen af hvilken nytteindsats og hvor mange timer, udlændingen skal deltage, tage hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation set i forhold til det konkrete nytteindsatsjob, som udlændingen skal deltage i. I vurderingen vil skulle indgå, at udlændingen allerede har ordinært arbejde i 10 timer om ugen og er jobsøgende i 4 timer om ugen svarende til i alt 14 timer om ugen.

Hvis jobcenteret herefter vurderer, at udlændingen grundet sin helbredsmæssige situation sammenholdt med det konkrete nytteindsatsjob – ud over de 10 ordinære timers arbejde og de 4 timers jobsøgning – alene vil kunne deltage yderligere 10 timer om ugen i nytteindsats, og herefter ikke vil kunne deltage i yderligere indsats, vil timerne i arbejdspligten kunne nedsættes.

Jobcenteret vil på den baggrund nedsætte arbejdspligten til 24 timer om ugen for udlændingen. Det vil således betyde, at udlændingen skal deltage i 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 10 timers nytteindsats om ugen for sin ydelse i arbejdspligten.

Hvis udlændingens helbredsmæssige situation ikke har betydning for deltagelse i den konkrete nytteindsats, nedsættes arbejdspligten ikke, og udlændingen vil i det konkrete eksempel skulle deltage 23 timer om ugen i nytteindsats. Dermed vil udlændingen komme op på 37 timer om ugen svarende til 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 23 timers nytteindsats.

Der er i ovenstående eksempler ikke medregnet eventuel transporttid mellem aktiviteterne. For en nærmere beskrivelse af medregning af transporttid, henvises til den foreslåede § 20 d, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

I medfør af stk. 1. pkt. skal kommunalbestyrelsen løbende vurdere og eventuelt op- eller nedjustere indsatsen, f.eks. hvis udlændingens helbredsmæssige situation ændres, hvis udlændingen skal deltage i et andet tilbud, eller hvis udlændingen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen.

Fordi indsatsen vil kunne nedsættes under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i, vil forslaget indebære, at to personer med nogenlunde samme helbredsmæssige situation vil kunne få et forskelligt timetal i arbejdspligten.

Integrationslovens § 17 om, at kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af § 16, stk. 2, for at være jobparat i de første 3 måneder, vil fortsat finde anvendelse.

Det vil betyde, at kommunalbestyrelsen fortsat vil skulle anse en udlænding omfattet af den foreslåede arbejdspligt, som værende jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik efter § 23 b eller løntilskud efter § 23 c, jf. § 17, stk. 1.

Det fremgår af bemærkninger til § 17, stk. 1, at det vil være åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud, hvis udlændingen har væsentlige sociale og sundhedsmæssige problemer, der gør det åbenbart, at udlændingen ikke kan deltage i tilbuddet, jf. Folketingstidende 2016, tillæg A, L 665 som fremsat, side 44.

I medfør af § 4, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er en person jobparat, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder. En person er aktivitetsparat, hvis personen ikke vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

I medfør af § 17, stk. 2, vil kommunalbestyrelsen også fortsat 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen skulle visitere den pågældende som enten job- eller aktivitetsparat. Ved visitationen efter 1. pkt. vil de regler om visitation, som beskæftigelsesministeren har fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilsvarende fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i § 20 d, stk. 3, at i antallet af timer i indsatsen efter stk. 1 medregnes desuden timer, hvor udlændingen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i beskæftigelsesrettede samtaler i kommunen eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. kapitel 4 og 5, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. kapitel 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget indebærer, at de timer, hvor en udlænding måtte være ansat ordinært som lønmodtager, skal medregnes i de 37 timer om ugen, som indsatsen i arbejdspligten vil omfatte. Timer, hvor en udlænding måtte have ulønnet arbejde som eksempelvis frivillig i en forening, vil ikke kunne medregnes.

Forslaget vil endvidere indebære, at de timer, udlændingen bruger på beskæftigelsesrettede samtaler i kommunen eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, vil skulle medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Beskæftigelsesrettede samtaler i kommunen vil eksempelvis kunne være cv-samtaler, samtaler om konkret jobsøgning eller jobsamtaler. Det vil også kunne være samtaler i forbindelse med indgåelse af og opfølgning på integrationskontrakten efter integrationslovens §§ 19 og 20.

Beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter vil eksempelvis kunne være deltagelse i job- eller uddannelsesmesser.

Forslaget indebærer endvidere, at timer, som udlændingen har som vikar i en jobrotationsordning efter kapitel 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, også vil kunne medregnes i opgørelsen af timetallet i indsatsen i arbejdspligten.

Den foreslåede ordning vil endelig indebære, at deltagelse i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen også vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Det vil eksempelvis kunne være timer, hvor udlændingen er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling.

Det bemærkes, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Det foreslås i § 20 d, stk. 4, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om deltagelse i danskuddannelse, tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Med den foreslåede bestemmelse vil udlændinge- og integrationsministeren få bemyndigelse til administrativt at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelsen af indsatsen i arbejdspligten efter integrationsloven, herunder eksempelvis om kommunernes generelle introduktion ved modtagelse af bl.a. kvoteflygtninge, en overgangsordning i forbindelse med omlægningen af Danskuddannelse 1 for kursister, der går på modul 6 på Danskuddannelse 1 ved lovens ikrafttræden og regler om deltagelse i danskuddannelse og forberedelses- og jobsøgningstid.

Udlændinge- og integrationsministeren vil med hjemmel i bemyndigelsen fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelsen af indsatsen i arbejdspligten efter integrationsloven, herunder eksempelvis regler om, at tilbuddene skal tilrettelægges på en sådan måde, at de tidsmæssigt og geografisk kan kombineres med udlændingens deltagelse i danskuddannelse og regler for sammenhængen mellem arbejdspligten og kommunernes generelle introduktion ved modtagelsen af bl.a. kvoteflygtninge.

Udlændinge- og integrationsministeren vil endvidere med hjemmel i bemyndigelsen fastsætte nærmere regler for en overgangsordning i forbindelse med omlægningen af Danskuddannelse 1 for kursister, der går på modul 6 ved lovens ikrafttræden.

Bemyndigelsen vil derudover blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten, og at timetallet for øvrige tilbud i arbejdspligten ikke kan nedjusteres med timetallet for tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter vil kunne medregnes i antallet af timer i arbejdspligten.

Udlændinge- og integrationsministeren vil derudover fastsætte regler om, at disse aktiviteter skal ligge uden for hjemmet og skal være dokumenterede, for at timerne vil kunne medregnes i arbejdspligtens timetal. Forberedelsestid og jobsøgning vil eksempelvis kunne dokumenteres ved, at det skal foregå steder, hvor det vil være muligt at registrere udlændingens tidsforbrug. Det vil eksempelvis kunne være i jobcenteret eller på sprogcenteret.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte regler om, at transport mellem aktiviteter vil kunne medregnes i de 37 timer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre transporttiden mellem aktiviteterne, og at transporttid til og fra bopælen ikke vil kunne medregnes i timetallet i indsatsen i arbejdspligten.

Til nr. 12

Det fremgår af integrationslovens § 23, stk. 1, at til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunalbestyrelsen give tilbud om

- 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a,
- 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, jf. § 23 b, eller
- 3) ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Det foreslås i § 23, *stk. 1, nr. 1*, at ændre »herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a,« til »vejledning og opkvalificering efter § 23 a, jf. dog stk. 4,«

De foreslåede ændringer, hvorefter henvisningen til forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud udgår af bestemmelsens ordlyd som et eksempel på et beskæftigelsesrettet tilbud, er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås at ophæve integrationslovens § 17 a, stk. 1, som i dag giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at give en aktivitetsparat udlænding forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Forslaget vil således medføre, at forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud ikke længere vil fremgå af integrationslovens § 23, stk. 1, nr. 1, som et eksempel på et beskæftigelsesrettet tilbud, kommunalbestyrelsen kan give en udlænding som led i et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Den foreslåede ændring, hvorefter der efter henvisningen til § 23 a indsættes en henvisning til den nye § 23, stk. 4, er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 3, nr. 14, foreslås at indsætte et nyt stykke 4 i § 23, hvorefter adgangen til vejledning og opkvalificering begrænses for udlændinge, som bliver omfattet af den foreslåede arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i § 23, *stk. 1, nr. 2*, at »herunder nytteindsats,« og »eller« udgår.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 3, nr. 14, foreslås at indsætte et nyt nr. 4 i § 23, stk. 1, som omfatter nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats.

Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer af § 23, stk. 1, nr. 2, i forhold til gældende ret.

Det foreslås endvidere i § 23, *stk. 1, nr. 3*, at »§ 23 c.« ændres til »§ 23 c, eller«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 3, nr. 14, foreslås at indsætte et nyt nr. 4 i § 23, stk. 1, som omfatter nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 23, stk. 1, nr. 3, i forhold til gældende ret.

Til nr. 13

Det fremgår af integrationslovens § 23, stk. 1, at til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunalbestyrelsen give tilbud om 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, 2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, jf. § 23 b, eller 3) ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Det foreslås, at der i § 23, *stk. 1*, indsættes som *nr. 4*: »4) nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. § 23 g.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats efter den foreslåede § 23 g, vil fremgå som et eksempel på en særskilt beskæftigelsesrettet tilbudsmulighed efter integrationslovens § 23, stk. 1. Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at særligt tilrettelagt nytteindsats vil fremgå som et nyt eksempel på et beskæftigelsesrettet tilbud i § 23, stk. 1.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås at indsætte en ny § 23 g som en særskilt bestemmelse om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats.

Den foreslåede ændring skal i øvrigt ses i sammenhæng med de øvrige ændringer til § 23, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 12 for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 14

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, nr. 1, skal kommunalbestyrelsen til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram, og som er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitikprogram, give tilbud om bl.a. 1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, kan tilbud om vejledning og opkvalificering bestå af

- 1) korte vejlednings- og afklaringsforløb,
- 2) særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder højskoleophold, praktik under uddannelsesforløbet samt fagspecifik danskundervisning,
- 3) ordinære uddannelsesforløb,
- 4) særlige opkvalificerende forløb med henblik på anvendelse af uddannelseskvalifikationer på det danske arbejdsmarked eller
- 5) forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Det foreslås i § 23 at indsætte efter stk. 3 som et nyt *stk. 4*, at for udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, kan tilbud efter stk. 1, nr. 1, alene gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret

job, jf. dog stk. 5, og § 23 a, stk. 1, nr. 5. Tilbud efter stk. 1, nr. 1, kan endvidere gives, i form af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger.

Med den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, 1. pkt., vil der blive indført en begrænsning i adgangen til at tilbyde udlændinge omfattet af arbejdspligten et tilbud om vejledning og opkvalificering i forhold til i dag. Vejledning og opkvalificering vil således som følge af den foreslåede ændring alene kunne gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job.

At kommunalbestyrelsen alene vil kunne give tilbud om vejledning og opkvalificering i særlige tilfælde vil for udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven betyde, at tilrettelæggelsen af udlændingens indsats i arbejdspligten som udgangspunkt ikke vil skulle bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering. Arbejdspligten vil derimod som hovedregel skulle bestå af indsatser, hvor udlændingen arbejder for sin ydelse.

Hvis kommunalbestyrelsen vil give et tilbud om vejledning og opkvalificering som en indsats i arbejdspligten, vil kurset skulle være af kort varighed og have et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

Kurser af kort varighed med et beskæftigelsesrettet fokus vil eksempelvis kunne være arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser), som er uddannelser for ufaglærte og faglærte, der ønsker eller mangler erhvervsrettede kompetencer og kvalifikationer, og som er målrettet et eller flere konkrete job. Det vil eksempelvis kunne være et kursus, hvor udlændingen opnår et truckcertifikat eller et hygiejnekursus, hvor udlændingen lærer om fødevarer sikkerhed.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere konkret skulle vurdere, at kurset kan føre til, at udlændingen vil kunne begynde et konkret job. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis der er et eller flere opslåede jobs, som udlændingen vil kunne søge eller påbegynde med et truckcertifikat eller et hygiejnebevis.

Det vil ikke være et krav, at der er en arbejdsgivererklæring om ansættelse efter kurset.

Tilbud om sammenhængende brancheorienterede forløb, som bl.a. kombinerer opkvalificering og virksomhedsrettede tilbud med en bestemt branche i lokalområdet med gode jobmuligheder, vil alene kunne tilbydes til en udlænding omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, hvis tilbuddet opfylder betingelserne i § 23, stk. 4.

Det vil ligeledes være gældende for andre tilbud om vejledning og opkvalificering efter integrationsloven, det vil sige korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 1, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, praktik under uddannelsesforløbet samt fagspecifik danskundervisning, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 2, ordinære uddannelsesforløb, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 3, og særlige opkvalificerende forløb med henblik på anvendelse af uddannelseskvalifikationer på det danske arbejdsmarked, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 4, som ligeledes alene vil kunne gives inden for rammerne af den foreslåede § 23, stk. 4.

Det bemærkes, at det som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 7, hvorefter integrationslovens § 17 a, stk. 1, foreslås ophævet, og lovforslagets § 3, nr. 15, hvor § 23, stk. 1, nr. 5, foreslås ophævet, ikke længere vil være muligt at give tilbud om forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Til en udlænding over 18 år, men under 25 år, som vil blive omfattet af den foreslåede arbejdspligt, vil der fortsat kunne gives et uddannelsespålæg efter integrationslovens § 16 a, som indebærer, at udlændingen pålægges inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Der vil dog som følge af forslaget i § 23, stk. 4, alene

kunne gives et uddannelsespålæg efter integrationslovens § 16 a, hvis udlændingen ikke har behov for en understøttende indsats i form af et forberedende forløb forud for påbegyndelse af en uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 4, vil endvidere for udlændinge, som vil blive omfattet af den foreslåede arbejdspligt, medføre, at de, som er fyldt 30 år, og de, som er under 30 år med forsørgelsespligt over for hjemmeboende børn, der ikke i forvejen har en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, fremover ikke længere vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering i form af studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser efter integrationslovens § 23 a, stk. 6.

Det foreslås endvidere, at den foreslåede begrænsning i § 23, stk. 4, om, at der skal være tale om et kort kursus med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, ikke vil gælde for regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Der henvises således til den foreslåede ændring i lovforslagets § 3, nr. 15, hvoraf dette fremgår. Med den foreslåede ændring vil udlændinge omfattet af arbejdspligten således kunne modtage tilbud om regne- og ordblindekurser, hvis det kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 15, for en nærmere beskrivelse af adgangen til regne- og ordblindekurser for udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Med den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, 2. pkt., vil begrænsningen i adgangen til at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter 1. pkt. endvidere ikke gælde, hvis der er tale om tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, der gives med henblik på at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger.

Det vil således betyde, at der for tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, der gives med henblik på at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger, ikke vil blive stillet krav om, at de vil skulle begrænse sig til at være korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at det ikke vil være en betingelse, at tilbuddet vil kunne føre til, at udlændingen vil kunne påbegynde et konkret job.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson.

Med forslaget vil kommunerne dermed fortsat kunne give disse tilbud til personer med gentagne sygemeldinger, som vil kunne medvirke til at reducere antallet af sygemeldinger og understøtte, at flest mulige af de, som med forslaget vil blive omfattet af arbejdspligten, også vil komme til at deltage i en indsats i arbejdspligten. Det vil eksempelvis være relevant, hvis udlændingens helbredsmæssige udfordringer ikke i sig selv udelukker, at den pågældende vil kunne deltage i en indsats eller et aktivt tilbud.

Det vil være en betingelse for at give tilbuddet, at udlændingen gentagne gange har sygemeldt sig fra et tilbud eller en aktivitet i arbejdspligten, som udlændingen har pligt til at deltage i som led i arbejdspligten. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, vil bero på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger. Det vil ikke være en betingelse, at personen har sygemeldt sig flere gange fra samme tilbud.

Et tilbud, der eksempelvis vil kunne gives, vil være et tilbud i den kommunale sundhedsklinik, hvor udlændingen vil kunne modtage generel sundhedsfaglig vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad. Det bemærkes dog, at sådanne tilbud ikke må føre til, at der opstår et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet vil der bl.a. kunne vejledes om håndtering af helbredsmæssige udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion).

Der vil derimod ikke kunne gives tilbud i form af motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb til personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil først kunne gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet vil skulle være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere efter de gældende regler, medmindre personen er for syg til at møde frem og dermed har en rimelig grund til ikke at deltage.

Det foreslås i § 23, at indsætte som nyt *stk. 5*, at udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, ikke kan modtage tilbud om højskoleophold efter *stk. 2* og § 23 a, *stk. 1, nr. 2*.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 4* i § 23, hvori det foreslås, at begrænse adgangen til vejledning og opkvalificering.

Den foreslåede ændring vil betyde, at udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven ikke længere vil kunne modtage et tilbud om højskoleophold.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, *stk. 3*, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, *stk. 3*, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 15

Efter integrationslovens § 23 a, *stk. 1, nr. 5*, kan kommunalbestyrelsen give udlændinge tilbud om vejledning og opkvalificering, der bl.a. kan bestå af forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Det foreslås, at § 23 a, *stk. 1, nr. 5*, affattes således: »5) regne- og ordblindkurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job.«

Den foreslåede ændring, hvorefter det nuværende § 23 a, *stk. 1, nr. 5*, vedrørende forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud ophæves, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, *nr. 14*, hvori det foreslås, at vejledning og opkvalificering alene skal kunne gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, og hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet vil kunne føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job. Der henvises til bemærkningerne til § 3, *nr. 14*, for en nærmere beskrivelse af dette.

Med den foreslåede ændring i § 23 a, *stk. 1, nr. 5*, vil regne- og ordblindkurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne i stedet fremgå som et eksempel på et tilbud om vejledning og opkvalificering, som kommunalbestyrelsen vil kunne give en udlænding omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, hvis tilbuddet kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job.

Det bemærkes, at regne- og ordblindkurser som følge af lovforslagets § 3, *nr. 14*, ikke vil være underlagt de helt samme begrænsninger, som det i § 23, *stk. 4, 1. pkt.*, foreslås at indføre for vejledning og opkvalificering generelt.

Det vil betyde, at der for regne- ordblindkurser ikke vil blive stillet krav om, at der skal være tale et kort kursus med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. For udlændinge omfattet af arbejdspligten vil det dog ligesom for øvrig vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 23, stk. 4, 1. pkt., også for regne- og ordblindkurser være et krav, at kommunalbestyrelsen vurderer, at regne- eller ordblindkurset vil kunne føre til, at udlændingen vil kunne påbegynde et konkret job.

Det vil ikke være et krav, at der skal være en arbejdsgivererklæring om ansættelse efter kurset. Men det vil eksempelvis kunne indgå i vurderingen, at udlændingen med et regne- eller ordblindkursus vil kunne søge eller påbegynde et eller flere opslåede jobs.

Personen skal opfylde de almindelig betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omhandler som udgangspunkt kurser til personer, der er fyldt 25 år. Personer under 25 år vil dog også kunne få kurser, hvis jobcenteret vurderer, at personen ikke er i målgruppen for/ikke vil kunne påbegynde en forberedende grunduddannelse (FGU). Personer under 25 år skal – ligesom personer der er fyldt 25 år – have forudsætninger for at følge undervisningen med udbytte.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 16

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen give udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt., kan tilbud om nytteindsats gives med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 6, kan et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats, jf. stk. 1, 2. pkt., have en varighed på op til 13 uger.

Det foreslås, at § 23 b, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 6, ophæves.

De foreslåede ændringer af § 23 b skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås at indsætte en ny § 23 g i integrationsloven. Den foreslåede § 23 g vil blive en ny hovedbestemmelse, som samlet vil regulere tilbud om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats.

Udlændinge, der som følge af forslaget i § 3, nr. 11, vil blive omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, vil fortsat kunne få et tilbud om nytteindsats, og som noget nyt også et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. den foreslåede § 23 g i lovforslagets § 3, nr. 18.

Med den foreslåede ændring, hvorefter § 23 b, stk. 6, ophæves, vil den nugældende varighedsbegrænsning på nytteindsats blive ophævet. Dermed vil der ikke længere gælde den begrænsning, at et tilbud om nytteindsats højst kan have en varighed på 13 uger.

Det vil betyde, at nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats vil kunne udgøre en betydelig indsats i arbejdspligten.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 18, for en nærmere beskrivelse af tilbud om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 17

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt., kan tilbud om virksomhedspraktik for udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere.

Efter integrationslovens § 23 d, stk. 1, kan der med henblik på at fremme, at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter §§ 23 a-23 c eller ansættelse uden løntilskud, ydes støtte til en mentorfunktion.

Det foreslås i § 23 d, stk. 1, efter »§§ 23 a-23 c« at indsætte »og § 23 g«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 18, hvorefter det foreslås at indsætte en ny § 23 g i integrationsloven, som samlet skal regulere tilbud om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats. Denne ændring vil betyde, at tilbud om nytteindsats ikke længere reguleres i integrationslovens § 23 b, men derimod i den foreslåede § 23 g.

Det skal fortsat være muligt at yde støtte til en mentor for personer i nytteindsats. Med den foreslåede ændring vil det således fortsat være muligt at yde støtte til en mentorfunktion efter integrationslovens § 23 d, stk. 1, når den pågældende er i nytteindsats. Der vil endvidere også kunne ydes støtte til en mentorfunktion efter integrationslovens § 23 d, stk. 1, ved tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats.

Det bemærkes, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 18

Det fremgår af integrationslovens § 23, stk. 1, nr. 2, at til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunalbestyrelsen give tilbud om bl.a. virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, jf. § 23 b.

Det fremgår videre af integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen kan give udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere.

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt., gives tilbud om nytteindsats med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Af bemærkningerne til integrationslovens § 23 b fremgår, at nytteindsats er at løse samfundsnyttige opgaver for offentlige arbejdsgivere. Det fremgår videre, at arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre et stykke arbejde for sin ydelse, jf. Folketingstidende, 2016, tillæg A, L 665, som fremsat, side 22 og 51.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i integrationsloven som § 23 g.

Det foreslås i § 23 g, *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen kan give udlændinge tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at udlændingen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen ligesom i dag vil kunne give en udlænding, der bliver omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, et tilbud om nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver. Det vil eksempelvis kunne være hos kommunen.

Med den foreslåede bestemmelse vil arbejdet i nytteindsatsen ligesom i dag skulle have et indhold, som vil give den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Samfundsnyttige opgaver i nytteindsats skal være opgaver, der ellers ikke vil blive udført hos den offentlige arbejdsgiver. Opgaverne vil således skulle ligge ud over serviceniveauet og det normerede niveau for opgaveløsningen hos den enkelte offentlige arbejdsgiver. Dette vil følge af det foreslåede stk. 3, hvori det foreslås, at § 83, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal finde tilsvarende anvendelse for nytteindsats efter integrationslovens § 23 g.

Det vil betyde, at nytteindsats eksempelvis ikke vil kunne bestå af pleje- og omsorgsopgaver, som løses af ordinært ansatte.

Nytteindsatsopgaver vil eksempelvis kunne være ekstra rengøring af depotrum og skyllerum, sortering af uniformer før vask, beskæring af træer og buske langs veje og cykelstier, opsamling af affald i naturområder, tømme kælderrum på skoler, ekstra renhold og reparation af offentlige arealer m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere betyde, at kommunalbestyrelsen som noget nyt vil kunne give et tilbud om nytteindsats med det formål, at udlændingen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Derved vil nytteindsats blive en relevant indsats for en større gruppe udlændinge end hidtil.

Nytteindsats vil eksempelvis som følge af forslaget i højere grad end i dag kunne blive et relevant tilbud for en aktivitetsparat udlænding, fordi nytteindsats som følge af forslaget vil kunne gives med henblik på at den enkelte skal tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked og dermed blive bekendt med arbejdslogik. Dette vil stå i modsætning til det foreslåede 1. pkt., hvor formålet ligesom i dag vil være, at udlændingen skal udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Det nye formål vil således betyde, at en større gruppe udlændinge, som er berettiget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil kunne gøre nytte for deres ydelse end i dag.

Instruktionsbeføjelsen skal ligesom i dag ligge hos den offentlige arbejdsgiver, som udlændingen vil skulle deltage i nytteindsats hos.

Det bemærkes, at det i lovforslagets § 3, nr. 12, foreslås, at nytteindsats udgår af integrationslovens § 23, stk. 1, nr. 2, som et eksempel på virksomhedspraktik, og at det i lovforslagets § 3, nr. 16, foreslås, at integrationslovens § 23 b, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 6, som alle omhandler nytteindsats, ophæves. Herved vil alle regler vedrørende nytteindsats blive samlet i den nye § 23 g.

Det foreslås i § 23 g, stk. 2, at udlændinge omfattet af arbejdspligt, jf. § 20 d, kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. stk. 3.

Særligt tilrettelagt nytteindsats vil være et kommunalt organiseret tilbud, som kommunen vil kunne oprette med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete samfundsnyttige arbejdsopgaver, som udlændinge i tilbuddet vil skulle udføre.

Særligt tilrettelagt nytteindsats vil skulle tilrettelægges sådan, at det skal minde mest muligt om at gå på arbejde. Det vil eksempelvis kunne være, at man skal møde ind til et bestemt tidspunkt, og at man skal løse de opgaver, man får tildelt.

De opgaver, der vil kunne løses i den særligt tilrettelagt nytteindsats, vil være den samme type opgaver, som vil kunne løses i nytteindsats efter det foreslåede stk. 1. Det vil sige, at det vil skulle være samfundsnyttige opgaver, der ellers ikke vil blive udført af kommunen. Opgaverne vil således ligesom efter det foreslåede stk. 1 skulle ligge ud over serviceniveauet og det normerede niveau for opgaveløsningen hos den enkelte kommune.

Til forskel fra nytteindsats efter stk. 1, der som hidtil vil skulle tilrettelægges på en offentlig arbejdsplads, vil særligt tilrettelagt nytteindsats være et kommunalt projekt, hvori et antal borgere vil indgå og sammen udføre samfundsnyttige opgaver.

Særligt tilrettelagt nytteindsats vil eksempelvis kunne være et projekt, hvor et antal personer omfattet af den foreslåede arbejdspligt vil skulle udføre ekstra tilsyn og mindre vedligehold af borde og bænke, skraldespande, stier, buskure m.v. på offentlige arealer.

Arbejdet vil skulle ledes og fordeles af en ansat i projektet, der også vil kunne tilrettelægge arbejdsopgaverne.

Fordi der vil være tale om et kommunalt organiseret projekt, vil kommunalbestyrelsen kunne tilrettelægge tilbuddet fleksibelt, således at det sikres, at flest mulige af de borgere, som vil skulle deltage i den særligt tilrettelagte nytteindsats som led i deres arbejdspligt, vil kunne deltage og bidrage til samfundet for deres ydelse.

Det vil være kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at den særligt tilrettelagte nytteindsats ikke vil udgøre ulovlig statsstøtte, ikke vil være konkurrenceforvridende og ikke vil fortrænge ordinær arbejdskraft.

De øvrige betingelser, der vil skulle være opfyldt, for at udlændinge omfattet af arbejdspligten kan få et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats, vil være de betingelser, der fremgår af § 83, stk. 3, §§ 84, 88 og 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som følge af den foreslåede § 23 g, stk. 3, vil finde tilsvarende anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats for udlændinge omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Det foreslås i § 23 g, stk. 3, at reglerne i § 83, stk. 3, §§ 84, 88 og 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at nytteindsatstilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, om at udlændige i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler m.v., om forbud mod konkurrenceforvridning og om overholdelse af statsstøttere reglerne samt de

regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse for nytteindsats efter denne lov. Reglerne i § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder anvendelse for nytteindsats efter denne lov.

Efter § 83, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal opgaverne i nytteindsatstilbuddet ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver. Med den foreslåede henvisning til § 83, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil bestemmelsen finde tilsvarende anvendelse for nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter integrationsloven.

Det vil bl.a. betyde, at arbejdet i nytteindsatsen enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den offentlige arbejdsgiver, eller at arbejdet i nytteindsatsen skal være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen. Der henvises til bemærkningerne til § 83, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. Folketingstidende 2019, tillæg A, L 548, som fremsat, side 282.

Efter § 84, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er personer i nytteindsats ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Efter stk. 2, er personer i nytteindsats dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Med den foreslåede henvisning til § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil bestemmelsen finde tilsvarende anvendelse for udlændinge i nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats efter integrationsloven.

Efter § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Med den foreslåede henvisning til § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil bestemmelsen finde tilsvarende anvendelse, når der etableres tilbud om nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver efter integrationsloven.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 16, at indsætte en ny § 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvoraf det følger, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes jf. Europa-Kommis-sionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktions-måde.

Med den foreslåede henvisning til § 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil bestemmelsen finde tilsvarende anvendelse, når der etableres et tilbud om nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver efter integrationsloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, for en nærmere beskrivelse af den foreslåede § 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 89, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Med den foreslåede henvisning til § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finde tilsvarende anvendelse for nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter integrationsloven.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, at § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophæves, og at der i stedet indsættes bestemmelse om, at arbejdsgiveren i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren. Det foreslås videre i stk. 2, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten efter stk. 1, ikke finder anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats.

Med den foreslåede henvisning i integrationslovens § 23 g, stk. 3, 2. pkt., til § 87 i lov om en aktiv

beskæftigelsesindsats vil bestemmelsen finde tilsvarende anvendelse, når der etableres et tilbud om nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver efter integrationsloven.

Det bemærkes, at § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke vil finde anvendelse ved særligt tilrettelagt nytteindsats.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13, for en nærmere beskrivelse af dette.

Det bemærkes endvidere, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 19

Efter integrationslovens § 24, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering give en jobparat udlænding over 18 år, men under 30 år, tilbud om et særligt højskoleophold med henblik på at forbedre udlændingens beskæftigelsesmuligheder. Det er en betingelse, at udlændingen forinden har gennemført et første virksomhedsrettet tilbud, jf. § 16, stk. 7, medmindre et særligt højskoleophold konkret vurderes at være mere egnet til at forbedre udlændingens muligheder for at komme i beskæftigelse eller ordinær uddannelse end de virksomhedsrettede tilbud, som kommunen kan tilbyde.

Det foreslås, at § 24 ophæves.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 14, hvorefter adgangen til vejledning og opkvalificering foreslås begrænset i forhold til i dag, og det derfor ikke længere skal være muligt at give en udlænding omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven et tilbud om højskoleophold.

Den foreslåede ændring vil betyde, at det heller ikke vil være muligt at give et tilbud om særligt højskoleophold.

Det bemærkes dog, at de hidtil gældende regler i integrationsloven som følge af lovforslagets § 7, stk. 3, vil finde anvendelse for personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Personer med opholdstilladelse efter denne lov skal således som hidtil have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 3, for en nærmere beskrivelse af dette.

Til nr. 20

Før kapitel 4 a i integrationsloven fremgår i dag en overskrift med titlen »Særlig løntilskudsordning for udlændinge over 55 år«. Overskriften har tidligere været overskrift til den nu ophævede § 24 b.

Integrationslovens § 24 b blev ophævet med virkning fra den 1. januar 2013, hvorimod overskriften ved en fejl ikke blev ophævet.

Det foreslås, at *overskriften* før kapitel 4 a ophæves.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der ikke længere vil fremgå en overskrift før kapitel 4 a.

Den foreslåede ændring er således alene af ordensmæssige hensyn og vil ikke medføre materielle ændringer af integrationsloven.

Til nr. 21

Det fremgår af integrationslovens § 27 b, nr. 3, at kommunalbestyrelsen umiddelbart efter at en udlænding, som uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse, som den pågældende har været forpligtet til at påbegynde, jf. § 16 a, stk. 3, ansøger om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, skal foretage opfølgning på udlændingens kontrakt, jf. § 20, og ud fra en vurdering af udlændingens situation og behov give udlændingen tilbud som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, jf. § 16, stk. 3.

Det foreslås i § 27 b, nr. 3, at »stk. 3« ændres til »stk. 2«.

Med den foreslåede ændring vil henvisningen til integrationslovens § 16, stk. 3, ændres til § 16, stk. 2.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 27 b, nr. 3, i forhold til gældende ret.

Til nr. 22

Integrationslovens § 45 fastsætter bl.a. nærmere regler om det månedlige grund- og resultattilskud, staten yder kommunerne.

Integrationslovens § 57, stk. 2, regulerer bl.a. muligheden for at forkorte en udlændings introduktionsperiode, hvis udlændingen tidligere har haft opholdstilladelse og på ny får opholdstilladelse.

Det foreslås i § 45, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., to steder i stk. 9, nr. 1 og 2, i stk. 9, nr. 3 og nr. 4 og nr. 4, litra a, og i § 57, stk. 2, 1. pkt., at »§ 16, stk. 8,« ændres til »§ 16, stk. 7,«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringerne vil ikke medføre materielle ændringer af de omfattede bestemmelser i forhold til gældende ret.

Til nr. 23

Integrationslovens § 45 fastsætter bl.a. nærmere regler om det månedlige grund- og resultattilskud, staten yder kommunerne. Integrationslovens § 45, stk. 5, 1. pkt. fastsætter, at staten inden for et rådighedsbeløb i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, refunderer 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer, jf. § 16, stk. 3 og 4, herunder danskuddannelse, jf. § 21, og tilbud efter §§ 23 a og 23 b samt mentorstøtte efter § 23 d.

Nytteindsats er i dag reguleret i integrationslovens § 23 b.

Det foreslås i § 45, stk. 5, 1. pkt., at »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 2 og 3« og at »§§ 23 a og 23 b« ændres til: »§§ 23 a, 23 b og 23 g«.

Den foreslåede ændring, hvorefter stk. 3 og 4 ændres til stk. 2 og 3, er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvorefter det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 45, stk. 5, 1. pkt. i forhold til gældende ret.

Den foreslåede ændring, hvorefter §§ 23 a og 23 b ændres til §§ 23 a, 23 b og 23 g, er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 18, hvori det i integrationslovens § 23 g foreslås at samle tilbud om nytteindsats i en ny bestemmelse, som samlet skal regulere nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats. Som en konsekvens af dette forslag udgår nytteindsats af ordlyden i den nuværende § 23 b.

Forslaget vil ikke ændre i refusionsreglerne i integrationslovens § 45, stk. 5, 1. pkt. Det vil betyde, at staten ligesom i dag inden for et rådighedsbeløb i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 4, bliver til stk. 7, vil refundere 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til introduktionsprogrammet, jf. § 16, stk. 2, herunder danskuddannelse, jf. § 21, og tilbud efter § 23 a, § 23 b og § 23 g samt mentorstøtte efter § 23 d.

Med forslaget vil det således fremgå af § 45, stk. 5, 1. pkt., i integrationsloven, at nytteindsats ligesom i dag vil være omfattet af refusionsbestemmelsen, ligesom særligt tilrettelagt nytteindsats efter den nye § 23 g også vil være omfattet af refusionsbestemmelsen i § 45, stk. 5, 1. pkt., idet særligt tilrettelagt nytteindsats på lige fod med nytteindsats vil være et af de tilbud, der vil kunne gives som led i introduktionsprogrammet til en udlænding, som er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven.

Det foreslås i § 45, stk. 5, 2. pkt., at »stk. 3, 3. pkt.« ændres til »stk. 1, 2. pkt.«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 7, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 17 a, stk. 1 og 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af § 45, stk. 5, 2. pkt. i forhold til gældende ret.

Til § 4

Til nr. 1

Efter danskuddannelseslovens § 2 c forstås ved en integrationskursist (I-kursist) en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejse-program, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2.

Det foreslås i § 2 c, at »selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2,« ændres til »introduktionsprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 1, hvori det foreslås, at selvforsørgelses- og hjemrejseprogram ændrer navn til introduktionsprogram.

Den foreslåede ændring er endvidere en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvori det foreslås at ophæve integrationslovens § 16, stk. 2 og 3, og i stedet indsætte et nyt stk. 2.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af danskuddannelseslovens § 2 c i forhold til gældende ret.

Til § 5

Til nr. 1

Efter den gældende § 7, nr. 9, i ligningsloven er de i bestemmelsen nævnte ydelser undtaget fra beskatning. Ydelser efter §§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er omfattet af denne bestemmelse og således fritaget for beskatning.

Det foreslås, at i ligningslovens § 7, nr. 9, ændres fra »§§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats« til: »§§ 162, 172-175, 176 a, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 30 og 31, hvor det foreslås, at der indsættes nye bestemmelser som § 176 a og § 177, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 176 a, 1. pkt., at personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitel 11-14.

Det foreslås i § 177, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Med forslaget bringes henvisningerne i § 7, nr. 9, i overensstemmelse med de foreslåede regler i lovforslagets § 1, nr. 30 og 31 om ændring af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede ændring medfører, at hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitel 11-14, vil være fritaget fra beskatning.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.2.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i § 6, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 7 om overgangsordninger for indfasningen af arbejdspligten for personer, der omfattes af arbejdspligten henholdsvis i første halvår 2025 og andet halvår 2025.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Det skyldes, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og ligningsloven ikke gælder for eller kan sættes i kraft på Færøerne og i Grønland.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden fra og med den 1. januar til og med den 31. maj 2025, jf. § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, og § 16, stk. 2, i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4, skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 30. juni 2025.

Det foreslås dermed, at der indføres en overgangsordning for indfasningen af arbejdspligten for selvforørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, der bliver omfattet af arbejdspligten i perioden 1. januar - 31. maj 2025, således at personerne skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 30. juni 2025.

Forslaget betyder, at fristerne i forslaget til § 105 a, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 26, og § 16, stk. 6, i integrationsloven, som affattet ved lovforslagets § 3, nr. 4, fraviges i indfasningsperioden.

For personer, som bliver omfattet af arbejdspligten i løbet af første halvår 2025 og frem til og med

den 31. maj 2025 vil der være frem til og med den 30. juni 2025 til at implementere arbejdspligten for personerne.

For personer, som bliver omfattet af arbejdspligt i perioden 1.- 30. juni 2025 vil der være en måned til at igangsætte indsatsen, jf. forslaget til § 105 a, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 26, og § 16, stk. 6, i integrationsloven, som affattet ved lovforslagets § 3, nr. 4.

Med forslaget vil jobcentrene have ca. et halvt år til at implementere arbejdspligten for de personer, som forventes at blive omfattet af arbejdspligten pr. den 1. januar 2025.

Med lov nr. 633 af 11. juni 2024 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, sker der en skærpelse af opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet, så kravet også vil gælde for personer, som efter gældende regler modtager kontant- eller uddannelseshjælp, og som er kommet til landet før 2008.

Derudover betyder det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v., at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse samt uddannelseshjælp erstattes af kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik fra den 1. juli 2025.

Som følge heraf vil arbejdspligten fra 1. juli 2025 også omfatte kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 2-5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i perioden fra og med den 1. juli til og med den 30. november 2025, jf. § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 31. december 2025.

Det foreslås dermed, at der indføres en overgangsordning for indfasningen af arbejdspligten for kontanthjælpsmodtagere, der bliver omfattet af arbejdspligten i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i perioden 1. juli - 30. november 2025, således at personerne skal være påbegyndt indsatsen i arbejdspligten senest den 31. december 2025.

Forslaget betyder, at fristen i forslaget til § 105 a, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 26, fraviges i indfasningsperioden.

For personer, som bliver omfattet af arbejdspligten i løbet af andet halvår 2025 og frem til og med den 30. november 2025 vil der være frem til og med den 31. december 2025 til at implementere arbejdspligten for personerne.

For personer, som bliver omfattet af arbejdspligt i perioden 1.- 31. december 2025 vil der være en måned til at igangsætte indsatsen, jf. forslaget til § 105 a, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 26.

Med forslaget vil jobcentrene have ca. et halvt år til at implementere arbejdspligten for de personer, der som følge af lov nr. 633 af 11. juni 2024 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, forventes ikke at ville kunne opfylde opholds- og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet pr. 1. juli 2025, og som derfor vil blive omfattet af arbejdspligt pr. den 1. juli 2025.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 16, stk. 2, og § 20 d i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 4 og 11, ikke finder anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, og som er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2, nr. 6. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler om programmets indhold og tilrettelæggelse anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fordrevne fra Ukraine med ophold efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine (Ukraine-særloven) vil blive undtaget fra arbejdspligten.

Fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukraine-særloven vil således ikke med dette lovforslag blive omfattet af den foreslåede arbejdspligt efter integrationslovens § 16, stk. 2, og § 20 d. For denne gruppe vil de hidtil gældende regler i integrationsloven finde anvendelse. Personer med opholdstilladelse efter denne lov vil således skulle have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, som vil skulle tilrettelægges efter de hidtil gældende regler i integrationsloven. Programmet vil som hidtil omfatte danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud. Beskæftigelsesrettede tilbud vil kunne bestå af de tilbud, der indtil dette lovforslags ikrafttræden har været gældende for alle borgere omfattet af integrationslovens program, det vil bl.a. sige vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller ansættelse med løntilskud.

Det bemærkes, at ophævelsen af integrationslovens § 4 b, som foreslået i § 3, nr. 2, i lovforslaget, også vil gælde for personer med opholdstilladelse efter Ukraine-særloven. Det vil betyde, at de sædvanlige frister i integrationslovens kapitel 3 a, 4 og 5 samt fristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes efter § 5, stk. 1, i danskuddannelsesloven også vil gælde for denne gruppe.

Personer med opholdstilladelse efter Ukraine-særloven, der pr. den 1. juli 2025 modtager et program efter de hidtil gældende regler i integrationsloven, vil som følge af det samtidigt fremsatte lovforslag om reform af kontanthjælpssystemet m.v. overgå til mindstesats pr. den 1. juli 2025.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, foretages følgende ændringer:

§ 28. Kontaktforløbet har følgende formål:

1-2) ---

3) At personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, med uddannelsespålæg efter § 30 hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Stk. 2. ---

§ 30. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Jobcenteret skal ved første job-samtale, jf. § 31, stk. 5, pålægge en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, medmindre personen modtager en indsats efter § 30 a, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af su, elevløn el.lign.

1. I § 28, *stk. 1, nr. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a har kontaktforløbet også de formål, som fremgår af nr. 2.«

2. I § 30, *stk. 3*, indsættes efter 2. *pkt.* som nyt punktum:

»Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a skal dog have en indsats efter § 105 b.«

Stk. 4-11. ---

§ 30. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. For en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, skal de test- og prøveresultater vedrørende forberedende voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes, for at personen når sit uddannelsesmål, fremgå af uddannelsespålægget.

Stk. 7-11. ---

§ 41. »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Stk. 2-5. ---

§ 53. Tilbud skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-8 og § 54.

Stk. 2-8. ---

§ 53. ---

Stk. 2-8. ---

3. I § 30, *stk. 6*, indsættes som *2. pkt.*:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, skal indsatsen efter § 105 b fremgå af uddannelsespålægget.«

4. I § 41, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »den uddannelsesrettede indsats«: », jf. dog § 30, *stk. 3, 3. pkt.*«

5. I § 53, *stk. 1*, ændres »stk. 2-8« til: »stk. 2-9«.

6. I § 53 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud uanset *stk. 1* og *5* gives med henblik på, at personen opfylder arbejdspligten, og uanset *stk. 4* kan tilbud efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering alene gives, hvis betingelserne i § 105 b, *stk. 1* eller *2*, er opfyldt.«

§ 58. ---

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, med uddannelsespålæg efter § 30 gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Stk. 3. ---

§ 63. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2-3. ---

§ 77. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i nytteindsats efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

§ 83. ---

Stk. 1. Tilbud om nytteindsats gives, med henblik på at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Stk. 2-3. ---

7. I § 58, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»For personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan tilbud også gives med et af de formål, som fremgår af *stk. 1*.«

8. I § 63, *stk. 1*, og § 77 udgår »i nytteindsats efter kapitel 13,« og »og nytteindsats«.

9. I § 83, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig

Varighed

§ 85. Et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

§ 85. Et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

§ 87. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

§ 87. ---

Stk. 2-3. ---

kendskab til kulturen og normer på det danske arbejdsmarked.«

10. *Overskriften* før § 85 ophæves.

11. § 85 ophæves.

12. *Overskriften* før § 87 affattes således:

»Inddragelse af tillidsrepræsentanten«.

13. § 87 affattes således:

»§ 87. I forbindelse med etablering af nytteindsats skal arbejdsgiveren orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 2. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten i stk. 1, finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 87 a.«

14. Efter § 87 indsættes:

»Særligt tilrettelagt nytteindsats

§ 87 a. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. dog § 87, stk. 2.«

15. Før § 88 indsættes:

»Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne«.

§ 88. Etablering af nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

§ 88. Etablering af nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

16. Efter § 88 indsættes før overskriften før § 89:

»§ 88 a. Såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttere reglerne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.«

Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats

§ 89. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt, og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

17. § 89, 2. pkt., ophæves.

§ 90. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 11, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

18. I § 90, 2. pkt., indsættes efter »arbejdsmarkedet«: », jf. dog § 105 b«.

§ 91. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om

vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Stk. 2. ---

§ 93. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har ret til et sådant kursus, i umiddelbar forlængelse af at testen har vist et behov.

Stk. 2-3. ---

§ 93. ---

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Stk. 3. ---

§ 96. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, få tilbud om en hel eller en del af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, og personer omfattet af § 6, nr. 2, som er fyldt 30 år, kan få tilbud om et grundforløb på en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser i følgende tilfælde:

1-2) ---

Stk. 2. ---

§ 97. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1-8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10-13, få

19. I § 91, *stk. 1*, indsættes efter »uddannelsesforløbet«: », jf. dog § 105 b«.

20. I § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »bortset fra«: »personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a og«.

21. I § 93, *stk. 2*, indsættes efter »§ 6, nr. 2 og 3«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

22. I § 96, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »personer omfattet af § 6, nr. 2, som er fyldt 30 år«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

1-2) ---

Stk. 2-3. ---

§ 102. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har senest efter 6 måneder ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog stk. 3, 4 og 6 og § 83, stk. 2.

Stk. 2-6. ---

§ 105. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har hurtigst muligt og senest efter 1 måned ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse eller bliver selvforsørgende, herunder ved beskæftigelse, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2-5. ---

§§ 104-105. ---

23. I § 97, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »personer omfattet af § 6, nr. 10-13«: », jf. dog § 105 b«.

24. I § 102, *stk. 1*, indsættes efter »§ 6, nr. 1-3«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

25. I § 105, *stk. 1*, indsættes efter »§ 6, nr. 4 og 5«: », bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a«.

26. Efter kapitel 16 indsættes før *afsnit V*:

»Kapitel 16 a

Arbejdspligt

§ 105 a. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106.

Stk. 2. Jobcenteret skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Jobcenteret kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Stk. 3. Jobcenteret skal igangsætte og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

§ 105 b. Indsatsen efter § 105 a kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan indsatsen efter § 105 a endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i følgende tilfælde:

- 1) Tilbud om danskundervisning.
- 2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.
- 3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter § 105 a medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i jobcenteret, jf. kapitel 7, i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. kapitel 22, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Afsnit V

Mindre intensiv indsats

Bemyndigelsesbestemmelse om arbejdspligt

§ 105 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid

mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.«

§ 151. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, er omfattet af § 6, nr. 6 eller 7, og ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, er omfattet af § 6, nr. 8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 2-6. ---

27. I § 151, stk. 1, § 155, stk. 1, og § 184, stk. 1, 1. pkt., udgår »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller«.

§ 155. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse, er omfattet af § 6, nr. 10 eller 11, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller er ledig selvforsørgende og

1-2) ---

Stk. 2. ---

§ 184. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer om-

fattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Stk. 2. ---

§ 175. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Stk. 3. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

Stk. 5. ---

28. I § 175 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 176. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, kan efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Stk. 2. ---

29. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Disse personer kan få hjælp til transportudgifter efter § 176 a.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 176. ---

Stk. 2. ---

30. Efter § 176 indsættes før overskriften før § 177:

»§ 176 a. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud efter kapitlerne 11-14. Det gælder dog ikke personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12.«

§ 177. ---

Stk. 2. ---

31. I § 177 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a.«

§ 197. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1-4) ---

5) Befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198.

32. I § 197, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »§ 198«: », samt hjælp til transportudgifter efter § 176 a«.

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024 og lov nr. 633 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Formålet med at give hjælp til forsørgelse er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne, herunder ved at tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

1. I § 1, *stk. 2, 2. pkt.*, § 5, *stk. 2, nr. 1, § 5, stk. 4, 1. pkt.*, § 8, *stk. 2, § 11, stk. 1, § 13, stk. 2, nr. 6 og 9, § 13, stk. 4, 1. pkt.* og *stk. 5, 1. pkt.*, § 13 a, *stk. 3, 5. pkt.*, § 13 c, § 13 f, *stk. 10, nr. 2, § 25, stk. 7, 1. pkt.*, § 31, *1. pkt.*, § 36, *stk. 3*, to steder i § 39, *stk. 1, nr. 3, § 40 a, stk. 2, 1. pkt.*, § 68 a, *stk. 3, 1. pkt.*, § 69 j, *stk. 10, 1. pkt.*, § 93, *stk. 1, nr. 2, § 93, stk. 3*, og § 94, *stk. 2*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« til: »et program«.

Stk. 3. ---

§ 5. ---

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller revalidering efter denne lov,

2-4) ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af § 6 i repatrieringsloven.

Stk. 5. ---

§ 8. ---

Stk. 2. Når en person har brug for hjælp til forsørgelse i forbindelse med ledighed, kan kommunen normalt gå ud fra, at behovet kan opfyldes ved selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse

eller uddannelses- eller kontanthjælp og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen behandler sagen efter regler, der er fastsat efter § 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 c.

Stk. 3. ---

§ 11. Kommunen yder hjælp i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 2-11. ---

§ 13. ---

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

1-5) ---

6) undlader at give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integra-

tionsloven eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

7-8) ---

9) udebliver fra dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller skal deltage i dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Stk. 5. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tager imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller deltager i de enkelte dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest. Ansøgeren om kontanthjælp har ret til en læse-, skrive-

og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Benytter ansøgeren sig af retten til en læse-, skrive- og regnetest, har ansøgeren pligt til at deltage i testen.

Stk. 6-17. ---

§ 13 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal ved første jobsamtale indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Kommunen skal efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. 1.-5. pkt. gælder tilsvarende for en jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet i integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1. En jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er blevet undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 4, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Stk. 4-5. ---

§ 13 c. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kravet om at udnytte arbejdsmulighederne i §§ 13 og 13 a kan fraviges under deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. og tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

§ 13 f. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. I opgørelsen af perioden med hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år til et ægtepar efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1, eller til en ugift person efter stk. 6, nr. 1, indgår

1) ---

2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller eller den ugifte person har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og

3) ---

Stk. 11-17. ---

§ 25. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Kommunen yder et aktivitetsstillæg til kontanthjælpen til en person under 30 år, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selv-

forsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. En aktivitetsparat person har endvidere ret til aktivitetstillægget, når personen har tilkendegivet, at pågældende ønsker tilbud. Aktivitetstillægget kan tidligst ydes, når personen har modtaget kontanthjælp i 3 måneder, jf. dog stk.11.

Stk. 8-13. ---

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp efter §§ 22-25 bort fra 25 kr. pr. udført arbejdstime, jf. dog stk. 2. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2-3. ---

§ 36. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunen kan foretage et forholds-mæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller hjælp efter integrationslovens § 23 f, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller fra en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

§ 39. Hjælpen nedsættes efter § 40, hvis en person

1-2) ---

3) uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller har gentagne udeblivelser herfra og udeblivelserne har et så betydeligt omfang, at det kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet, en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet m.v.,

4-8) ---

Stk. 2. ---

§ 40 a. ---

Stk. 2. Kommunen skal samtidig med afgørelsen efter stk. 1 give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, daglige samtaler eller pligt til at møde dagligt i jobcenteret m.v. Aktiviteter efter 1. pkt. skal kunne påbegyndes samme dag, som afgørelsen efter stk. 1 har virkning fra. Personen modtager hjælp efter §§ 22-25 for de dage, hvor den pågældende deltager i tilbud, møder til samtaler eller møder i jobcenteret m.v.

Stk. 3-7. ---

§ 68 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af ressourceforløbsydelsen efter § 68 bort fra 14,99 kr. (2012-niveau) pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned.

Stk. 4 og 5. ---

§ 69 j. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af ressourceforløbsydelsen efter stk. 2 bort fra 15,73 kr. (2015-niveau) pr. udført arbejdstime. Det beløb, der kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned.

Stk. 11-15. ---

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

1) ---

2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven m.v.,

3-4) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a.

§ 94. ---

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a.

Stk. 3-5. ---

§ 13. ---

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder

betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

1) ---

2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,

3-9) ---

Stk. 3-17. ---

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen

1-3) ---

4) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret som led i kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,

5-9) ---

Stk. 4-17. ---

§ 13. ---

Stk. 2-13. ---

Stk. 14. For personer, der modtager overgangsydelse, ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven og er omfattet af reglerne om et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3-11 tilsvarende anvendelse.

Stk. 15-17. ---

2. I § 13, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »rehabiliteringsteamet«: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, stk. 4,«.

3. I § 13, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »rehabiliteringsteamet«: », fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

4. § 13, stk. 14, affattes således:

»Stk. 14. For personer, der modtager overgangsydelse, er omfattet af arbejdspligten efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og har fået et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1, 2. og 3. pkt., stk. 3 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 6-11 tilsvarende anvendelse.«

§ 13. ---

Stk. 2-14. ---

Stk. 15. For personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af stk. 14, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 4, 5 og 7-11 tilsvarende anvendelse. Stk. 5, 3. og 4. pkt., finder ikke anvendelse, hvis personen er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Stk. 16-17. ---

§ 13. ---

Stk. 2-15. ---

Stk. 16. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8 for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

§ 37. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven, booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anven-

5. § 13, stk. 15, affattes således:

»*Stk. 15.* For personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af stk. 14, og som er omfattet af arbejdspligten efter integrationslovens § 20 d, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 7-11 tilsvarende anvendelse.«

6. I § 13, stk. 16, 2. pkt., og § 37, stk.

3, ændres »et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« til: »et program«.

delse ved udeblivelse fra disse samtaler. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for jobparate selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og jobparate overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

§ 13 a. For en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, og som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job. En person, der modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp efter § 11 som åbenlyst uddannelsesparat, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Stk. 2. En person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som jobsøgende i jobcenteret registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet. En person, der modtager overgangsydelse, og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp som åbenlyst

7. I § 13 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 2. pkt., ændres »et introduktionsprogram« til: »et program«.

uddannelsesparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. Personen skal herefter vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 7, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Stk. 3-5. ---

§ 22. Personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. De personer, som er omfattet af § 2, stk. 2 og 3, i integrationsloven og omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse. Øvrige personer modtager overgangsydelse.

Stk. 2-8. ---

§ 36. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., en eller flere dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder tilbud eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 13, stk. 5, 2.-4. pkt., skal kommunen foretage et fradrag i hjælpen.

Stk. 2 og 3. ---

8. I § 22, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet« til: »et program«.

9. I § 36, *stk. 1*, indsættes efter »handicappede i erhverv m.v.«: »fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 20 d, stk. 4,«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« ændres til: »et program«.

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som senest ændret

ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overalt* i loven ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram« til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogram« til: »introduktionsprogram«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer« til: »introduktionsprogrammer«, »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet« til: »introduktionsprogrammet«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets« til: »introduktionsprogrammets«.

§ 4 b. Denne lovs bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., suspenderes i 3 måneder fra det tidspunkt, hvor ansvaret for udlændingen overgår til kommunalbestyrelsen efter denne lovs § 4, stk. 2, eller § 30, stk. 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om forlængelse af suspensionsperioden som anført i stk. 1 for en bestemt periode, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsernes arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag for at forlænge suspensionsperioden efter 1. pkt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte ikke at suspendere eller at forkorte sus-

2. § 4 b affattes således:

»§ 4 b. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om suspension af fristerne for kommunalbestyrelsens tilvejebringelse af tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5 samt fristen for påbegyndelse af danskuddannelse, jf. § 5, stk. 1, i danskuddannelseloven, når dette som følge af en større tilstrømning til landet er nødvendigt for at sikre kommunalbestyrelsens arbejde med modtagelsen af nyankomne udlændinge.«

pensionen af denne lovs bestemmelser om tidsfrister for, hvornår kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe tilbud efter kapitel 3 a, 4 og 5, og omfanget af virksomhedsrettede tilbud efter § 17 a, stk. 2, samt tidsfristen for, hvornår danskuddannelse skal kunne påbegyndes, jf. § 5, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., såfremt antallet af personer, der bliver visiteret til den pågældende kommune, ikke er til hinder herfor.

§ 16. Udlændinge omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, skal, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10.

Stk. 2-10. ---

§ 16. ---

Stk. 2. Udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, skal, hvis de på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, have tilbudt et introduktionsprogram, som tilrettelægges af den ansvarlige kommunalbestyrelse, jf. dog stk. 10.

Stk. 3. For flygtninge og familiesammenførte udlændinge, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet

1) danskuddannelse, jf. § 21, og

2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Stk. 4.-10. ---

§ 16. ---

Stk. 2.-3. ---

3. I § 16, *stk. 1*, ændres »stk. 2 eller 3« til: »stk. 2-4«, og »stk. 10« ændres til: »stk. 9«.

4. § 16, *stk. 2 og 3*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* For flygtninge og familiesammenførte udlændinge, jf. § 2, stk. 2-4, der er berettiget til at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, består introduktionsprogrammet af en arbejdspligt, jf. § 20 d.«

Stk. 4-10 bliver herefter stk. 3-9.

Stk. 4. For andre flygtninge og familie-sammenførte udlændinge end de i stk. 3 nævnte omfatter selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet

1) danskuddannelse, jf. § 21, og

2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, stk. 6, hvis de pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne.

Stk. 5.-10. ---

§ 17. Kommunalbestyrelsen skal anse en udlænding omfattet af § 16, stk. 3, for at være jobparat i de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for den pågældende, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. §§ 23 b og 23 c.

Stk. 2. ---

§ 17 a. For en udlænding omfattet af § 16, stk. 3, skal tilbud i medfør af § 23 tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats. For en jobparat udlænding må der maksimalt være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c, jf. dog stk. 3. For en aktivitetsparat udlænding tilrettelægges den kontinuerlige virksomhedsrettede indsats efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov. For en aktivitetsparat udlænding kan de virksomhedsrettede tilbud i de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for udlændingen omfatte forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. For en jobparat udlænding omfattet af § 16, stk. 3, skal tilbud efter §§ 23 b og 23 c have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I det første år af

5. I § 16, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

6. I § 17, stk. 1, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

7. § 17 a, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen kan fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, om at deltage i 37 timers indsats om ugen, hvis en udlænding deltager i praktik, uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen kan derudover fravige kravet efter § 20 d, stk. 1, hvis en udlænding deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.«

selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i timekravet efter 1. pkt. For en aktivitetsparat udlænding fastsættes timetallet efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov.

Stk. 3. ---

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen udarbejde en kontrakt. Udlændingen og kommunalbestyrelsen skal underskrive kontrakten. Udlændingen skal samtidig underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring. Erklæringen udformes af udlændinge- og integrationsministeren. 2. og 3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Stk. 2.-9. ---

§ 20. Kommunalbestyrelsen har pligt til at følge op på en udlændings kontrakt, indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat eller aftalt i kontrakten, jf. § 19, stk. 4, 1. pkt. Når visitationen efter § 17 er gennemført, skal opfølgning finde sted mindst fire gange inden for de første 6 måneder. Herefter skal kommunalbestyrelsen foretage opfølgning efter behov. For udlændinge omfattet af § 16, stk. 4, skal opfølgning alene ske efter behov. For udlændinge, der er i ordinær beskæftigelse eller ordinær uddannelse, og som ikke modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, skal opfølgning dog kun foretages hver 12. måned, medmindre der er behov for hyppigere opfølgning. For udlændinge, der benytter sig af en ret til fravær i medfør af barselsloven, skal opfølgning på kontrakten først

8. I § 19, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Udarbejdelse af kontrakten skal ske på baggrund af en individuel samtale.«

9. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »2. og 3.« til: »3. og 4.«, i § 19, stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«, og »stk. 10« ændres til: »stk. 9«, og i § 19, stk. 9, 2. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«, og »stk. 3, 4 eller 10« ændres til: »stk. 2, 3 eller 9«.

10. I § 20, stk. 1, 4. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

finde sted 6 måneder efter barnets fødsel og derefter i forbindelse med den lovlige fraværperiodes udløb, medmindre der er behov for hyppigere opfølgning. Har udlændingen opfyldt målene i kontrakten, skal kommunalbestyrelsen alene følge op på kontrakten, hvis der opstår behov for det. Opfølgningen skal ske ved en individuel samtale. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan samtalen ske telefonisk, digitalt eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 2.-10. ---

11. Efter § 20 c indsættes før overskriften før § 21:

»Arbejdspligt

§ 20 d. Udlændinge, der er omfattet af § 16, stk. 2, er i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, omfattet af en arbejdspligt, hvor udlændingen skal deltage i

37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 16, stk. 4. Arbejdspligten omfatter

- 1) danskuddannelse, jf. § 21, og
- 2) beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til udlændingens helbredsmæssige situation. Kommunalbestyrelsen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af udlændingens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som udlændingen skal deltage i.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter stk. 1 medregnes desuden timer, hvor udlændingen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i beskæftigelsesrettede samtaler i kommunen eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. kapitel 4 og 5, er ansat som vikar i en jobrotationsordning, jf. kapitel 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller deltager

i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om deltagelse i danskuddannelse, tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.«

§ 23. Til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunalbestyrelsen give tilbud om

1) vejledning og opkvalificering, herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a,

2) virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, jf. § 23 b, eller

3) ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Stk. 2.-8. ---

§ 23. Til udlændinge, der er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram og berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunalbestyrelsen give tilbud om

1-2) ---

3) ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Stk. 2.-8. ---

§ 23. ---

Stk. 2. ---

12. I § 23, *stk. 1, nr. 1*, ændres: »herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a,« til: »vejledning og opkvalificering efter § 23 a, jf. dog *stk. 4*,«, i § 23, *stk. 1, nr. 2*, udgår: »herunder nytteindsats,«, og »eller«, og i § 23, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 23 c.« til: »§ 23 c, eller«.

13. I § 23, *stk. 1*, indsættes som nr. 4:

»4) nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. § 23 g.«

Stk. 3. Tilbud skal så vidt muligt målrettes beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra udlændingens ønsker og forudsætninger, med henblik på at udlændingen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. De enkelte tilbud efter stk. 1 kan gives hver for sig eller i kombination.

14. I § 23, indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* For udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, kan tilbud efter stk. 1, nr. 1, alene gives i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 5, og § 23 a, stk. 1, nr. 5. Tilbud efter stk. 1, nr. 1, kan endvidere gives i form af tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for udlændinge med gentagne sygemeldinger.

Stk. 5. Udlændinge omfattet af arbejdspligten, jf. § 20 d, kan ikke modtage tilbud om højskoleophold efter stk. 2 og § 23 a, stk. 1, nr. 2.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 6-11.

§ 23 a. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af

1-4) ---

5) forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Stk. 2.-7. ---

§ 23 b. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge, som enten har behov for en afklaring af beskæftigelsesmål, eller som på grund af manglende faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, tilbud om virksomhedspraktik på en offentlig eller privat virksomhed. For udlændinge, der modtager selvforsørgelses- og hjem-

15. § 23 a, stk. 1, nr. 5, affattes således: »5) regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at udlændingen kan påbegynde et konkret job.«

16. § 23 b, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., og stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

rejseydelse eller overgangsydelse, kan tilbud om virksomhedspraktik gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Tilbud om nytteindsats gives dog med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin selvforøgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats, jf. stk. 1, 2. pkt., kan have en varighed på op til 13 uger.

Stk. 7. ---

§ 23 d. Med henblik på at fremme, at udlændinge kan opnå eller fastholde beskæftigelsesrettede aktiviteter, tilbud efter §§ 23 a-23 c eller ansættelse uden løntilskud, kan der ydes støtte til en mentorfunktion.

Stk. 2-3. ---

§ 23 f.

Stk. 1-2. ---

17. I § 23 d, stk. 1, indsættes efter »§§ 23 a-23 c«: »og § 23 g«.

18. Efter § 23 f indsættes:

»§ 23 g. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at udlændingen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Stk. 2. Udlændinge omfattet af arbejdspligt, jf. § 20 d, kan få tilbud om særligt tilrette-

lagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. stk. 3.

Stk. 3. Reglerne i § 83, stk. 3, §§ 84, 88 og 88 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at nytteindsatstilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver, om at udlændinge i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler m.v., om forbud mod konkurrenceforvridning og om overholdelse af statsstøttere reglerne samt de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse for nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter denne lov. Reglerne i § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder anvendelse for nytteindsats efter denne lov.«

§ 24. Kommunalbestyrelsen kan efter en konkret vurdering give en jobparat udlænding over 18 år, men under 30 år, tilbud om et særligt højskoleophold med henblik på at forbedre udlændingens beskæftigelsesmuligheder. Det er en betingelse, at udlændingen forinden har gennemført et første virksomhedsrettet tilbud, jf. § 16, stk. 7, medmindre et særligt højskoleophold konkret vurderes at være mere egnet til at forbedre udlændingens muligheder for at komme i beskæftigelse eller ordinær uddannelse end de virksomhedsrettede tilbud, som kommunen kan tilbyde.

Stk. 2. I det særlige højskoleophold skal indgå sprogundervisning og et særligt tilrettelagt erhvervsrettet forløb. Det erhvervsrettede forløb tilrettelægges inden for rammerne af højskoleloven og skal sammen med sprogundervisningen udgøre mindst en tredjedel af den samlede undervisning, der tilbydes inden for rammerne af højskoleloven.

19. § 24 ophæves.

Stk. 3. Det særlige højskoleophold kan ud over sprogundervisning og et særligt erhvervsrettet forløb efter stk. 2 omfatte enten et tilbud om erhvervspraktik eller et tilbud om erhvervsrettet undervisning på en erhvervsskole eller et AMU-center.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til dækning af udlændingens egenbetaling i forbindelse med et særligt højskoleophold af en varighed på ikke over 26 uger, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

Særlig løntilskudsordning for udlændinge over 55 år

§ 27 b. Kommunalbestyrelsen skal, umiddelbart efter at en udlænding, som uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse, som den pågældende har været forpligtet til at påbegynde, jf. § 16 a, stk. 3, ansøger om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,

1-2) ---

3) foretage opfølgning på udlændingens kontrakt, jf. § 20, og ud fra en vurdering af udlændingens situation og behov give udlændingen tilbud som led i selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, jf. § 16, stk. 3.

§ 45. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Staten yder i de 3 første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, et månedligt grundtilskud på 2.640 kr. for hver udlænding omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, jf. § 16. I perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018 udgør det månedlige grundtilskud for hver flygtning og hver udlænding, som er familiesammenført med en flygtning, dog 3.960 kr. Grundtilskuddet ydes til dækning

20. Overskriften før kapitel 4 a ophæves.

21. I § 27 b, nr. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

22. I § 45, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., to steder i stk. 9, nr. 1 og 2, i stk. 9, nr. 3 og nr. 4, og nr. 4, litra a, og i § 57, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 16, stk. 8« til: »§ 16, stk. 7«.

af sociale merudgifter og generelle udgifter i medfør af kapitel 3 og 4 til udlændinge og udbetales til den kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4.

Stk. 5. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer, jf. § 16, stk. 3 og 4, herunder danskuddannelse, jf. § 21, og tilbud efter §§ 23 a og 23 b samt mentorstøtte efter § 23 d. Staten refunderer kommunalbestyrelsens udgifter til kurser m.v. efter reparationenslovens § 6 a for aktivitetsparate og jobparate udlændinge omfattet af § 17 a, stk. 3, 3. pkt., på tilsvarende måde og inden for samme rådighedsbeløb som i 1. pkt. Rådighedsbeløbet opgøres til 36.053 kr. pr. år gange antallet af udlændinge i kommunen, der modtager tilbud efter kapitel 4. Antallet af udlændinge i kommunen opgøres som helårspersoner.

Stk. 6-8. ---

Stk. 9. Staten yder for hver udlænding omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, der har fået udarbejdet en kontrakt efter § 19, følgende resultattilskud:

1) 75.000 kr., hvis udlændingen inden for de 3 første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, og 50.000 kr., hvis udlændingen inden for det fjerde eller femte år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, kommer i ordinær beskæftigelse og fortsætter i ordinær beskæftigelse i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

2) 75.000 kr., hvis udlændingen inden for de 3 første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, og 50.000 kr., hvis udlændingen inden for det fjerde eller femte år

af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse og fortsætter uddannelsesforløbet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder og under studieforløbet kan modtage SU, elevløn el.lign., der sikrer udlændingen et forsørgelsesgrundlag.

3) 32.000 kr., hvis udlændingen inden for introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, indstiller sig til prøve i dansk og senest ved første prøvetermin efter introduktionsperiodens udløb består prøve i dansk på det niveau, der i samarbejde med udbyderen af danskuddannelse er fastsat som mål i kontrakten, jf. § 19.

4) 32.000 kr., hvis en udlænding, der efter introduktionsperiodens udløb, jf. § 16, stk. 8, tilbydes danskuddannelse efter § 2 e, stk. 3, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.,

a) indstiller sig til prøve i dansk inden uddannelses tilbuddets ophør, dog senest 1 år efter introduktionsperiodens udløb, jf. § 16, stk. 8, og

b) ---

Stk. 10. ---

§ 57. ---

Stk. 2. Meddeles en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny opholdstilladelse, forkortes vedkommendes nye introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 8, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen forud for meddelelsen af den seneste opholdstilladelse har været omfattet af en introduktionsperiode, eller, hvis udlændingen ikke har været omfattet af en introduktionsperiode, med det tidsrum, hvori udlændingen har været omfattet af tilbud om danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge

m.fl. Hvis særlige omstændigheder tilsiger det, kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis undlade at forkorte den nye introduktionsperiode. Den nye introduktionsperiode skal dog ophøre senest på det tidspunkt, hvor udlændingen har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Stk. 3.-5. ---

§ 45. ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 8, 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammer eller introduktionsprogrammer, jf. § 16, stk. 3 og 4, herunder danskuddannelse, jf. § 21, og tilbud efter §§ 23 a og 23 b samt mentorstøtte efter § 23 d. Staten refunderer kommunalbestyrelsens udgifter til kurser m.v. efter repareringslovens § 6 a for aktivitetsparate og jobparate udlændinge omfattet af § 17 a, stk. 3, 3. pkt., på tilsvarende måde og inden for samme rådighedsbeløb som i 1. pkt. Rådighedsbeløbet opgøres til 36.053 kr. pr. år gange antallet af udlændinge i kommunen, der modtager tilbud efter kapitel 4. Antallet af udlændinge i kommunen opgøres som helårspersoner.

Stk. 6.-10. ---

23. I § 45, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«, »§§ 23 a og 23 b« ændres til: »§§ 23 a, 23 b og 23 g«, og i 2. *pkt.*, ændres »stk. 3, 3. pkt.« til: »stk. 1, 2. pkt.«

§ 4

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

§ 2 c. Ved en integrationskursist (I-kursist) forstås i denne lov en flygtning eller en familiesammenført udlænding til

en flygtning, der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder

1) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8,

2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1,

3) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,

4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2,

5) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e,

6) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller

7) en udlænding med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

1. I § 2 c ændres »selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2,« til: »introduktionsprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1 og 2,«.

§ 5

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024 og § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024 og senest ved § 2 i lov nr. 684 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1-8) ---

9) Ydelser efter lov om social service, barnets lov, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 97, stk. 7, og § 100 i lov om social service, ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 34, danskbonus efter integrationslovens § 22, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter §§ 15 f, 15 g, 15 i og 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), ydelse efter § 5 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget, og ydelser efter repatrieringsloven og hjemrejseloven.

10-38) ---

1. I § 7, *nr. 9*, ændres »§§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats« til: »§§ 162, 172-175, 176 a, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.